Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (siedma komora)

z 23. júla 2025*

„Hospodárska súťaž – Kartely – Sektor spotového obchodovania s menami štátov skupiny G10 na devízovom trhu (Forex) – Rozhodnutie, ktorým sa konštatuje porušenie článku 101 ZFEÚ a článku 53 Dohody o EHP – Výmeny informácií – Dohody alebo zosúladené postupy týkajúce sa obchodovania s devízami G10 – Obmedzenie hospodárskej súťaže z hľadiska cieľa – Jediné a pokračujúce porušenie – Zásada riadnej správy vecí verejných – Právo na obhajobu – Pokuty – Základná suma pokuty – Náhradná hodnota predaja – Článok 23 ods. 2 a 3 nariadenia (ES) č. 1/2003 – Neobmedzená právomoc“

Vo veci T-84/22,

UBS Group AG, právna nástupkyňa Credit Suisse Group AG, so sídlom v Zürichu (Švajčiarsko),

UBS AG, právna nástupkyňa Credit Suisse AG, so sídlom v Zürichu,

Credit Suisse Securities (Europe) Ltd, so sídlom v Londýne (Spojené kráľovstvo),

v zastúpení: R. Wesseling a F. Brouwer, advokáti,

žalobkyne,

proti:

Európskej komisii, v zastúpení: A. Boitos, C. Zois a M. T. Franchoo, splnomocnené zástupkyne,

žalovanej,

VŠEOBECNÝ SÚD (siedma komora),

v zložení: predsedníčka komory K. Kowalik-Bańczyk, sudcovia: E. Buttigieg (spravodajca) a B. Ricziová,

tajomník: I. Kurme, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania,

po pojednávaní zo 7. marca 2024,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: angličtina.

Rozsudok

1 Svojou žalobou založenou na článku 263 ZFEÚ sa žalobkyne UBS Group AG, právna nástupkyňa spoločnosti Credit Suisse Group AG, a UBS AG (ďalej len „UBS“), právna nástupkyňa spoločností Credit Suisse AG a Credit Suisse Securities (Europe) Ltd domáhajú na jednej strane zrušenia rozhodnutia Komisie C(2021) 8612 final z 2. decembra 2021 týkajúceho sa konania podľa článku 101 ZFEÚ a článku 53 Dohody o EHP [vec AT.40135 – FOREX (Sterling Lads)] (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) a na druhej strane zníženia pokuty, ktorá bola v tomto rozhodnutí uložená spoločne a nerozdielne spoločnostiam Credit Suisse Group, Credit Suisse a Credit Suisse Securities (Europe) (ďalej spoločne len „Credit Suisse“).

I. Okolnosti predchádzajúce sporu

A. O konaní, ktoré viedlo k prijatiu napadnutého rozhodnutia

2 Konanie sa začalo na základe žiadosti o zapísanie do poradia na oslobodenie od pokuty v zmysle Oznámenia Komisie o oslobodení od pokút a znížení pokút v kartelových prípadoch (Ú. v. EÚ C 298, 2006, s. 17, ďalej len „oznámenie o spolupráci z roku 2006“), ktorú 27. septembra 2013 podala UBS. V tejto žiadosti UBS informovala Európsku komisiu o existencii údajného porušenia v sektore spotového obchodovania s menami krajín skupiny G10 na devízovom trhu.

3 V nadväznosti na túto žiadosť UBS poskytla ústne vyhlásenia a predložila listinné dôkazy. Dňa 2. júla 2014 Komisia priznala UBS podmienečné oslobodenie od pokuty v súlade s bodom 8 písm. a) oznámenia o spolupráci.

4 V dňoch 11. októbra 2013, 14. októbra 2013 a 17. júla 2015 spoločnosti Barclays plc, Barclays Execution Services Limited a Barclays Bank PLC (ďalej spoločne len „Barclays“), HSBC Holdings plc a HSBC Bank plc (ďalej spoločne len „HSBC“) a NatWest Group plc a NatWest Markets Plc (ďalej spoločne len „RBS“), v uvedenom poradí, podali žiadosti o zníženie pokút na základe oznámenia o spolupráci. V nadväznosti na tieto žiadosti urobili ústne vyhlásenia a predložili listinné dôkazy.

5 V dňoch 25. júla 2014, 1. marca a 29. apríla 2016 Komisia zaslala spoločnosti Credit Suisse a všetkým podnikom uvedeným v bodoch 3 a 4 vyššie žiadosti o informácie.

6 Komisia 27. októbra 2016 podľa článku 11 ods. 6 nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch [101 a 102 ZFEÚ] (Ú. v. ES L 1, 2003, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205) začala konanie o porušení voči spoločnosti Credit Suisse a všetkým podnikom uvedeným v bodoch 3 a 4 vyššie, pričom ich vyzvala, aby prejavili svoj záujem na účasti na konaní o urovnaní podľa článku 10a jej nariadenia (ES) č. 773/2004 zo 7. apríla 2004, ktoré sa týka vedenia konania Komisiou podľa článkov [101 a 102 ZFEÚ] (Ú. v. EÚ L 123, 2004, s. 18), v znení zmien.

7 Credit Suisse a všetky podniky uvedené v bodoch 3 a 4 sa rozhodli zúčastniť sa na konaní o urovnaní a na stretnutiach s Komisiou 9. novembra 2016 a 7. februára 2018. Dňa 19. februára 2018 Credit Suisse informovala Komisiu, že končí svoju účasť na uvedenom konaní.

Komisia sa teda vrátila k riadnemu konaniu voči tejto spoločnosti podľa bodu 19 svojho Oznámenia o vedení konania o urovnaní s cieľom prijať rozhodnutia podľa článku 7 a článku 23 nariadenia č. 1/2003 v prípadoch kartelov (Ú. v. EÚ C 167, 2008, s. 1).

8 Dňa 24. júla 2018 Komisia zaslala spoločnosti Credit Suisse vyhlásenie námietok v riadnom konaní. Po získaní prístupu k spisu Credit Suisse predložila svoje písomné pripomienky v odpovedi na vyhlásenie námietok a vyjadrila sa na vypočutí, ktoré sa konalo 7. decembra 2018.

9 Komisia 18. marca 2021 zaslala spoločnosti Credit Suisse dodatočné vyhlásenie námietok.

10 Po tom, čo Credit Suisse získala prístup k spisu, predložila v stanovenej lehote svoje písomné pripomienky k dodatočnému vyhláseniu námietok. Druhé vypočutie sa konalo 8. júna 2021.

11 Dňa 25. júna 2021 Credit Suisse odpovedala na žiadosť o informácie predloženú na druhom vypočutí.

12 Dňa 2. decembra 2021 Komisia prijala napadnuté rozhodnutie, ktoré bolo určené výlučne spoločnosti Credit Suisse.

13 V ten istý deň Komisia prijala rozhodnutie C(2021) 8613 final týkajúce sa konania podľa článku 101 ZFEÚ a článku 53 Dohody o EHP [vec AT.40135 – FOREX (Sterling Lads)] (ďalej len „rozhodnutie o urovnaní“), ktoré bolo určené subjektom, ktoré súhlasili s účasťou na konaní o urovnaní a predložili návrh na urovnanie, konkrétne Barclays, HSBC, RBS a UBS.

B. Napadnuté rozhodnutie

1. Dotknuté výrobky a dotknuté odvetvie

14 Správania, na ktoré sa vzťahuje napadnuté rozhodnutie, sa týkajú spotového obchodovania s menami krajín skupiny G10 na devízovom trhu, a to eura (EUR), austrálskeho dolára (AUD), kanadského dolára (CAD), švajčiarskeho franku (CHF), dánskej koruny (DKK), britskej libry (GBP), yenu (JPY), nórskej koruny (NOK), novozélandského dolára (NZD), švédskej koruny (SEK) a amerického dolára (USD).

15 Obchodná činnosť týkajúca sa druhu transakcií uvedeného v bode 14vyššie bola v napadnutom rozhodnutí definovaná ako dohoda medzi dvoma stranami o výmene dvoch mien, a to o nákupe určitej sumy („pomyselná suma“) jednej meny za jej ekvivalent v inej mene za hodnotu v čase uzavretia dohody („výmenný kurz“). Výmenný kurz jednej meny je kótovaný vo vzťahu k sume inej meny, za ktorú môže byť vymenená. Meny sa teda vždy dojednávajú v pároch, a teda každá má relatívnu hodnotu. Výmenné kurzy sa líšia v závislosti od informácií o ich základnej hodnote. V krátkodobom horizonte sú určované hlavne pokynmi obchodníkov, zatiaľ čo základy trhu určujú dlhodobejšie výmenné kurzy.

16 Keďže elektronické obchodovanie (v zmysle transakcií, ktoré sú automaticky rezervované alebo vykonávané buď elektronickými obchodnými platformami na vlastný účet dotknutej banky, alebo počítačovými algoritmami) je vylúčená z rozsahu analýzy, v prejednávanej veci sa napadnuté rozhodnutie týka len činnosti „trading vocal“.

17 Spotové obchodovanie sa uskutočňuje na mimoburzovom trhu, v dôsledku čoho zostáva decentralizované s vysokou úrovňou likvidity a neustálej výmeny. Tieto transakcie sa vo všeobecnosti začínajú vtedy, keď je finančná inštitúcia kontaktovaná koncovým klientom, a to najmä finančnými inštitúciami považovanými za informovaných klientov, keďže vzhľadom na rozsah svojich transakcií sú silne nabádané získavať informácie, ktoré môžu ovplyvniť vývoj výmenných kurzov. Tieto finančné inštitúcie zriaďujú osobitné predajné miesta, ktoré môžu slúžiť ako rozhranie medzi koncovými klientmi a obchodníkmi, ktorých zamestnávajú makléri na obchodovanie s menami. Koncoví klienti sa môžu obrátiť aj priamo na obchodníkov.

18 Banky, ktorých obchodníci sa podieľali na obchodovaní, o ktoré ide v prejednávanej veci, konajú ako tvorcovia trhu na spotovom devízovom trhu a sú pripravené kedykoľvek uzavrieť transakcie so svojimi klientmi s cieľom zabezpečiť likviditu trhu.

19 Druhy transakcií iniciovaných klientmi obsahujú najmä:

– okamžité pokyny (umožňujúce okamžite uzavrieť obchod s určitou sumou cudzej meny na základe kurzu platného na trhu, ktoré sa spravidla urovnajú do dvoch dní od uzavretia transakcie);

– podmienené pokyny (ktoré sa vyrovnávajú len vtedy, ak sú splnené určité trhové podmienky, napríklad ak hodnota meny dosiahne určitú úroveň);

– pokyny na vykonanie pri sadzbe „fixing“, ktoré sa v tomto prípade týkali len referenčných kurzov WM/Reuters Closing Spot Rates a referenčných kurzov Európskej centrálnej banky (ECB) (ktoré sa vyrovnali s určitým referenčným kurzom).

20 Obchodníci zvyčajne ponúkajú obojsmerné ceny (kúpna cena alebo nákupná cena, a cena predaja alebo predajná cena) v závislosti od rozsahu transakcie a obchodovanej meny. Príjmy vytvorené devízovými transakciami závisia od veľkosti objemu vymieňaných mien, ako aj od rozdielu medzi nákupnou cenou a predajnou cenou tej istej meny (ďalej len „spread“). Spread je náhrada, ktorú dostane obchodník za bezprostredné poskytovanie služby, ako aj za riziko, ktoré následne znáša tým, že má vo svojom portfóliu pomyselnú sumu danej meny.

21 Po nákupe jednej meny proti druhej sa totiž obchodník nachádza v „dlhej pozícii“ v tom zmysle, že má pozitívnu pomyselnú sumu meny vo svojom portfóliu, až kým „uzavrie“ túto pozíciu, teda predá túto menu. Po predaji jednej meny proti druhej sa obchodník nachádza v „krátkej pozícii“ v tom zmysle, že má zápornú pomyselnú sumu meny vo svojom portfóliu, až kým „uzavrie“ túto pozíciu, teda kúpi túto menu. „Riziková pozícia“ tak zostáva otvorená až do uskutočnenia opačného obchodu. Tieto pozície pritom z dôvodu rýchlych výkyvov výmenných kurzov na trhu predstavujú pre obchodníkov riziko, v dôsledku čoho obchodníci na tomto trhu čelia odbornému riadeniu rizík spojených s týmito pozíciami.

22 Obchodníci určujú svoju stratégiu a najmä stanovenie spreadu, či dokonca cien, najmä v závislosti od svojho portfólia a informácií, ktoré majú k dispozícii. Na jednej strane zo spisu vyplýva, že tvorcovia trhu musia aktívne prispôsobovať ceny vo vzťahu k portfóliám tým, že zmenia ceny, a nie iba spread, s cieľom dosiahnuť rýchly obrat v portfóliu a nekumulovať významné pozície vo vzťahu k jednému aspektu trhu. Na druhej strane prístup k informáciám o trhu má význam pre rozhodovanie obchodníkov. Pohyb výmenných kurzov je totiž z dlhodobého hľadiska ovplyvnený makroekonomickými premennými a z krátkodobého hľadiska tokom pokynov klientov, alebo, inak povedané, mikroekonomickými premennými. Pokiaľ ide o posledné uvedené premenné,

účastníci konania sa zhodujú na tom, že pokyny pochádzajúce od informovaných klientov, teda od iných finančných inštitúcií, naznačujú obchodníkom smerovanie, ktorým sa trh môže vyvíjať, čím podnecujú obchodníkov, ktorí majú túto informáciu, aby obchodovali rovnakým smerom ako informovaný klient. Informácie o tokoch pokynov klientov sú v zásade dôverné.

23 Okrem toho obchodníci môžu byť tiež ochotní vytvárať, zachovávať si alebo zvyšovať svoje pozície (otvorené riziko) vo svojom portfóliu na svoj vlastný účet. Obchodovanie na vlastný účet sa uskutočňuje vtedy, keď sa obchodníci zapájajú hlavne do obchodovania s vlastnými finančnými prostriedkami bánk, a nie na účet svojich klientov, a snažia sa využiť konkurenčnú výhodu na trhu vytváraním otvorených rizikových pozícií, ktoré by im umožnili dosiahnuť nadmerné výnosy.

24 Napokon, ak obchodníci nedostávajú pokyny od konečných klientov v rámci svojej kapacity tvorcov trhu, zvyčajne rokujú medzi sebou na tzv. trhu „interdealerov“ trhu, teda v rámci štruktúry spotového devízového trhu vyhradenej výlučne finančným inštitúciám („dealers“) na účely úpravy ich vlastných portfóliových pozícií alebo prijatia pozície na účely obchodovania na ich vlastný účet. V takom prípade sú si obchodníci vzájomnými protistranami. Môžu komunikovať priamo (bilaterálne) zvyčajne prostredníctvom elektronického systému. Ceny sa uvádzajú na základe konečnej ponuky, ktorá ponecháva možnosť medzi jednoduchým prijatím alebo odmietnutím ponuky. Môžu komunikovať aj prostredníctvom systému maklérov, ktorí oznamujú najlepšie spready na obrazovkách a sprístupňujú informácie na svojich platformách.

2. Správanie vytýkané Credit Suisse

25 V napadnutom rozhodnutí Komisia poukázala na tri správania, ku ktorým došlo na súkromnom a mnohostrannom diskusnom fóre na internete, a to Sterling Lads (ďalej len „predmetné diskusné fórum“) medzi piatimi podnikmi pôsobiacimi v bankovom a finančnom sektore, a to Barclays, Credit Suisse, HSBC, RBS a UBS. Tieto správania sa podľa znenia napadnutého rozhodnutia týkali po prvé základnej dohody, po druhé výmeny informácií a po tretie príležitostných prípadov koordinácie. Podľa napadnutého rozhodnutia sa diskusie na tomto fóre týkajúce sa tohto správania uskutočnili od 25. mája 2011 do 12. júla 2012 a Credit Suisse sa zúčastnila na diskusiách na uvedenom fóre od 7. februára do 12. júla 2012 (ďalej len „relevantné obdobie“).

26 Po prvé, pokiaľ ide o základnú dohodu, Komisia uviedla, že účasť na predmetnom diskusnom fóre zahŕňala správanie v kruhu vzájomnej dôvery, očakávaní a výhod, a teda dodržiavanie série tichých pravidiel, ktoré bolo možné v podstate zhrnúť takto: i) obchodníci sa schádzali na predmetnom diskusnom fóre počas celého dňa s cieľom výmeny informácií; ii) informácie vymenené na uvedenom fóre ich príjemcovia nesprístupnili iným konkurenčným obchodníkom; iii) vymenené informácie mohli byť použité v prospech zúčastnených obchodníkov, a iv) tieto informácie sa nesmeli použiť proti osobám, ktoré si ich poskytli. Domnievala sa, že toto správanie predstavuje dohodu, ktorú kvalifikovala ako „obmedzenie z hľadiska cieľa“ v zmysle článku 101 ods. 1 ZFEÚ v podstate z dôvodu, že táto dohoda zahŕňala racionálne očakávania *ex ante*, ktorých cieľom bolo odstrániť neistotu spojenú s dotknutým trhom v prospech spoločnej výhody obchodníkov, a teda mala dostatočný stupeň škodlivosti pre hospodársku súťaž.

27 V druhom rade, pokiaľ ide o výmeny informácií, Komisia poukázala na početné kontakty medzi obchodníkmi dotknutých bánk. Podľa Komisie tieto kontakty opakovane a široko zahŕňali výmenu obchodne citlivých informácií, aktuálnych alebo budúcich, týkajúcich sa ich obchodovania, ktoré umožňovali dotknutým bankám byť pri prijímaní svojich rozhodnutí na trhu informované o pozíciách, úmysloch a obmedzeniach svojich konkurentov, čo im pomohlo pri ich neskorších rozhodnutiach.

28 V tomto kontexte sa Komisia domnievala, že všeobecným cieľom výmeny informácií bolo ovplyvniť dva základné parametre hospodárskej súťaže v sektore spotového obchodovania na relevantnom trhu, a to cenu a odborné riadenie rizík, čím sa odstránila neistota inherentná uvedenému trhu. Zúčastnení obchodníci pritom podľa nej vedome nahradili riziká autonómnej hospodárskej súťaže v týchto parametroch praktickou spoluprácou medzi sebou na úkor ostatných účastníkov trhu, čím naplnili dostatočný stupeň škodlivosti pre hospodársku súťaž. Preto kvalifikovala tieto výmeny informácií ako dohody a/alebo zosúladené postupy obmedzujúce hospodársku súťaž „z hľadiska cieľa“ v zmysle článku 101 ods. 1 ZFEÚ.

29 V treťom rade, pokiaľ ide o príležitostné prípady koordinácie, Komisia sa domnievala, že výmeny obchodne citlivých informácií umožnili obchodníkom zúčastneným na predmetnom diskusnom fóre identifikovať situácie, v ktorých hrozilo zasahovanie do záujmov ostatných, čím sa im uľahčila možnosť príležitostne koordinovať svoje činnosti vo forme „standing down“. Toto správanie malo znížiť riziko, že obchodníci nedosiahnu želaný výsledok a vyhnú sa súčasnému obchodovaniu v opačných smeroch. Domnievala sa, že to isté správanie predstavuje dohodu a/alebo zosúladený postup, ktoré kvalifikovala ako „obmedzenie z hľadiska cieľa“ v zmysle článku 101 ods. 1 ZFEÚ v podstate z dôvodu, že táto dohoda umožnila znížiť obvyklú neistotu inherentnú pre predmetný trh, keďže podniky zapojené do skutkových okolností mohli odhaliť situácie, v ktorých jeden z nich mohol dosiahnuť zisk, ak sa ostatné podniky stiahli z obchodovania s cieľom nezasahovať do jeho obchodnej stratégie, a teda naplnili dostatočný stupeň škodlivosti pre hospodársku súťaž.

30 Vo štvrtom rade Komisia tiež uviedla, že tri vyššie uvedené obmedzenia hospodárskej súťaže spolu patrili k jedinému a pokračujúcemu porušeniu z dôvodu, že sledovali spoločný cieľ spočívajúci v zmiernení obvyklej neistoty inherentnej pre trh spotového obchodovania s cieľom znížiť riziko a posilniť podniky zúčastňujúce sa na predmetnom diskusnom fóre (ďalej len „zúčastnené podniky“) vo svojich rozhodnutiach o stanovení cien a riadení rizík, a to s cieľom, aby si navzájom samostatne nekonkurovali. Domnievala sa, že rôzne vyššie uvedené správania boli súčasťou „celkového plánu“, keďže sa uskutočňovali podľa toho istého *modus operandi* prostredníctvom predmetného diskusného fóra, čo zahŕňalo kontinuitu jeho účastníkov.

31 Na jednej strane sa Komisia domnievala, že Credit Suisse preukázala úmysel prispieť k sledovanému spoločnému cieľu spočívajúcemu v obmedzení hospodárskej súťaže na trhu spotového obchodovania s menami štátov skupiny G10. Na druhej strane sa domnievala, že Credit Suisse vedela o základnej dohode a výmene informácií, s výnimkou príležitostných prípadov koordinácie, ku ktorým došlo pred relevantným obdobím. Komisia ďalej dospela k záveru, že Credit Suisse je zodpovedná za výmeny informácií, ktoré boli súčasťou jediného a pokračujúceho porušenia, ale vylúčila jej zodpovednosť jednak za základnú dohodu a jednak za príležitostné prípady koordinácie.

32 Komisia tak v článku 1 napadnutého rozhodnutia dospela k záveru, že Credit Suisse porušila článok 101 ods. 1 ZFEÚ tým, že sa počas relevantného obdobia zúčastňovala na „súčasných alebo potenciálnych a obchodne citlivých výmenách informácií predstavujúcich dohody a/alebo zosúladené postupy (spadajúcich do rámca jediného a pokračujúceho porušenia), ktorých cieľom bolo obmedziť a/alebo skresliť hospodársku súťaž v odvetví spotového obchodovania s menami štátov skupiny G10, ktoré sa vzťahovali na celý EHP“.

3. Pokuta

33 Komisia uviedla, že výšku pokuty uloženej spoločnosti Credit Suisse určila v súlade s Usmerneniami k metóde stanovenia pokút uložených podľa článku 23 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 1/2003 (Ú. v. EÚ C 210, 2006, s. 2, ďalej len „usmernenia k metóde stanovenia pokút“).

a) Základná suma pokuty

34 Pokiaľ ide o stanovenie základnej sumy pokuty, vzhľadom na osobitosti sektoru spotového obchodovania a najmä na skutočnosť, že spotové obchodovanie s menami štátov skupiny G10 nevytvárajú predaje v obvyklom zmysle slova, Komisia vypočítala hodnotu predajov podnikov, ktoré sa podieľali na predmetnom porušení, prostredníctvom „náhradnej hodnoty predaja“ (ďalej len „náhradná hodnota“).

35 Komisia ďalej zohľadnila koeficient závažnosti vo výške 16 %, keďže porušenie už svojou povahou patrí medzi najzávažnejšie obmedzenia, ako aj dĺžku trvania toho istého porušenia prostredníctvom násobného koeficientu 0,42 roka.

36 Napokon Komisia po pripočítaní dodatočnej sumy 16 % hodnoty predaja na účely odstrašenia účasti na takýchto postupoch bez ohľadu na dĺžku trvania porušenia stanovila základnú sumu pokuty na 86 765 000 eur.

b) Konečná výška pokuty

37 Pokiaľ ide o stanovenie konečnej výšky pokuty, Komisia konštatovala, že Credit Suisse je zodpovedná len za výmenu informácií, ktorá je súčasťou jediného a pokračujúceho porušenia, a z dôvodu poľahčujúcich okolností odpočítala 4 % z celkovej základnej sumy pokuty vzhľadom na jej chýbajúcu zodpovednosť jednak za základnú dohodu a jednak za príležitostné prípady koordinácie, a to 2 % za každú z týchto okolností.

38 V článku 2 písm. a) napadnutého rozhodnutia tak uložila spoločnosti Credit Suisse pokutu vo výške 83 294 000 eur.

II. Návrhy účastníkov konania

39 Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

– zrušil napadnuté rozhodnutie,

– subsidiárne, čiastočne zrušil článok 1 napadnutého rozhodnutia a znížil pokutu uloženú v článku 2,

– v každom prípade znížil pokutu uloženú v článku 2 napadnutého rozhodnutia,

– uložil Komisii povinnosť nahradiť im trovy konania alebo subsidiárne primeranú časť ich trov konania.

40 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:

– zamietol žalobu v celom rozsahu,

– uložil žalobkyniam povinnosť nahradiť trovy konania.

III. Právny stav

41 Na podporu svojej žaloby žalobkyne uviedli päť žalobných dôvodov. Prvými tromi žalobnými dôvodmi, založenými na porušení článku 101 ZFEÚ, ako aj na porušení povinnosti odôvodnenia, a piatym žalobným dôvodom, založeným na porušení zásady riadnej správy vecí verejných a práva na obhajobu, sa v podstate snažia spochybniť konštatovanie Komisie uvedené v článku 1 napadnutého rozhodnutia, podľa ktorého Credit Suisse porušila článok 101 ZFEÚ. Štvrtým žalobným dôvodom, založeným na porušení článku 23 nariadenia č. 1/2003, usmernení k metóde stanovenia pokút, zásad proporcionality a rovnosti zaobchádzania, ako aj povinnosti odôvodnenia, sa snažia spochybniť pokutu, ktorú Komisia uložila spoločnosti Credit Suisse v článku 2 napadnutého rozhodnutia.

A. O článku 1 napadnutého rozhodnutia

1. O prvom žalobnom dôvode, založenom na porušení článku 101 ZFEÚ a nedostatku odôvodnenia, pokiaľ ide o kvalifikáciu výmeny informácií na internete ako protisúťažných dohôd a/alebo zosúladených postupov

42 Svojím prvým žalobným dôvodom žalobkyne v podstate tvrdia, že výmeny informácií, ku ktorým došlo medzi obchodníkmi na predmetnom diskusnom fóre, nepredstavujú protisúťažné dohody a/alebo zosúladené postupy, a to bez ohľadu na to, či sú posudzované samostatne alebo spoločne so základnou dohodou. Tento prvý žalobný dôvod sa skladá z dvoch častí.

43 V rámci prvej časti svojho prvého žalobného dôvodu žalobkyne tvrdia, že Komisia nepreukázala existenciu základnej dohody a v dôsledku toho ani to, že výmeny informácií na internete predstavujú protisúťažnú dohodu a/alebo zosúladený postup.

44 V rámci druhej časti svojho prvého žalobného dôvodu tvrdia, že Komisia nepredložila dôkazy potrebné na preukázanie toho, že výmeny informácií na internete predstavujú samostatné dohody a/alebo zosúladené postupy.

a) Úvodné poznámky

45 Treba pripomenúť, že kritériá koordinácie a spolupráce, ktoré zakladajú zosúladený postup, treba ponímať vo vzťahu ku koncepcii ustanovení ZFEÚ týkajúcich sa hospodárskej súťaže, podľa ktorej si musí každý hospodársky subjekt samostatne stanoviť politiku, ktorú chce viesť na vnútornom trhu (pozri rozsudok z 19. marca 2015, Dole Food a Dole Fresh Fruit Europe/Komisia, C-286/13 P, EU:C:2015:184, bod 119 a citovanú judikatúru).

46 Hoci táto požiadavka autonómie nevylučuje právo hospodárskych subjektov rozumne sa prispôsobovať existujúcemu alebo očakávanému konaniu ich konkurentov, zásadne bráni uskutočneniu priameho alebo nepriameho kontaktu medzi týmito subjektmi, ktorý by mohol buď

ovplyvniť konanie skutočného alebo potenciálneho konkurenta na trhu, alebo by mohol tomuto konkurentovi odhaliť konanie, ktoré sa rozhodol uskutočňovať na uvedenom trhu, alebo ktoré zamýšľal na tomto trhu uskutočňovať, pokiaľ cieľom alebo následkom týchto kontaktov je vytvorenie podmienok hospodárskej súťaže, ktoré nezodpovedajú obvyklým podmienkam dotknutého trhu vzhľadom na povahu dodávaných výrobkov alebo poskytovaných služieb, veľkosť a počet podnikov a objem uvedeného trhu (pozri rozsudok z 19. marca 2015, Dole Food a Dole Fresh Fruit Europe/Komisia, C-286/13 P, EU:C:2015:184, bod 120 a citovanú judikatúru).

47 Súdny dvor teda rozhodol, že výmena informácií medzi konkurentmi môže byť v rozpore s pravidlami hospodárskej súťaže, pokiaľ zmierňuje alebo odstraňuje stupeň neistoty vo fungovaní dotknutého trhu, čo vedie k obmedzeniu hospodárskej súťaže medzi podnikmi (pozri rozsudok z 19. marca 2015, Dole Food a Dole Fresh Fruit Europe/Komisia, C-286/13 P, EU:C:2015:184, bod 121 a citovanú judikatúru).

b) O prvej prvého žalobného dôvodu založenej na tom, že Komisia nepreukázala existenciu základnej dohody a v dôsledku toho ani to, že výmeny informácií na internete predstavujú protisúťažnú dohodu a/alebo zosúladený postup

48 Žalobkyne uvádzajú tri výhrady. V rámci prvej výhrady tvrdia, že napadnuté rozhodnutie vychádza z predpokladu, že základná dohoda predstavuje predbežnú podmienku kvalifikácie výmeny informácií ako protisúťažných dohôd a/alebo zosúladených postupov v zmysle článku 101 ods. 1 ZFEÚ. Druhou výhradou tvrdia, že Komisia nepreukázala, že na základe tejto dohody došlo k výmene informácií na predmetnom diskusnom fóre. Na podporu tejto výhrady spochybňujú výklad Komisie týkajúci sa dôkazov z relevantného obdobia, konkrétne diskusií na internete medzi obchodníkmi, a tvrdia, že ani tieto diskusie, ani návrhy na urovnanie, ani súvisiace nepriame dôkazy nepreukazujú existenciu uvedenej dohody. Treťou výhradou tvrdia, že Komisia nemôže vyňať základnú dohodu zo súdneho preskúmania z dôvodu, že Credit Suisse nebola uznaná za zodpovednú za túto dohodu, vzhľadom na to, že ide o podstatný prvok tézy Komisie proti spoločnosti Credit Suisse.

49 Pokiaľ ide o prvú výhradu uvedenú žalobkyňami, treba uviesť, že z celkového výkladu napadnutého rozhodnutia a najmä z jeho odôvodnení 337 až 341, 344, 345, 347 až 349 v spojení s odôvodneniami 394 až 405 a 411 až 417 vyplýva, že Komisia vykonala odlišnú právnu kvalifikáciu jednak základnej dohody ako dohody obmedzujúcej hospodársku súťaž, a jednak výmeny informácií ako dohôd a/alebo zosúladených postupov obmedzujúcich hospodársku súťaž. V odôvodneniach 487, 489 a 491 až 499 tohto rozhodnutia tiež kvalifikovala tieto dve správania ako odlišné konštitutívne prvky jediného a pokračujúceho porušenia (pozri body 26 až 31 vyššie). Ďalej treba pripomenúť, že Credit Suisse bola uznaná zodpovednou len za porušenie spočívajúce v správaní týkajúcom sa výmeny informácií.

50 Treba tiež uviesť, že hoci sa výmeny informácií týkajúce sa Credit Suisse uskutočnili na diskusnom fóre na internete, túto súvislosť s týmto aspektom základnej dohody nemožno považovať za rovnocennú existencii predbežnej podmienky, na ktorú sa odvolávajú žalobkyne, ktorá môže ovplyvniť odlišné právne kvalifikácie základnej dohody a výmeny informácií.

51 Konkrétnejšie, ako vyplýva z odôvodnení 337 až 341 napadnutého rozhodnutia, právna kvalifikácia výmen informácií ako protisúťažných dohôd a/alebo zosúladených postupov, ktorú vykonala Komisia v tomto rozhodnutí, sa neopiera ani o pravidlá základnej dohody, ani o konkludentné prijatie takýchto pravidiel obchodníkmi zúčastňujúcimi sa na týchto výmenách

informácií (ďalej len „dotknutí obchodníci“). Na rozdiel od toho, čo tvrdia žalobkyne, napadnuté rozhodnutie teda nemožno vykladať tak, že stanovuje základnú dohodu ako predbežnú podmienku kvalifikácie výmeny informácií.

52 Tento záver nemožno vyvrátiť obsahom odôvodnení 346 a 369 až 371 napadnutého rozhodnutia, ktoré žalobkyne citujú na podporu svojej argumentácie.

53 V tejto súvislosti po prvé, pokiaľ ide o odôvodnenie 346 napadnutého rozhodnutia, ktoré sa týka kvalifikácie základnej dohody ako dohody, treba konštatovať, že je pravda, že táto dohoda v podstate uvádza, že výmeny informácií umožnili obchodníkom zúčastňujúcim sa na predmetnom diskusnom fóre kontrolovať prípadné odchýlky od pravidiel. Vôbec však neodkazuje na právnu kvalifikáciu použitú v uvedenom rozhodnutí, pokiaľ ide o výmeny informácií.

54 Po druhé z odôvodnení 369 až 371 napadnutého rozhodnutia, ktorých cieľom je len odpovedať na tvrdenia spoločnosti Credit Suisse uvedené počas správneho konania, vyplýva, že Komisia založila existenciu uvedenej dohody na nepriamych dôkazoch, a to na výmene informácií, keďže základná dohoda predstavuje „logický predpoklad“ uvedenej výmeny informácií. Odkaz na „logický predpoklad“ treba teda chápať len tak, že je použitý na ten istý účel preukázania jeho existencie v prejednávanej veci. Preto skutočnosť, že existenciu základnej dohody možno vyvodiť z výmeny informácií, treba tiež chápať tak, že sa týka dôkazu o jej existencii bez toho, aby boli dotknuté odlišné právne kvalifikácie výmeny informácií na jednej strane a základnej dohody na druhej strane.

55 Okrem toho na rozdiel od tvrdení žalobkýň Komisia nebola povinná vysvetliť v napadnutom rozhodnutí dôvody, prečo v porovnaní s úvahami uvedenými v rozhodnutí o urovnaní si mala Credit Suisse vymieňať informácie iným spôsobom ako ostatné banky zúčastnené na vytýkaných skutočnostiach.

56 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že konanie o urovnaní a riadne správne konanie sú odlišné. Pri prijímaní rozhodnutia voči spoločnosti Credit Suisse v nadväznosti na riadne správne konanie bola teda Komisia jednak viazaná len oznámením o námietkach a jednak bola povinná pri dodržaní zásady kontradiktórnosti zohľadniť všetky relevantné okolnosti, vrátane všetkých informácií a tvrdení, ktoré Credit Suisse uviedla pri výkone svojho práva byť vypočutá, v dôsledku čoho bola povinná opätovne preskúmať spis vzhľadom na tieto skutočnosti (pozri v tomto zmysle rozsudok z 20. mája 2015, Timab Industries a CFPR/Komisia, T-456/10, EU:T:2015:296, body 90, 96 a 107).

57 Pokiaľ ide o prijatie napadnutého rozhodnutia voči spoločnosti Credit Suisse v nadväznosti na riadne správne konanie, treba poznamenať, že z oznámenia o námietkach, doplneného doplňujúcim oznámením o námietkach, vyplýva, že Komisia kvalifikovala základnú dohodu a výmeny informácií ako protisúťažné dohody a/alebo zosúladené postupy a že Credit Suisse v tejto súvislosti počas správneho konania nevzniesla výhrady. Komisia preto nebola povinná opätovne preskúmať spis, pokiaľ ide o tieto právne kvalifikácie.

58 Z vyššie uvedeného vyplýva, že vzhľadom na odlišné právne kvalifikácie na jednej strane na výmen informácií a na druhej strane základnej dohody, za ktorú Credit Suisse nebola uznaná za zodpovednú (pozri bod 32 vyššie), nie je potrebné preskúmať druhú a tretiu výhradu prvej časti

prvého žalobného dôvodu, ktoré sú založené na nesprávnom predpoklade, že základná dohoda je v napadnutom rozhodnutí predbežnou podmienkou kvalifikácie výmen informácií ako protisúťažných dohôd a/alebo zosúladených postupov v zmysle článku 101 ods. 1 ZFEÚ.

59 Preto treba prvú časť prvého žalobného dôvodu zamietnuť.

60 Vzhľadom na to v rozsahu, v akom sa žalobkyne v rámci druhej časti prvého žalobného dôvodu odvolávajú na neexistenciu protisúťažnej povahy výmen informácií, ktoré sú údajne samostatné vo vzťahu k základnej dohode, ktorej analýza zahŕňa preskúmanie obsahu a výkladu uvedených výmen, skutočnosť, že výhrady žalobkýň týkajúce sa obsahu a výkladu súčasných dôkazov boli predložené v rámci ich argumentácie založenej na základnej dohode, uvedenej na podporu prvej časti prvého žalobného dôvodu, nemôže byť na škodu ich analýzy zo strany Všeobecného súdu v rámci druhej časti tohto žalobného dôvodu, s cieľom určiť dôvodnosť ich výhrad týkajúcich sa kvalifikácie výmen informácií ako samostatných dohôd alebo zosúladených postupov.

c) O druhej časti prvého žalobného dôvodu, založenej na nedostatku dôkazov o tom, že výmeny informácií na internete predstavovali samostatné dohody a/alebo zosúladené postupy

61 Táto druhá časť sa v podstate delí na tri výhrady. V rámci prvej výhrady žalobkyne kritizujú výklad Komisie týkajúci sa určitých súčasných dôkazov, a to niektorých diskusií na internete, o ktoré sa Komisia opierala pri vyvodení záveru, že výmeny informácií na internete predstavovali dohody a/alebo zosúladené postupy, pričom najmä tvrdia, že tieto diskusie nemali obchodne citlivú povahu. V rámci druhej výhrady žalobkyne tvrdia, že výmeny informácií na internete nemožno kvalifikovať ako protisúťažné dohody a/alebo zosúladené postupy, pričom v podstate tvrdia, že údajný obchodne citlivý charakter týchto informácií a zníženie neistoty medzi konkurentmi, ktoré by z toho mohlo vyplynúť, nie sú dostatočné na účely takejto kvalifikácie. V rámci tretej výhrady tvrdia, že Komisia vychádzala z nesprávneho právneho posúdenia, keď dospela k záveru, že legitímne vysvetlenie predmetnej výmeny informácií poskytnuté spoločnosťou Credit Suisse je irelevantné.

62 V napadnutom rozhodnutí Komisia predstavila a vyložila obsah viac ako sto diskusií. Výmeny informácií analyzované v tomto rozhodnutí boli rozdelené do štyroch kategórií v závislosti od diskutovaných tém, a to i) spready (odôvodnenia 245 až 251), ii) pokyny klientov (odôvodnenia 183 až 228), iii) otvorené rizikové pozície (odôvodnenia 234 až 238) a iv) súčasné alebo plánované obchodovanie (odôvodnenia 258 až 285). Komisia sa v podstate domnievala, že všetky tieto výmeny informácií sa týkali aktuálnych alebo potenciálnych obchodne citlivých informácií, vzťahujúcich sa na obchodovanie zúčastnených obchodníkov, ktoré umožnili dotknutým bankám byť informované o pozíciách, úmysloch a obmedzeniach svojich konkurentov, čo im pomohlo pri ich následnom rozhodovaní. Na základe tejto analýzy Komisia v odôvodneniach 337 až 341 napadnutého rozhodnutia dospela k záveru, že tieto výmeny informácií boli protisúťažným zosúladeným postupom v zmysle článku 101 ods. 1 ZFEÚ.

63 Prvé dve výhrady treba preskúmať spoločne.

1) O prvej výhrade založenej na nesprávnom výklade niektorých súčasných dôkazov zo strany Komisie a o druhej výhrade založenej na tom, že výmeny informácií na internete nepredstavujú protisúťažné dohody a/alebo zosúladené postupy

i) O prípustnosti niektorých tvrdení a dôkazov žalobkýň

64 Komisia spochybňuje prípustnosť jednak argumentácie žalobkýň týkajúcej sa nesprávneho výkladu niektorých výmen informácií a prílohy A.8 k žalobe, o ktorú sa opiera, a jednak argumentácie týkajúcej sa absencie protiprávnej povahy výmeny informácií, prílohy A.9 k žalobe a príloh C.2 a C.3 k replike, na ktorých sa zakladá uvedená argumentácia.

65 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa článku 21 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie a článku 76 písm. d) Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu musí žaloba obsahovať predmet konania a zhrnutie dôvodov, na ktorých je založená. Podľa ustálenej judikatúry toto označenie musí byť dostatočne jasné a presné, aby umožnilo žalovanému pripraviť si svoju obhajobu a Všeobecnému súdu rozhodnúť o žalobe (rozsudok zo 7. marca 2017, United Parcel Service/Komisia, T-194/13, EU:T:2017:144, bod 191).

66 Je potrebné tiež pripomenúť, že na prípustnosť žaloby pred Všeobecným súdom sa najmä vyžaduje, aby z jej samotného textu vyplývali podstatné skutkové a právne okolnosti, na ktorých ju žalobca zakladá, a to aspoň stručne, pritom však súdržným a pochopiteľným spôsobom. Aj keď znenie žaloby môže byť v konkrétnych bodoch podporené a doplnené odkazmi na určité časti priložených dokumentov, všeobecný odkaz na iné písomnosti, aj keď tvoria jej prílohu, nemôže nahradiť nedostatok podstatných častí právnej argumentácie, ktorá podľa ustanovení pripomenutých v bode 65 vyššie tvorí náležitosť žaloby (pozri rozsudok zo 7. marca 2017, United Parcel Service/Komisia, T-194/13, EU:T:2017:144, bod 192 a citovanú judikatúru).

67 Prílohy sa teda môžu zohľadniť iba v rozsahu, v akom podporujú alebo dopĺňajú dôvody alebo tvrdenia, ktoré žalobca výslovne uviedol v texte svojich písomných podaní, a v rozsahu, v akom je možné s presnosťou určiť v nich obsiahnuté skutočnosti, ktoré podporujú alebo dopĺňajú uvedené dôvody alebo tvrdenia (pozri rozsudok z 9. septembra 2015, Samsung SDI a i./Komisia, T-84/13, neuverejnený EU:T:2015:611, bod 33 a citovanú judikatúru). Okrem toho nie je povinnosťou Všeobecného súdu, aby v prílohách hľadal a identifikoval dôvody a tvrdenia, ktoré by mohol považovať za základ žaloby, keďže funkcia príloh je čisto dôkazná a pomocná (pozri rozsudok zo 17. septembra 2007, Microsoft/Komisia, T-201/04, EU:T:2007:289, bod 94 a citovanú judikatúru),

68 V prvom rade, pokiaľ ide o prípustnosť argumentácie žalobkýň týkajúcej sa nesprávneho výkladu niektorých výmen informácií analyzovaných v napadnutom rozhodnutí, ktorú Komisia v podstate spochybňuje, treba konštatovať, že ako vyplýva zo žaloby, na podporu ich tvrdenia, podľa ktorého „[Komisia] naďalej nesprávne chápe žargón obchodovania a fungovanie spotového devízového trhu“, žalobkyne odkazujú na prílohu A.8 k žalobe, ktorá je znaleckým posudkom bývalého predsedu medzibankového oddelenia Global FX Committee, pričom na ilustráciu svojho tvrdenia uvádzajú tri príklady z tohto posudku.

69 V štádiu repliky v odpovedi na tvrdenia Komisie o neprípustnosti žalobkyne zopakovali vyššie uvedené tvrdenie a dodávali, že príloha A.8 tiež preukazuje, že na jednej strane „existenciu celkového protisúťažného plánu alebo cieľa obmedziť hospodársku súťaž nemožno jednoducho alebo priamo vyvodiť z listinných dôkazov“ a na druhej strane, že Komisia jedine na základe svojich výkladov vyvodila „existenciu základnej dohody“. V replike ďalej tvrdia, že skutočnosť, že Komisia nie je schopná rozlišovať medzi zadanými pokynmi alebo budúcimi pokynmi,

„predstavuje faktor, ktorý treba zohľadniť, pretože vyvoláva pochybnosti o náležitej starostlivosti a spoľahlivosti jej vyšetrovania“. Žalobkyne sa napokon odvolávajú na význam a osobitosť svojej argumentácie s odkazom na body 18, 69 a 78 žaloby. Tieto body sa týkajú údajnej prosúťažnej povahy výmeny informácií, ako mala byť uznaná v žiadostiach o zhovievavosť (bod 18), nesprávneho výkladu alebo nepochopenia Komisie týkajúceho sa žargónu obchodovania a fungovania spotového devízového trhu (bod 69) a v podstate štyroch pravidiel základnej dohody (bod 78).

70 Na pojednávaní žalobkyne v odpovedi na otázku položenú Všeobecným súdom zotrvali na svojom stanovisku, podľa ktorého je ich argumentácia jasne a konkrétne uvedená v ich písomných podaniach.

71 V tejto súvislosti treba konštatovať, že žalobkyne predkladajú argumentáciu, ako je uvedená v bodoch 68 a 69 vyššie, ktorá sa obmedzuje na všeobecné a nepodrobné tvrdenia často formulované v jednej alebo dvoch vetách, ktoré sú dokonca len predmetom všeobecného odkazu na prílohu A.8 bez toho, aby koherentným a zrozumiteľným spôsobom uviedli vplyv, ktorý by táto argumentácia, a tým viac znalecký posudok, z ktorého vychádza, mala mať na dôvodnosť záverov Komisie uvedených v napadnutom rozhodnutí. Za týchto okolností treba konštatovať, že táto argumentácia nespĺňa požiadavky citované v bodoch 65 až 67 vyššie.

72 V dôsledku toho treba zamietnuť ako neprípustnú argumentáciu žalobkýň týkajúcu sa v podstate nesprávneho výkladu niektorých výmen informácií analyzovaných v napadnutom rozhodnutí, v ktorej žalobkyne odkazujú na prílohu A.8, a vzhľadom na všeobecný odkaz na túto prílohu nezohľadniť uvedenú prílohu.

73 V druhom rade, pokiaľ ide o prípustnosť argumentácie týkajúcej sa absencie protisúťažnej povahy výmen informácií, ktorá sa zakladá na odkaze na prílohu A.9 k žalobe a prílohy C.2 a C.3 k replike, treba konštatovať, že na rozdiel od toho, čo tvrdí Komisia, uvedenú argumentáciu treba považovať za dostatočne jasnú a presnú. Z písomných podaní žalobkýň pred Všeobecným súdom, hoci len stručne, totiž jasne vyplýva, že prostredníctvom kategorizácie výmen informácií, ktoré rozdelili medzi i) všeobecné diskusie, ktoré nemožno považovať za „obchodne citlivé“ na spotovom devízovom trhu, ii) konkrétne (-jšie) alebo perspektívne diskusie, ktoré by sa zaoberali relatívne nízkym objemom obchodovania a nemohli by poskytnúť relevantné informácie o očakávanom vývoji údajných výmenných kurzov, a iii) diskusie, ktoré by sa týkali väčších objemov obchodovania, ale ktoré by mohli mať jediný hypotetický protisúťažný cieľ spočívajúci v tom, že obchodník, ktorý ich získal, by ich použil na to, aby sa pokúsil dosiahnuť zisk skôr ako obchodník, ktorý ich poskytol, sa žalobkyne snažia spochybniť záver Komisie o protisúťažnej povahe výmeny informácií na internete vzhľadom na ich obsah, účel alebo schopnosť „narušiť“ hospodársku súťaž. Treba sa teda domnievať, že táto argumentácia žalobkýň je v súlade s požiadavkami judikatúry citovanými v bodoch 65 a 66 vyššie, a je teda prípustná.

74 Okrem toho vzhľadom na judikatúru citovanú v bode 67 vyššie sa na prílohy A.9, C.2 a C.3 prihliada len v rozsahu, v akom podporujú alebo dopĺňajú tvrdenia výslovne uvedené žalobkyňami v ich podaniach.

ii) O protisúťažnej povahe diskusií, ktoré žalobkyne konkrétne spochybňujú

75 Žalobkyne konkrétne spochybňujú výklad Komisie týkajúci sa diskusií, ktoré zaradili do prvej kategórie (pozri bod 73 vyššie), teda diskusie zo 14. júna, 5. augusta a 4. októbra 2011, 7. februára a 1. júna 2012, 14. mája 2012, 11. apríla 2012, 13. apríla 2012, 9. mája 2012, 5. júna 2012,

25. apríla 2012, 10. februára 2012, ako aj 25. apríla, 19. júna, 3. a 4. júla 2012, z dôvodu, že informácie vymenené počas týchto diskusií sú „informáciami o trhu“, a nie citlivými obchodnými informáciami, a že nemajú protisúťažnú povahu.

76 S cieľom určiť, či sa Komisia správne domnievala, že obchodníci si vymieňali obchodne citlivé informácie, ktoré mali protisúťažnú povahu, treba posúdiť povahu uvedených výmen informácií. Konkrétnejšie treba analyzovať, či sa tieto výmeny informácií týkali neverejných informácií, o ktorých obchodníci nemali vedieť, prípadne agregovaných alebo anonymizovaných, a preskúmať najmä presnosť a cieľ ich výmeny.

– O diskusiách, ktoré sa konali 14. júna, 5. augusta a 4. októbra 2011, ako aj 7. februára a 1. júna 2012

77 Diskusie 14. júna, 5. augusta a 4. októbra 2011, ako aj 7. februára a 1. júna 2012, uvedené v odôvodneniach 107, 111, 122, 139, 150 a 504 napadnutého rozhodnutia, ktorých výklad podaný Komisiou žalobkyne spochybňujú, Komisia nepovažovala za obchodne citlivej povahy.

78 Pokiaľ totiž ide v prvom rade o diskusie zo 14. júna, 5. augusta a 4. októbra 2011, ako aj zo 7. februára a 1. júna 2012, uvedené v odôvodneniach 107, 111, 122, 139 a 150 napadnutého rozhodnutia, treba konštatovať, že Komisia sa domnievala, že v podstate preukazujú, že prístup k predmetnému diskusnému fóru bol založený na vzájomnej dôvere medzi zúčastnenými obchodníkmi a že tí istí obchodníci konali v uzavretom kruhu určenom na podporu svojich vlastných záujmov. Podľa Komisie výmeny informácií uvedené v odôvodneniach 139 a 150 uvedeného rozhodnutia tiež preukazujú, že obchodník Credit Suisse, ktorý sa zúčastnil na predmetnom diskusnom fóre ešte predtým, ako bol zamestnaný spoločnosťou Credit Suisse, sa pripojil k tomuto fóru ako zamestnanec s dokonalou znalosťou jeho fungovania a toho, čo jeho účasť zahŕňa.

79 Pokiaľ ide v druhom rade o diskusiu z 5. augusta 2011, uvedenú v odôvodnení 504 napadnutého rozhodnutia, Komisia sa domnievala, že táto diskusia preukazuje, že obchodník Credit Suisse vedel o výmenách bez toho, aby sa nich nej aktívne zúčastnil.

80 Tvrdenie žalobkýň založené na nesprávnej kvalifikácii diskusií uvedených v bode 77 vyššie, považovaných za obchodne citlivé, je preto skutkovo nepodložené a treba ho teda zamietnuť.

– O diskusii zo 14. mája 2012

81 Pokiaľ ide o diskusiu zo 14. mája 2012, uvedenú v odôvodnení 209 napadnutého rozhodnutia v spojení s odôvodneniami 196 až 202 a 337 až 341, Komisia sa domnievala, že počas nej si obchodníci vymieňali informácie o svojich pozíciách mimo rámca potenciálnych transakcií medzi nimi, ako aj o špekuláciách o cene dvojice cudzích mien GBP/USD. Na základe toho dospela k záveru, že takéto informácie, ktoré sa týkali pokynov klientov, boli obchodne citlivé a mohli prispieť k protisúťažnej povahe všetkých výmen informácií, ku ktorým došlo na predmetnom diskusnom fóre.

82 Žalobkyne spochybňujú výklad tejto diskusie zo strany Komisie, pričom tvrdia, že táto diskusia sa týkala všeobecných informácií, neobsahovala informácie o perspektívnych pokynoch alebo pozícií obchodníkov, a teda zodpovedala oznamovaniu „informácií o trhu“. Dodávajú, že odkazy na „rhs

light“ a „LHS samlls cable“ sa netýkajú hodnôt, cien alebo klientov, a preto sú anonymizované. Dospeli k záveru, že táto diskusia neumožňuje preukázať, že informácie vymenené na predmetnom diskusnom fóre sú protisúťažné.

83 Komisia spochybňuje výklad predmetnej diskusie, ako ho uviedli žalobkyne.

84 Treba konštatovať, že ako vyplýva z výpisu z predmetnej diskusie, obchodník Credit Suisse bol v tento deň prítomný na predmetnom diskusnom fóre a o 14 h 50 min. 48 s oznámil ostatným účastníkom, že má pokyny na predaj malého množstva neurčitej menovej dvojice, ktoré sa majú vykonať pri sadzbe „fixing“ („rhs lights“). O 14 h 52 min. 57 s mu iný obchodník položil otázku, či ide o dvojicu cudzích mien GBP/USD („[c]able??“) a o 14 h 55 min. 51 s poskytol informácie o pokynoch klientov, ktoré dostal, a to pokyny na predaj malého množstva menovej dvojice GBP/USD, ktoré sa mali vykonať pri sadzbe „fixing“ („LHS samlls cable“). Počas tej istej diskusie ďalší obchodník vyjadril svoj názor na zvýšenie hodnoty menovej dvojice GBP/USD („feels like its just being put higher wsith sof eur/gbp and eur/usd running into some bids…“), pričom spresnil, že nemá pokyny pre túto menovú dvojicu.

85 Ako vyplýva z prepisu predmetnej diskusie, obchodníci si vymenili informácie, ktoré neboli verejné a týkali sa konkrétnych pokynov, ktoré dostali, pričom spresnili ich druh (pokyn na predaj, ktorý sa mal vykonať pri sadzbe „fixing“), dotknutú menovú dvojicu (GBP/USD) a ich množstvo. Táto diskusia teda odráža pripomienky k činnostiam obchodníkov v reálnom čase, ktoré viedli k výmene obchodne citlivých informácií.

86 Aj za predpokladu, že by vymenené informácie boli, ako tvrdia žalobkyne, anonymizované, táto okolnosť nebráni ich kvalifikácii ako obchodne citlivých informácií, keďže tieto informácie svojím predmetom a stupňom presnosti a tým, že nie sú dostupné konkurentom, ktorí sa nenachádzajú na predmetnom diskusnom fóre, poskytujú svojim príjemcom obchodnú výhodu.

87 Takéto informácie však obchodníkov špecializujúcich sa v tejto oblasti môžu informovať o pohyboch na trhu týkajúcich sa menovej dvojice GBP/USD predchádzajúcich štádiu „fixing“, vzhľadom na to, že pokyny na predaj menšej veľkosti, ktoré sa majú vykonať pri sadzbe „fixing“, sú menej spôsobilé ovplyvniť pohyb výmenných kurzov významným spôsobom. Oznámenie takýchto informácií tak obchodníkom umožňuje zodpovedajúcim spôsobom prispôsobiť svoje obchodné stratégie a zmierniť neistotu inherentnú pre spotový devízový trh.

88 Komisia sa preto správne domnievala, že diskusia zo 14. mája 2012 sa týkala obchodne citlivých informácií, ktoré mohli prispieť k protisúťažnej povahe výmen informácií, ku ktorým došlo na predmetnom diskusnom fóre.

– *O diskusii z 11. apríla 2012*

89 Pokiaľ ide o diskusiu z 11. apríla 2012 uvedenú v odôvodnení 223 napadnutého rozhodnutia v spojení s odôvodneniami 214 až 221 a 337 až 341, Komisia sa domnievala, že sa týkala okamžitého pokynu konkrétneho klienta a že zverejnenie tejto obchodne citlivej informácie odstránilo určité neistoty vlastné spotovému devízovému trhu, čo obchodníkom zúčastňujúcim sa na predmetnom diskusnom fóre umožnilo lepšie predvídať pohyby trhu a prispôsobiť svoje stratégie tak, aby využili zverejnené informácie a z toho vyplývajúce zvýšenie transparentnosti trhu, a teda bolo spôsobilé prispieť k protisúťažnej povahe predmetných výmen informácií.

90 Žalobkyne tvrdia, že diskusia z 11. apríla 2012 sa týkala všeobecných informácií, ktoré neobsahovali perspektívne pokyny ani pozície obchodníkov. Dodávajú, že komentár „lost some X“ obsiahnutý v tejto diskusii neuvádza sumy alebo cenu a že na trhu sa pohybovali viacerí klienti, z čoho nebolo možné vyvodiť konkrétnu informáciu o jednom klientovi. Na záver uviedli, že tá istá diskusia sa týkala informácií o trhu, ktoré nemali protisúťažný obsah.

91 Komisia spochybňuje výklad predmetnej diskusie navrhovaný žalobkyňami.

92 V tejto súvislosti treba konštatovať, že výpis z diskusie z 11. apríla 2012, uvedený v odôvodnení 223 napadnutého rozhodnutia, potvrdzuje, že o 6 h 50 min 23 s obchodník UBS informoval obchodníkov zúčastňujúcich sa na predmetnom diskusnom fóre, že práve uzavrel transakciu na predaj eura za britskú libru („lost some X“, t. j. menovú dvojicu EUR/GBP), pričom o 6 h 50 min 23 s spresnil, že sa týkala protistrany, ktorá vo všeobecnosti obchádzala obchodníkov („usual geezer who does the rounds“). Niektorí účastníci uvedeného diskusného fóra, najmä jeden obchodník Credit Suisse, sa poďakovali za túto informáciu („ta“).

93 Treba konštatovať, že táto diskusia odhaľuje výmenu presných, aktuálnych a dôverných informácií, keďže ostatným obchodníkom zúčastňujúcim sa na predmetnom diskusnom fóre sprístupňuje (okamžitý) typ pokynu, (súčasný) okamih jeho uskutočnenia, príslušnú menovú dvojicu (EUR/GBP) a odkaz na typ klienta transakcie, ktorá bola práve uzavretá.

94 Pokiaľ ide o tento posledný uvedený odkaz na typ klienta, žalobkyniam nemožno vyhovieť, keď tvrdia, že tento odkaz neumožňuje vyvodiť konkrétnu informáciu o klientovi. Odkaz obchodníka UBS na protistranu, ktorá „obchádzala obchodníkov“, treba totiž v kontexte uvedenej výmeny chápať ako dostatočne špecifický na účely jeho identifikácie tými istými obchodníkmi, ktorí sú odborníkmi v danej oblasti, čo im umožňuje zohľadniť povahu dotknutého klienta, najmä či je alebo nie je informovaný. K takémuto záveru treba dospieť jednak vzhľadom na spresnenie, že išlo o obvyklú protistranu („usual geezer“), a jednak vzhľadom na skutočnosť, že žiadny z obchodníkov, ktorí sa poďakovali za túto informáciu, nepožiadal o spresnenia týkajúce sa odkazu na tohto klienta. Ako však Komisia uviedla v odôvodnení 40 písm. b) napadnutého rozhodnutia v spojení s poznámkou pod čiarou č. 381 bez toho, aby to žalobkyne spochybnili, poskytnutie informácie iným obchodníkom povahe dotknutého klienta, či je alebo nie je informovaný, sa musí považovať za spôsobilé umožniť príjemcom tejto informácie predvídať prípadný pohyb trhu.

95 Za týchto okolností informácie poskytnuté počas predmetnej diskusie nemožno považovať za všeobecné len z toho dôvodu, že nespresňovali vymieňané sumy, hodnoty výmenného kurzu alebo sa netýkali perspektívnych pokynov. V tejto súvislosti stačí uviesť, že „informácie o trhu“ spočívajú v podstate v pripomienkach k stavu trhu všeobecnej a anonymizovanej povahy, pričom také informácie, aké boli oznámené počas predmetnej diskusie, sa od toho zjavne odlišovali.

96 Preto sa treba domnievať, že dotknuté vymieňané informácie boli obchodne citlivé, aktuálne a presné a mohli odstrániť určitú neistotu inherentnú pre spotový devízový trh. Umožnili teda obchodníkom zúčastňujúcim sa na predmetnom diskusnom fóre lepšie predvídať pohyby trhu v súvislosti s menovou dvojicou EUR/GBP a prispôsobiť svoje stratégie s cieľom využiť poskutnuté informácie, a teda boli spôsobilé prispieť k protisúťažnej povahe predmetných výmen informácií.

97 Komisia sa preto správne domnievala, že diskusia z 11. apríla 2012 sa týkala obchodne citlivých informácií, ktoré mohli prispieť k protisúťažnej povahe výmen informácií, ku ktorým došlo na predmetnom diskusnom fóre.

– *O diskusii z 13. apríla 2012*

98 Pokiaľ ide o diskusiu z 13. apríla 2012, uvedenú v odôvodnení 224 napadnutého rozhodnutia v spojení s odôvodneniami 214 až 221 a 337 až 341, Komisia sa domnievala, že sa týka aktuálnych alebo perspektívnych obchodne citlivých informácií súvisiacich s bezprostrednými pokynmi klientov, keďže na predmetnom diskusnom fóre bol komunikovaný objem alebo smerovanie konkrétneho a neagregovaného pokynu alebo typ klienta, čím sa odstránila určitá neistota spojené s obchodovaním na spotovom devízovom trhu a zvýšil sa stupeň transparentnosti vývoja výmenného kurzu dotknutej menovej dvojice. Na základe toho dospela k záveru, že táto diskusia mohla prispieť k protisúťažnej povahe predmetných výmen informácií.

99 Žalobkyne tvrdia, že výmena informácií, ku ktorej došlo počas diskusie z 13. apríla 2012, sa týkala „informácií o trhu“, keďže sa neuvádzali perspektívne pokyny ani pozície obchodníkov. Výraz „lose more cable“ použitý obchodníkom Credit Suisse, je teda údajne anonymný a týkal sa približných súm bez uvedenia ceny alebo informácií týkajúcich sa klientov. Podľa žalobkýň je výraz „corp“ generickým pojmom na označenie podniku, ktorý neumožňuje identifikovať klienta.

100 Komisia spochybňuje výklad predmetnej diskusie, ako ho uviedli žalobkyne.

101 V tejto súvislosti treba konštatovať, že výpis z diskusie z 13. apríla 2012, uvedený v odôvodnení 224 napadnutého rozhodnutia, potvrdzuje, že o 9 h 56 min 42 s obchodník Credit Suisse oznámil inému obchodníkovi prítomnému na predmetnom diskusnom fóre informáciu o svojej súčasnej predajnej transakcii vo výške 40 miliónov v menovej dvojici GBP/USD s veľkým podnikom („lose more cable 40 odd corp“), za čo mu tento iný obchodník poďakoval („tks ratty“).

102 Predmetná diskusia tak jasne odhaľuje výmenu presných, aktuálnych a verejne neprístupných informácií, ktoré sú známe len účastníkom transakcie, t. j. obchodníkovi a jeho klientovi. Informácia o transakcii, ktorú poskytol obchodník Credit Suisse, totiž uvádzala konkrétnu sumu (40 miliónov), príslušnú menovú dvojicu (GBP/USD), smerovanie tejto transakcie (predaj) a odkaz na typ klienta (veľký podnik).

103 V tejto súvislosti nemôže uspieť tvrdenie žalobkýň, podľa ktorého výraz „corp“, na ktorý odkázal obchodník Credit Suisse počas predmetnej diskusie, neumožňuje dospieť k záveru o konkrétnej totožnosti dotknutého klienta. Uvádza totiž uvádza typ klienta, a to najmä to, že ide o veľký podnik. Treba však uviesť, že informácie týkajúce sa tokov pokynov niektorých veľkých podnikov a medzinárodných podnikov možno považovať za informatívne, pretože umožňujú obchodníkom, ktorí majú tieto informácie, predvídať pohyb výmenného kurzu pre dotknutú menovú dvojicu, čím sa odstraňuje určitá neistota inherentná pre spotový devízový trh a zvyšuje sa transparentnosť na uvedenom trhu jedine v prospech príjemcov tejto informácie.

104 Okrem toho užitočnosť údaja o type klienta, v tomto prípade „corp“, je potvrdená ďalšími výmenami informácií citovanými v napadnutom rozhodnutí (pozri najmä odôvodnenia 278 až 280 uvedeného rozhodnutia), z ktorých vyplýva, že túto informáciu ocenili obchodníci zúčastňujúci sa na predmetnom diskusnom fóre.

105 Za týchto okolností treba konštatovať, že informácie poskytnuté obchodníkmi počas diskusie z 13. apríla 2012 nemožno považovať za také, ktoré predstavujú „informácie o trhu“ len z dôvodu, že sa netýkajú perspektívnych pokynov.

106 Komisia sa preto správne domnievala, že diskusia z 13. apríla 2012 sa týkala obchodne citlivých informácií, ktoré mohli prispieť k protisúťažnej povahe výmen informácií, ku ktorým došlo na predmetnom diskusnom fóre.

– *O diskusii z 9. mája 2012*

107 Pokiaľ ide o diskusiu z 9. mája 2012, uvedenú v odôvodnení 276 napadnutého rozhodnutia v spojení s odôvodneniami 252 až 257 a 337 až 341, Komisia sa domnievala, že počas nej sa obchodník Barclays opýtal obchodníka Credit Suisse na (zavŕšenie) jeho obchodnej stratégie, na čo obchodník Credit Suisse odpovedal kladne, pričom poskytol ďalšie podrobnosti o obchodovaných úrovniach. Podľa Komisie by za bežných trhových podmienok obchodník Barclays nemal žiadny dôvod ani prostriedok na to, aby poznal informáciu o tom, že obchodník Credit Suisse nedávno „vyriešil svoje ponuky“ („cleared his bids“). Výmena týchto obchodne citlivých informácií podľa nej poskytla obchodníkovi Barclays konkurenčnú výhodu, keďže mohla mať vplyv na jeho neskoršie správanie v cenovej oblasti, čo mu umožnilo prispôsobiť svoje ponuky („bids“) na menej konkurenčnú úroveň, keďže vedel, že obchodník Credit Suisse mohol vykonať všetky svoje ponuky.

108 Žalobkyne tvrdia, že diskusia z 9. mája 2012 sa týkala všeobecných úvah keďže odkazy na pokyny neobsahovali sumy, ceny ani informácie o dotknutých klientoch, a preto sú anonymizované. Táto diskusia sa údajne netýkala ani perspektívnych pokynov alebo pozícií obchodníkov.

109 Okrem toho v odpovedi na otázku položenú Všeobecným súdom v rámci opatrenia na zabezpečenie priebehu konania žalobkyne uviedli, že cieľom predmetnej diskusie mohlo byť preskúmanie možnosti uzavrieť transakciu medzi obchodníkmi, ktorí sa zúčastnili tejto diskusie, pričom však tvrdili, že nie sú schopné úplne potvrdiť tento výklad. Subsidiárne zopakovali svoje stanovisko, podľa ktorého bolo cieľom predmetnej diskusie podeliť sa o „informácie o trhu“ s cieľom uľahčiť tým istým obchodníkom pochopenie trhu. V každom prípade podľa nich vymieňané informácie aj za predpokladu, že boli obchodne citlivé, boli všeobecné, anonymné, týkali sa minulosti, neboli konkrétne a neumožňovali viesť k protisúťažnému správaniu.

110 Komisia sa domnieva, že informácie poskytnuté počas predmetnej diskusie predstavujú obchodne citlivé informácie, ktoré presahujú rámec „informácií o trhu“, keďže sa v podstate týkajú konkrétnych a aktuálnych úrovní obchodovania.

111 V odpovedi na otázku položenú Všeobecným súdom v rámci opatrenia na zabezpečenie priebehu konania Komisia zopakovala svoje stanovisko, podľa ktorého sa predmetná diskusia týkala výmeny neverejných a konkrétnych informácií umožňujúcich ich príjemcom prispôsobiť cenu, ktorú ponúkali svojim vlastným klientom, dokonca s pokusom ju zvýšiť, keďže sa vedelo, že je málo pravdepodobné, že po zavŕšení svojej obchodnej stratégie bude konkurent ďalej obchodovať s dotknutou menovou dvojicou. Dodala, že informácia obchodníka Credit Suisse o znížení hodnoty výmenného kurzu by nemala zmysel, ak by obchodník Barclays nevedel, v ktorej menovej dvojici boli práve vykonané ponuky obchodníka Credit Suisse.

112 V tejto súvislosti treba poznamenať, že počas predmetnej diskusie obchodník Credit Suisse nepochybne poskytol informácie týkajúce sa svojho obchodovania, pričom spresnil úrovne obchodovania, ktoré majú zo svojej vlastnej povahy obchodne citlivý charakter („yeh all filled“, „feels like its dropped 200 pips its only 40“). Vyššie uvedený výpis z diskusie však na rozdiel od

toho, čo tvrdí Komisia, neumožňuje dospieť k záveru, že výmena týchto obchodne citlivých informácií poskytla obchodníkovi Barclays konkurenčnú výhodu, keďže mohla mať vplyv na jeho neskoršie správanie v cenovej oblasti tým, že mu umožnila prispôsobiť svoje ponuky.

113 Na jednej strane tvrdenie Komisie, podľa ktorého informácia o hodnotách výmenného kurzu „by nemala zmysel, ak by obidvaja [obchodníci] diskutovali o vykonaní svojich ponúk vo všeobecnosti, bez odkazu na danú menovú dvojicu“, má vzhľadom na obsah uvedenej diskusie špekulatívnu povahu. Nič v tejto diskusii ani v žiadnej inej diskusii citovanej v napadnutom rozhodnutí totiž neumožňuje dospieť k záveru, že obchodníci diskutovali o uzavretí ponúk na hodnotách uvedených obchodníkom Credit Suisse pre konkrétnu menovú dvojicu.

114 Na druhej strane nič z predmetnej diskusie neumožňuje potvrdiť tvrdenie Komisie, podľa ktorého obchodník, ktorý dostal informácie poskytnuté obchodníkom Credit Suisse, mohol vedieť, že je málo pravdepodobné, že jeho konkurent bude pokračovať v obchodovaní s predmetnou menovou dvojicou. Toto tvrdenie je preto tiež špekulatívnej povahy.

115 Takéto špekulácie však nespĺňajú dôkazné požiadavky v oblasti dokazovania, ktoré musí Komisia splniť na to, aby z právneho hľadiska dostatočne preukázala existenciu skutočností zakladajúcich porušenie (pozri rozsudok z 22. novembra 2012, E.ON Energie/Komisia, C-89/11 P, EU:C:2012:738, bod 71 a citovanú judikatúru).

116 Vzhľadom na chýbajúce presnejšie informácie teda nemožno dospieť k záveru, že táto diskusia znížila alebo odstránila neistotu na trhu tak, že by to mohlo poskytnúť konkurenčnú výhodu ich príjemcom.

117 Za týchto okolností treba konštatovať, že Komisia z právneho hľadiska dostatočne nepreukázala, že diskusia z 9. mája 2012 mohla prispieť k protisúťažnej povahe správania vytýkaného spoločnosti Credit Suisse. Žalobkyne teda správne tvrdia, že Komisia ju nemohla použiť proti spoločnosti Credit Suisse.

– *O diskusii z 5. júna 2012*

118 Pokiaľ ide o diskusiu z 5. júna 2012, uvedenú v odôvodnení 281 napadnutého rozhodnutia v spojení s odôvodneniami 252 až 257 a 337 až 341, Komisia sa domnievala, že sa týkala obchodne citlivých informácií, keďže obchodník UBS poskytol informácie o nedávno vykonanom pokyne, pričom uviedol konkrétne podrobnosti o menovej dvojici, výmennom kurze a druhu klienta, a že bez tejto diskusie by obchodník Credit Suisse nemal žiadny dôvod ani prostriedok na to, aby ich poznal. Znalosť takýchto informácií by však podľa nej dostala obchodníka Credit Suisse do situácie konkurenčnej výhody, ak by ho ten istý typ klienta požiadal o transakciu v tej istej menovej dvojici, pričom by vedel, že klient súhlasil s obchodovaním podľa výmenného kurzu, ktorý predtým navrhol obchodník UBS. Výmena informácií počas tejto diskusie tak podľa nej mohla prispieť k protisúťažnej povahe predmetných výmen informácií.

119 Žalobkyne v podstate tvrdia, že informácie poskytnuté počas tejto diskusie sa týkajú „informácií o trhu“ vzhľadom na skutočnosť, že odkazy na pokyny klientov boli anonymizované, neuvádzali sumy ani informácie o klientoch, ale len približné hodnoty výmenného kurzu. Dodávajú, že nie je jasné, či sa odkaz na „rooskies“ týka konkrétneho klienta.

120 Komisia spochybňuje výklad predmetnej diskusie, ako ho uvádzajú žalobkyne.

121 V tejto súvislosti treba konštatovať, že výpis z predmetnej diskusie potvrdzuje, že o 8 h 38 min 40 s sa obchodník UBS opýtal obchodníka Credit Suisse, či dostal pokyny na predaj („are you seeing much eurusd selling Ratty“), pričom o 8 h 44 min 28 s spresnil, že určitý typ klienta práve kúpil britskú libru za americké doláre s konkrétnym výmenným kurzom („rooskies buying cable at 2530“). V odpovedi o 9 h 6 min. 14 s obchodník Credit Suisse uviedol, že nič nedostal („sry mate no“), pričom o 9 h 6 min. 24 s spresnil, že zaznamenal pokles hodnoty výmenného kurzu tejto menovej dvojice („nothing just seen it melt 100 pips“). O 9 h 6 min 44 s mu obchodník UBS poďakoval za túto informáciu („tks bro“).

122 Pokiaľ ide o výklad obsahu predmetnej diskusie, treba konštatovať, že ako vyplýva z bodu 121 vyššie, vymenené informácie sa týkali presných, aktuálnych a dôverných informácií, ktoré boli známe len účastníkom transakcie, teda obchodníkovi a jeho klientovi, keďže sa týkali druhu pokynov, ich množstva, dotknutej menovej dvojice, hodnoty výmenného kurzu dotknutej menovej dvojice a typu klienta transakcie.

123 Žiadne z tvrdení žalobkýň nemôže vyvrátiť vyššie uvedený záver.

124 Na jednej strane, pokiaľ ide o odkaz na „rooskies“, pri ktorom nie je isté, či sa týka konkrétneho klienta, treba konštatovať, že uvedený odkaz spomenutý počas predmetnej diskusie treba chápať tak, že označuje konkrétny typ klienta jednak vzhľadom na poďakovanie obchodníka UBS za túto informáciu a jednak vzhľadom na to, že nevyvolal dodatočné otázky zo strany ostatných obchodníkov. Okrem toho je tento záver podporený celkovým kontextom výmen informácií citovaných v napadnutom rozhodnutí, z ktorých vyplýva, že odkaz na tento typ klientov („rooskies“ alebo „roosky“) (pozri odôvodnenia 263 a 272 napadnutého rozhodnutia) bol ostatnými obchodníkmi vždy ocenený, na základe čoho sa dalo predpokladať, že v ich ponímaní bol tento odkaz ľahko identifikovateľný ako označujúci konkrétny typ dotknutého klienta, t. j. informovaného alebo neinformovaného, umožňujúci obchodníkom, ktorí sú v danej oblasti odborníkmi, predvídať prípadný pohyb trhu a byť posilnení pri svojich strategických rozhodnutiach.

125 Na druhej strane, pokiaľ ide o hodnoty výmenného kurzu, ktoré boli podľa žalobkýň v predmetnej diskusii uvedené len približne, treba konštatovať, že výklad uvedenej diskusie a konkrétnejšie jej časti týkajúcej sa menovej dvojice GBP/USD, uvedený v bode 121 vyššie, zjavne odporuje výkladu navrhovanému žalobkyňami, pretože uvedené číslo je veľmi presné.

126 Za týchto okolností informácie vymenené počas predmetnej diskusie nemožno považovať za všeobecné alebo týkajúce sa „informácií o trhu“ len z toho dôvodu, že sa netýkali perspektívnych pokynov. Komisia sa preto správne domnievala, že diskusia zo 05. júna 2012 sa týkala obchodne citlivých informácií, ktoré mohli prispieť k protisúťažnej povahe výmen informácií, ku ktorým došlo na predmetnom diskusnom fóre.

– *O diskusii z 25. apríla 2012*

127 Pokiaľ ide o diskusiu z 25. apríla 2012 uvedenú v odôvodnení 195 napadnutého rozhodnutia v spojení s odôvodneniami 176 až 182 a 337 až 341, Komisia sa domnievala, že počas nej obchodník Credit Suisse neposkytol žiadne informácie. Na predmetnom diskusnom fóre však bol prítomný v čase, keď sa uskutočnila táto diskusia o obchodne citlivých informáciách, alebo mal prístup k uvedenej diskusii počas neskoršieho pripojenia. Obchodne citlivé informácie o podmienených pokynoch, ktoré sa v tento deň vymenili na predmetnom diskusnom fóre, podľa

nej boli spôsobilé zvýšiť stupeň dôvery obchodníka Credit Suisse v potenciálny vývoj trhovej ceny za menovú dvojicu GBP/AUD, čo by mu umožnilo prijímať informované rozhodnutia o svojej obchodnej stratégii a využiť tak túto úroveň dôverných, a teda protisúťažných informácií.

128 Žalobkyne tvrdia, že predmetná diskusia sa týkala „informácií o trhu“ vzhľadom na skutočnosť, že neobsahovala informácie o perspektívnych pokynoch alebo pozíciách obchodníkov. Väčšina vymieňaných informácií totiž podľa nich obsahovala špekulácie o budúcich pohyboch. Dodávajú, že na jednej strane odkaz na „hypo“ sa netýka klienta, ale protistranu vystupujúcu na elektronických platformách, ktoré obsluhujú viaceré protistrany na trhu, a na druhej strane, že odkaz „russia selling eur“ sa môže vzťahovať na verejne známu činnosť Centrálnej banky Ruskej federácie.

129 Žalobkyne tiež vo svojej žalobe a neskôr vo svojej replike v podstate tvrdia, že Komisia neuviedla dostatočné dôvody, prečo by táto diskusia, ako aj iné, ktoré sú analyzované v bodoch 137 až 162 nižšie, umožňovali preukázať jej tvrdenia o ich citlivej obchodnej povahe a protisúťažnom charaktere a že určiť, o ktorú časť výpisu z diskusie sa Komisia opiera vzhľadom na chýbajúce spresnenie dátumu a času, neprislúcha ani im, ani Všeobecnému súdu.

130 Komisia spochybňuje výklad predmetnej diskusie, ako ho uviedli žalobkyne.

131 V tejto súvislosti, keďže tvrdenie žalobkýň zhrnuté v bode 129 vyššie možno chápať tak, že Komisii vytýka nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, treba konštatovať, že z odôvodnenia 195 uvedeného rozhodnutia, ktoré je síce stručne uvedené, jasne a jednoznačne vyplývajú úvahy Komisie týkajúce sa obchodne citlivej povahy a protisúťažného charakteru diskusie z 25. apríla 2012, ktorej výpis je uvedený v odôvodnení 191 napadnutého rozhodnutia. Z odôvodnenia 195 tohto rozhodnutia totiž vyplýva, že táto diskusia bola použitá proti spoločnosti Credit Suisse z dôvodu, že táto spoločnosť umožnila svojmu obchodníkovi zvýšiť úroveň dôvery, pokiaľ ide o potenciálny vývoj trhovej ceny pre menové dvojice GBP/AUD a GBP/NZD, čím mu umožnila prijímať lepšie informované rozhodnutia o obchodnej stratégii.

132 Okrem toho treba uviesť, že výklad prepisu ďalšieho výňatku z diskusie z 25. apríla 2012, ktorý žalobkyne predložili Všeobecnému súdu, potvrdzuje, že obchodníci si vymenili informácie týkajúce sa ich prebiehajúcich „očakávaných pokynov na kúpu“, pričom spresnili dotknuté menové dvojice s hodnotami, pri ktorých sa uskutoční ich vykonania, ako to vyplýva z otázky obchodníka UBS (o 8 h 42 min 19 s: „what’s the trigger point for all these gbp/aud and gbp/nzd longs to puke“) a odpovede obchodníkov HSBC a RBS (v uvedenom poradí o 8 h 42 min 36 s: „llooking at 1.6040 as a bit of a lvi“ a 8 h 42 min 56 s: „1.5500 gpaud…“).

133 Informácie poskytnuté počas predmetnej diskusie nemožno na rozdiel od toho, čo tvrdia žalobkyne, považovať za také, ktoré patria medzi „informácie o trhu“, keďže takéto informácie zjavne prekračujú pripomienky k jeho všeobecnému stavu.

134 Predmetná diskusia totiž jasne odhaľuje výmenu veľmi presných, aktuálnych a dôverných informácií, keďže poskytnuté informácie sa týkajú druhov pokynov klientov, ich smerovania, hodnôt, pri ktorých sa uskutoční vykonanie, a dotknutých menových dvojíc, ktoré boli známe len účastníkom transakcie, teda obchodníkovi a jeho klientovi. Táto diskusia tak odráža pripomienky v reálnom čase k činnostiam obchodníkov, ktoré viedli k výmene obchodne citlivých informácií, spôsobilých zvýšiť transparentnosť medzi obchodníkmi a znížiť neistotu na trhu len v ich prospech.

135 Tento záver nie je vyvrátený jednoduchým tvrdením žalobkýň, podľa ktorého sa niektoré informácie oznámené počas predmetnej diskusie týkajú špekulácií o vývoji budúcich pohybov (*futures*). Okrem všeobecnej povahy tohto tvrdenia totiž okolnosť, že niektoré vymieňané informácie sa nepovažujú za obchodne citlivé, nepriznáva tejto diskusii ako celku všeobecnú povahu. Navyše treba uviesť, že ani skutočnosť, že sa nevie, na čo presne odkazujú výrazy „hypo“ alebo „russia selling eur“, nemôže priznať všeobecnú povahu uvedenej výmene, keďže stačí, aby takýto odkaz umožnil špecifikovať informovanú alebo neinformovanú povahu (pozri bod 94 vyššie) dotknutého klienta, čo žalobkyne nespochybňujú.

136 Komisia sa preto správne domnievala, že diskusia z 25. apríla 2012 sa týkala obchodne citlivých informácií, ktoré mohli prispieť k protisúťažnej povahe výmen informácií, ku ktorým došlo na predmetnom diskusnom fóre.

– *O diskusii z 10. februára 2012*

137 Pokiaľ ide o diskusiu z 10. februára 2012 uvedenú v odôvodnení 228 napadnutého rozhodnutia v spojení s odôvodneniami 214 až 221 a 337 až 341, Komisia sa domnievala, že počas nej obchodník Credit Suisse neposkytol žiadne informácie. Na predmetnom diskusnom fóre však bol prítomný v čase, keď sa táto diskusia uskutočnila, alebo mal prístup k uvedenej diskusii neskôr. Podľa nej mohli obchodne citlivé informácie o okamžitých pokynoch, ktoré sa v tento deň vymenili na predmetnom diskusnom fóre, zvýšiť stupeň dôvery obchodníka Credit Suisse v potenciálny vývoj trhovej ceny, čo mu umožnilo prijímať lepšie informované rozhodnutia o svojej obchodnej stratégii.

138 Žalobkyne tvrdia, že predmetná výmena informácií obsahovala „informácie o trhu“ vzhľadom na skutočnosť, že neobsahovala informácie o perspektívnych pokynoch alebo pozíciách obchodníkov. Podľa nich obchodníci pri tejto výmene špekulovali o budúcom obchodovaní s konkrétnou protistranou („JP“) bez toho, aby mali akúkoľvek istotu. Dodávajú, že odkaz najmä na „corp“ označuje druhový a anonymizovaný výraz korporácie bez toho, aby z toho bolo možné vyvodiť záver, že odkazuje na konkrétneho klienta.

139 Komisia spochybňuje výklad obsahu predmetnej výmeny, ako ho navrhujú žalobkyne.

140 V tejto súvislosti treba na úvod poznamenať, že odôvodnenie 228 napadnutého rozhodnutia neobsahuje prepis predmetnej diskusie. V uvedenom odôvodnení Komisia spresnila, že sa týka výmeny informácií o protistrane, ktorá sa chcela uskutočniť konkrétnu transakciu a snažila sa vykonať pokyn na predaj („exchange of information regarding JPMorgan (‚JP‘) getting a specific trade and still trying to sell“). Táto diskusia bola použitá proti spoločnosti Credit Suisse z dôvodu, že umožnila jej obchodníkovi zvýšiť svoju úroveň dôvery, pokiaľ ide o potenciálny vývoj trhovej ceny, čo mu umožnilo prijímať lepšie informované rozhodnutia o svojej obchodnej stratégii.

141 Po tomto spresnení treba konštatovať, že výklad výpisu z výmeny informácií z 10. februára 2012, ktorý predložili žalobkyne, potvrdzuje, že o 10 h 12 min 14 s obchodník UBS uviedol, že protistrana práve uzavrela obchod („JP had the trade“). O 10 h 12 min 46 s mu obchodník HSBC poďakoval za túto informáciu a požiadal o ďalšie informácie s cieľom zistiť, či je výhodné predať menovú dvojicu GBP/USD („thx“, „cable worth a sell?“), na čo od 10 h 13 min. 35 s do 10 h 14 min. 08 s obchodník UBS odpovedal kladne, pričom okrem iného spresnil, že táto osobitná protistrana má okamžitý pokyn pre menovú dvojicu EUR/GBP a výšku jej výmenného kurzu („yep“, „eurgbp held here at 57-60 pops draghi“, „but i thik that plmub in JP is still rying to

sell X“). Napokon o 10 h 15 min. 32 s obchodník Barclays informoval ostatných obchodníkov prítomných na predmetnom diskusnom fóre o tom, že práve predal 100 miliónov eur veľkému podniku („sold ton eur for a corp“).

142 Diskusia, ku ktorej došlo 10. februára 2012, tak odhaľuje výmenu presných, aktuálnych a dôverných informácií, keďže konkurentom prítomným na predmetnom diskusnom fóre sprístupnila pokyny klientov, ktoré práve vtedy alebo skôr uzavreli ostatní účastníci, pričom špecifikovala dotknuté menové dvojice, hodnoty ich výmenného kurzu a konkrétnu protistranu pri uvedených pokynoch. Táto diskusia, ktorá teda odráža pripomienky k činnostiam a pozíciám obchodníkov v reálnom čase, viedla k výmene obchodne citlivých informácií.

143 Navyše, ako jasne vyplýva z výpisu z vyššie uvedenej diskusie, obchodníci si vymenili názory na vhodnosť predaja britských libier za americké dolárov. Takáto výmena informácií, ktorá je neoddeliteľne spojená s určením stratégie obchodovania, je pritom svojou samotnou povahou v rozpore s autonómiou, ktorú musí hospodársky subjekt podľa judikatúry citovanej v bode 45 vyššie preukázať na trhu pri určovaní politiky, ktorú chce na tomto trhu sledovať.

144 V tejto súvislosti žalobkyniam nemožno vyhovieť, keď tvrdia, že údajne anonymizovaný a všeobecný odkaz na „corp“ nie je konkrétnym odkazom na klienta. Bez ohľadu na označenie konkrétneho klienta týmto odkazom totiž stačí pripomenúť, že ako je uvedené v bode 94 vyššie, typ klienta, t. j. informovaný alebo neinformovaný, ako je v danom prípade veľký podnik, postačuje na to, aby obchodníkom, ktorí sú odborníkmi v danej oblasti, umožnil predvídať prípadný pohyb trhu a aby boli posilnení pri svojich strategických rozhodnutiach.

145 Komisia sa preto správne domnievala, že diskusia z 10. februára 2012 sa týkala obchodne citlivých informácií, ktoré mohli prispieť k protisúťažnej povahe výmen informácií, ku ktorým došlo na predmetnom diskusnom fóre.

– *O diskusiách z 25. apríla, 19. júna, 3. a 4. júla 2012*

146 Pokiaľ ide o výmeny informácií z 25. apríla, 19. júna, 3. a 4. júla 2012 uvedené v odôvodnení 285 napadnutého rozhodnutia v spojení s odôvodneniami 337 až 341, Komisia sa domnievala, že obchodník Credit Suisse, ktorý počas týchto výmen neoznámil informácie, bol prítomný na predmetnom diskusnom fóre, a teda mal k nim prístup. V podstate sa domnievala, že kumulácia výmen obchodne citlivých informácií zvýšila úroveň dôvery tohto obchodníka, pokiaľ ide o potenciálne smerovanie trhovej ceny diskutovaných menových dvojíc, čo mu umožnilo prijať lepšie informované rozhodnutia o svojej obchodnej stratégii. Obchodníci si mali konkrétne vymieňať informácie obchodovaní s devízami, najmä EUR/JPY a USD/JPY (výmena z 25. apríla 2012), GBP/USD (výmena z 19. júna 2012), EUR, USD/JPY a GBP/USD (výmena z 3. júla 2012), EUR a GBP/USD (výmena zo 4. júla 2012).

147 Žalobkyne tvrdia, že vyššie uvedené výmeny informácií sa týkali všeobecných informácií o trhu. Boli podľa nej anonymizované a netýkali sa perspektívnych pokynov, pozícií obchodníkov ani klientov. Pokiaľ ide o výmeny informácií z 19. júna, 3. a 4. júla 2012, netýkali sa obchodovaných objemov alebo ich cien. Dodávajú, že výrazy použité v týchto výmenách, ako napríklad „lev“ (výmeny z 25. apríla a 19. júna 2012) alebo „models“ (výmena zo 4. júla 2012), sú tiež anonymizované a generické. Domnievajú sa, že nie je jasné, že výrazy „m/e“, „rm“, „rusky“, „Russia“, „roosides“ (výmena z 19. júna 2012), „rusky“ (výmena z 3. júla 2012), „models“, „range

guy“ a „desert“ (výmena zo 4. júla 2012) odkazujú na konkrétnych klientov. Napokon výraz „51.3 is the nod“ (výmena zo 4. júla 2012) je podľa nich skôr odkazom na ekonomické údaje než na trhovú cenu.

148 Komisia spochybňuje výklad predmetných výmen informácií, ktorý uviedli žalobkyne.

149 Po prvé, pokiaľ ide o diskusiu z 25. apríla 2012, treba konštatovať, že z výpisu z nej predloženého žalobkyňami vyplýva, že obchodníci si vymenili presné a aktuálne informácie o svojom nedávnom obchodovaní, a najmä vymenených sumách výške ich výmenného kurzu (obchodník RBS o 9 h 56 min 44 s: „i lost a coupel of ton around 40 earlier“ a obchodník Barclays o 10 h 05 min. 44 s: „lost ton“), klientoch a dotknutej menovej dvojici (obchodník UBS o 10 h 03 min. 25 s: „lev buys usdjpy – gt track record“ a obchodník HSBC o 10 h 04 min. 54 s: „anyone get paid there in euro“). Navyše niekoľko obchodníkov diskutovalo o stratégiách, ktoré sa majú prijať na trhu, pričom okrem iného navrhli neuskutočniť nákup jednej meny proti druhej (obchodník RBS o 9 h 57 min. 11 s: „but def not right time to be long yet“, obchodník Barclays o 9 h 57 min. 24 až 26 s: „nope“ a „agree“) alebo nákup konkrétnej meny (obchodník Barclays o 10 hod. 13 min. 50 s: „get eur now“).

150 Takéto informácie sú na rozdiel od toho, čo tvrdia žalobkyne, obchodne citlivé a môžu zvýšiť transparentnosť na trhu len v prospech obchodníkov zúčastňujúcich sa na predmetnom diskusnom fóre a posilniť ich pri ich strategických rozhodnutiach. Výmena tých istých informácií je teda svojou samotnou povahou v rozpore požiadavkou autonómie, ktorú musí hospodársky subjekt podľa judikatúry citovanej v bode 45 vyššie preukázať na trhu pri určovaní politiky, ktorú chce na tomto trhu sledovať.

151 V tejto súvislosti nemôže uspieť tvrdenie žalobkýň, podľa ktorého výraz „lev“ neumožňuje dospieť k záveru o konkrétnej identite klienta. Aj keby to tak totiž bolo, ten istý pojem označuje jeho druh, či už je informovaný alebo nie, a najmä to, že ide o alternatívny investičný fond (fond využívajúci pákový efekt), čo obchodníkom, ktorí majú túto informáciu, umožňuje predvídať pohyb výmenného kurzu dotknutej menovej dvojice (pozri bod 94 vyššie). Okrem toho užitočnosť údaja o type klientovka, v tomto prípade „lev“, potvrdzujú ďalšie výmeny informácií citované v odôvodneniach 264 a 268 napadnutého rozhodnutia, z ktorých vyplýva, že túto informáciu ocenili obchodníci zúčastňujúci sa na predmetnom diskusnom fóre.

152 Preto je potrebné potvrdiť záver Komisie o protisúťažnom obsahu informácií, ktoré si obchodníci vymenili 25. apríla 2012.

153 Po druhé, pokiaľ ide o diskusiu z 19. júna 2012, treba uviesť, že ako vyplýva z jej výpisu predloženého žalobkyňami, obchodníci si vymenili informácie týkajúce sa ich obchodovania, a to najmä informácie o typoch klientov a hodnotách výmenných kurzov pre konkrétne menové dvojice (obchodník UBS o 6 h 42 min 12 s: „m/e sniffing in eurusd“, o 6 h 42 min 20 s: „passes here on teh 15th price“, iný obchodník UBS o 7 h 14 min. 24 s: „got cable fromrm high 80 s, lively last time he dealt“, obchodník HSBC o 7 h 15 min. 02 s: „Russia gave me a fex clips off highs too“, a obchodník Barclays o 8 h 09 min. 53 s: „lev guys selling eur“).

154 Informácie oznámené počas predmetnej diskusie sa tak týkali aktuálnych a perspektívnych transakcií a presne uvádzali menové dvojice a typy klientov, ktorých sa týkali. Takéto informácie, ktoré sú v zásade známe len obchodníkovi a jeho zákazníkovi, sú pritom obchodne citlivej povahy.

155 Na rozdiel od toho, čo tvrdia žalobkyne, skutočnosť, že odkazy na klientov vyplývajúce z predmetnej diskusie neumožňujú označiť konkrétnych klientov, nemôže spochybniť obchodne citlivú povahu tejto diskusie. Typ klienta sa totiž ukázal ako dostatočne relevantný na účely určenia, či transakcia uzavretá s týmto klientom poskytuje informácie o pohybe trhu, čo umožňuje poskytnúť výhodu obchodníkom, ktorí majú tieto informácie, oproti ich konkurentom, ktorí sa nezúčastňujú na predmetnom diskusnom fóre. Relevantnosť oznámenia typu dotknutého klienta navyše potvrdzuje poďakovanie obchodníka Credit Suisse po prijatí tejto informácie (o 6 h 42 min 25 s: „ta“).

156 Preto treba konštatovať, že informácie oznámené počas diskusie z 19. júna 2012 vzhľadom na svoju obchodne citlivú povahu, presnosť a aktuálnosť nemožno považovať len za všeobecné informácie o trhu.

157 Po tretie z výpisu z diskusie z 3. júla 2012 vyplýva, že obchodníci si navzájom oznámili informácie o tokoch pokynov klientov, pokiaľ ide o menové dvojice a typ dotknutých klientov („rusky sells euro“, „seeing few usdjpy sellers“, „rusky sold cable“). Je pravda, že vymieňané informácie neuvádzajú obchodované sumy alebo konkrétne úrovne výmenných kurzov. Samotná táto okolnosť však nemôže priznať zvyšku vymieňaných informácií všeobecnú povahu. Sprístupnenie informácií týkajúcich sa pokynov, v tomto prípade na predaja a nákup, dotknutej menovej dvojice a typu klienta treba považovať za sprístupnenie informácií obchodne citlivej povahy. Okrem toho žalobkyne neuvádzajú žiadne vysvetlenie, ktoré by mohlo vyvrátiť užitočnosť poskytnutia takýchto dôverných informácií na predmetnom diskusnom fóre, než to, ktoré Komisia uviedla v napadnutom rozhodnutí a ktoré súvisí s výhodou, ktorú by mohli získať obchodníci, ktorým boli tieto informácie určené, v súvislosti so svojimi obchodnými stratégiami.

158 Za týchto okolností treba potvrdiť záver Komisie týkajúci sa protisúťažnej povahy diskusie, ku ktorej došlo medzi obchodníkmi 3. júla 2012.

159 Po štvrté z výpisu z výmeny informácií zo 4. júla 2012 vyplýva, že o 8 h 46 min 30 s obchodník Barclays oznámil ostatným účastníkom predmetného diskusného fóra informáciu o tom, že jeden typ klienta kupoval eurá („range guy buys eur“) a že o 8 h 46 min 44 s obchodník UBS uviedol informáciu o nákupe GBP/USD iným typom klienta („desert buys cable“). Obchodník Credit Suisse im poďakoval za túto informáciu v nasledujúcich minútach („ta“). O 10 h 12 min 00 s sa obchodník Barclays opýtal ostatných obchodníkov prítomných na predmetnom diskusnom fóre, či vedeli o predaji eur („anyone seeing this eur selling“). O 10 h 25 min. 39 s ten istý obchodník uviedol, že vedel o type klientovka, ktorý ešte predával eurá. O 13 h 08 min. 19 až 21 s obchodník UBS oznámil informáciu o type klienta, ktorý predával britské libry proti americkým dolárom („models in selling on the toy here“, „betty“), na čo obchodník Barclays odpovedal uvedením, že potvrdil urobenie rovnakého konštatovania („same“).

160 V tejto súvislosti treba konštatovať, že je pravda, že poskytnuté informácie sa netýkajú objemov ani hodnôt výmenných kurzov vzťahujúcich sa na tieto transakcie. Nič to však nemení na tom, že informácie tejto dôvernej povahy nemožno na rozdiel od toho, čo tvrdia žalobkyne, považovať za všeobecné a anonymizované. Informujú totiž obchodníkov zúčastňujúcich sa na predmetnom diskusnom fóre o obchodovaní s konkrétnymi menami, ktoré sa u týchto obchodníkov uskutočnilo vykonalo podľa typov klientov, ktoré boli tiež konkrétne, pokiaľ ide o ich povahu ako informovaných alebo neinformovaných, a ktoré sú v zásade známe iba obchodníkom zapojeným do takýchto transakcií.

161 Okrem toho otázka, ktorú položil obchodník Barclays, svedčí o užitočnosti výmeny týchto informácií medzi obchodníkmi zúčastňujúcimi sa na predmetnom diskusnom fóre s cieľom zvýhodniť ich vo vzťahu k ostatným účastníkom trhu, ktorí nemali prístup k týmto informáciám. Za týchto okolností, ako sa domnievala Komisia, sprístupnenie týchto informácií obchodníkom teda mohlo umožniť týmto obchodníkom, ktorí sú odborníkmi v danej oblasti, zvýšiť svoju úroveň dôvery, pokiaľ ide o potenciálne smerovanie trhovej ceny diskutovaných menových dvojíc, čo im umožnilo prijímať lepšie informované rozhodnutia o ich obchodných stratégiách.

162 Komisia sa preto správne domnievala, že diskusie z 25. apríla, 19. júna a 3. a 4. júla 2012 sa týkali obchodne citlivých informácií, ktoré mohli prispieť k protisúťažnej povahe výmen informácií, ku ktorým došlo na predmetnom diskusnom fóre.

– *Závery týkajúce sa diskusií, ktoré žalobkyne konkrétne spochybňujú*

163 Zo všetkého, čo bolo uvedené vyššie, vyplýva, že tvrdenia žalobkýň týkajúce sa neexistencie protisúťažnej povahy výmen informácií a nedostatku súčasných dôkazov na preukázanie tejto povahy v rozsahu, v akom sa týkali konkrétnych diskusií uvedených v prvej kategórii opísanej v bode 73 vyššie, musia byť zamietnuté, s výnimkou tých, ktoré sa týkajú výmeny informácií z 9. mája 2012, keďže táto výmena informácií na rozdiel od toho, čo uviedla Komisia v napadnutom rozhodnutí, nemôže potvrdiť protisúťažnú povahu výmen informácií vytýkaných spoločnosti Credit Suisse. Pokiaľ ide o túto poslednú výmenu informácií, bude ďalej potrebné určiť, či toto pochybenie Komisie môže mať vplyv na dôvodnosť záverov charakterizujúcich porušenie vytýkané spoločnosti Credit Suisse a pokuty uloženej v dôsledku toho.

iii) O protisúťažnej povahe diskusií, ktoré neboli osobitne spochybnené

164 Žalobkyne vo všeobecnosti spochybňujú protisúťažnú povahu diskusií, ktoré zaradili do druhej a tretej kategórie, ako je uvedené v bode 73 vyššie. Na jednej strane tvrdia, že diskusie analyzované v odôvodneniach 126 až 129, 142, 147, 183, 185 až 195, 208, 210, 225 až 228, 234 až 238, 245 až 250, 258 až 275, 277 až 280, 282 až 285, 291 až 295 a 473 napadnutého rozhodnutia neumožnili poskytnúť informácie o očakávanom vývoji výmenných kurzov vzhľadom na dotknuté relatívne nízke objemy. Na druhej strane diskusie analyzované v odôvodneniach 113 až 121, 184, 195, 204 až 207, 211 až 213 a 228 napadnutého rozhodnutia podľa nich nemohli mať len jediný protisúťažný cieľ, a to „posunúť dopredu“ obchodníka, ktorý zverejnil informáciu.

165 V prvom rade, pokiaľ ide o diskusie uvedené v odôvodneniach 126 až 129, 142, 147 a 291 až 295 napadnutého rozhodnutia, ktoré patria do druhej kategórie uvedenej v bode 73 vyššie, a diskusie uvedené v odôvodneniach 113 až 121 napadnutého rozhodnutia, ktoré patria do tretej kategórie uvedenej v bode 73 vyššie, neodhaľujú protisúťažné správania uvedené Komisiou v odôvodneniach 337 až 341 uvedeného rozhodnutia.

166 Komisia sa totiž po prvé v podstate domnievala, že diskusie uvedené v odôvodneniach 126 až 129 napadnutého rozhodnutia preukazujú, že obchodníci zúčastňujúci sa na predmetnom diskusnom fóre chápali a očakávali, že informácie, ktoré si vymieňajú, budú použité v ich spoločnom záujme, a nie v rozpore s ich príslušnými záujmami. Po druhé, pokiaľ ide o diskusiu uvedenú v odôvodnení 142 napadnutého rozhodnutia, Komisia v odôvodnení 144 uviedla, že preukazuje, že obchodníci sa ospravedlnili, keď nekonali očakávaným spôsobom. Po tretie podľa Komisie diskusia uvedená v odôvodnení 147 napadnutého rozhodnutia preukazuje, že informácie boli vymenené obchodníkmi na predmetnom diskusnom fóre s cieľom usmerňovať svojich konkurentov. Po štvrté diskusie uvedené v odôvodneniach 291 až 295 napadnutého rozhodnutia

mali nasvedčovať o príležitostných prípadoch koordinácie, a nie o protisúťažných správaniach, ktoré Komisia konštatovala voči spoločnosti Credit Suisse. Po piate podľa Komisie diskusie uvedené v odôvodneniach 113 až 121 napadnutého rozhodnutia v podstate preukazujú, že členovia predmetného diskusného fóra boli súčasťou uzavretého dôverného kruhu.

167 Ďalej, pokiaľ ide o diskusie patriace do druhej kategórie uvedenej v bode 73 vyššie a analyzované v odôvodneniach 183, 185 až 195, 208, 210, 225 až 228, 234 až 238, 245 až 250, 258 až 275, 277 až 280, 283 až 285 a 473 napadnutého rozhodnutia, ktorých obsah žalobkyne nespochybňujú, vyplýva z nich, že obchodníci zúčastňujúci sa na predmetnom diskusnom fóre si vo veľkej miere a opakovane vymieňali informácie týkajúce sa súčasných transakcií, vrátane nedávno vykonaných alebo perspektívnych transakcií, ako sú konkrétne menové dvojice, objemy, smerovanie, obchodné podmienky a typy klientov dotknutých týmito transakciami. Niekoľkokrát požiadali iných obchodníkov o stanoviská k spôsobu obchodovania, ako aj ku konkrétnej mene alebo dvojici mien, uviedli, že v dôsledku určitej transakcie niektorého z ostatných zúčastnených obchodníkov došlo k zmene hodnoty konkrétnej meny spôsobujúcej im výkon pokynu „stop“, poskytli svoje názory na spôsob obchodovania a oznámili úrovne, na ktorých bola transakcia vykonaná.

168 Obchodníci si navyše vymenili informácie o „krátkych“ alebo „dlhých“ otvorených rizikových pozíciách, konkrétnych menách dotknutých týmito pozíciami a niekoľkokrát aj o svojich zámeroch, či dokonca o ich stratégiách, a to, že radšej nepredávajú konkrétnu menu držanú v „dlhej“ pozícii a držia ju vo svojom portfóliu, že neuzavrú svoje „krátke“ pozície, pretože očakávali, že hodnota konkrétnej meny sa ešte viac zníži a že nebudú nakupovať konkrétnu menu za inú až do zníženia výmenného kurzu na konkrétnu úroveň.

169 Pokiaľ ide o diskusie patriace do tretej kategórie uvedenej v bode 73 vyššie a opísané v odôvodneniach 184, 195, 204 až 207, 211 až 213 a 228 napadnutého rozhodnutia, ktorých obsah žalobkyne nespochybňujú, vyplýva z nich, že obchodníci si vo veľkej miere a opakovane vymieňali súčasné alebo perspektívne obchodne citlivé informácie týkajúce sa rôznych typov pokynov prijatých od svojich klientov vo vzťahu k menovým dvojiciam a konkrétne výmenné kurzy, objemy a druh dotknutých klientov.

170 Obsah diskusií, ktoré sa uskutočnili medzi obchodníkmi zúčastňujúcimi sa na predmetnom diskusnom fóre, medzi ktoré patria aj diskusie citované v bodoch 167 a 169 vyššie, preukazuje, že títo obchodníci spontánne alebo na požiadanie sprístupňovali obchodne citlivé informácie, ktoré mohli ostatní obchodníci použiť pri svojom obchodovaní alebo na definovanie svojej obchodnej stratégie predvídaním vývoja výmenných kurzov. Výmena takýchto informácií tak zvýšila transparentnosť len medzi účastníkmi sporného porušenia.

171 Z toho vyplýva, že na rozdiel od toho, čo tvrdia žalobkyne, výmeny informácií, najmä tie, ktoré patria do tretej kategórie uvedenej v bode 73 vyššie, nemajú jediný hypotetický protisúťažný cieľ, ktorý by spočíval v uprednostnení obchodníka, ktorý poskytol informáciu, proti jeho záujmom, ale znižujú neistotu existujúcu na trhu v prospech zúčastnených obchodníkov, na úkor ich klientov a ostatných konkurentov.

172 Navyše žalobkyniam nemožno vyhovieť, keď tvrdia, že údajne nízky objem transakcií diskutovaných v rámci niektorých výmen informácií nemohol poskytnúť informácie o očakávanom vývoji výmenných kurzov. Toto tvrdenie žalobkýň je v rozpore so zistením uvedeným v napadnutom rozhodnutí, ktoré navyše žalobkyne nespochybnili, podľa ktorého sa výmeny informácií použité proti spoločnosti Credit Suisse sa týkali transakcií, ktorých objemy boli veľké.

173 V každom prípade by zohľadnenie relevantnosti jediného kritéria súvisiaceho s objemom transakcií, o ktorých sa diskutovalo v rámci výmen informácií skúmaných v napadnutom rozhodnutí na účely posúdenia protisúťažnej povahy uvedených výmen, malo za následok opomenutie preskúmania výmen informácií z celkového hľadiska a neodôvodnené vylúčenie veľkého počtu týchto výmen z pôsobnosti článku 101 ods. 1 ZFEÚ, ktoré by sa vzhľadom na ich v podstate dôvernú a strategickú povahu nemali uskutočniť.

174 Protisúťažná povaha diskusií, ktorých výklad je konečný a preukázaný, sa preto zohľadní na účely preskúmania druhého a tretieho žalobného dôvodu, ktoré uvádzajú žalobkyne a ktoré súvisia s existenciou „obmedzenia hospodárskej súťaže z hľadiska cieľa“ a jediného a pokračujúceho porušenia, ktoré budú preskúmané nižšie.

175 Treba dospieť k záveru, že na rozdiel od toho, čo tvrdia žalobkyne, svojimi priamymi, hlbokými a opakujúcimi sa kontaktmi prostredníctvom častých výmen informácií na predmetnom diskusnom fóre, ktoré sa týkali aktuálnych alebo budúcich obchodne citlivých informácií, ako sú tie preskúmané v bodoch 81 až 106, 118 až 162 a 167 až 169 vyššie, zúčastnení obchodníci oznámili svoj spoločný úmysel spolupracovať na spotovom devízovom trhu tým, že vedome nahradili riziká hospodárskej súťaže praktickou spoluprácou medzi sebou, ktorá mohla ovplyvniť ich správanie na trhu a odhaliť správanie, ktoré ich konkurenti prítomní na predmetnom diskusnom fóre zamýšľali prijať. Vzhľadom na judikatúru citovanú v bodoch 45 až 47 vyššie sa teda Komisia správne domnievala, že tieto výmeny informácií bolo možné kvalifikovať ako protisúťažné dohody a/alebo zosúladené postupy v zmysle článku 101 ZFEÚ.

176 Okrem toho treba uviesť, že záver Komisie, podľa ktorého výmenu informácií bolo možné kvalifikovať ako protisúťažné dohody a/alebo zosúladené postupy v zmysle článku 101 ZFEÚ, je naďalej odôvodnený aj v prípade nezohľadnenia diskusie z 9. mája 2012, analyzovanej v odôvodnení 276 napadnutého rozhodnutia a preskúmanej v bodoch 107 až 117 vyššie. Nesprávne posúdenie, z ktorého vychádzala Komisia, pokiaľ ide o povahu informácií vymenených počas tejto diskusie, teda nemá vplyv na napadnuté rozhodnutie.

177 Žiadne z tvrdení žalobkýň nemôže vyvrátiť záver uvedený v bode 175 vyššie.

178 V tejto súvislosti treba zamietnuť tvrdenie žalobkýň, podľa ktorého neexistencia koordinácie počas obdobia účasti spoločnosti Credit Suisse na výmenách informácií na predmetnom diskusnom fóre vylučuje kvalifikáciu týchto výmen ako dohôd a/alebo zosúladených postupov vzhľadom na judikatúru pripomenutú v bodoch 45 až 47 vyššie.

179 Pokiaľ ide o tvrdenie, podľa ktorého obchodníci nekonali v „uzavretom kruhu“, žalobkyne sa opierajú o „dôkazy nachádzajúce sa v spise Komisie“. Na podporu tohto tvrdenia však žalobkyne jednak odkazujú na neexistujúcu časť svojej žaloby a jednak sa obmedzujú na všeobecný odkaz na uvedené dôkazy v spise Komisie. Aj za predpokladu, že by tieto dôkazy boli súčasťou spisu predloženého Všeobecnému súdu, takýto všeobecný odkaz nemôže napraviť neexistenciu dôkazov na podporu argumentácie žalobkýň, keďže Všeobecnému súdu neprislúcha, aby hľadal spomedzi všetkých dôkazov v spise tie, ktoré by mohli podporiť túto argumentáciu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 27. septembra 2006, Roquette Frères/Komisia, T-322/01, EU:T:2006:267, bod 209).

180 Okrem toho v rozsahu, v akom sa žalobkyne v štádiu repliky obmedzujú na uvedenie toho, že príklady informácií, ktoré boli poskytnuté mimo predmetného diskusného fóra, sú uvedené v prílohe A.8, treba pripomenúť, že ich všeobecný odkaz na uvedenú prílohu neumožňuje

v zmysle judikatúry citovanej v bode 67 vyššie presne uviesť dôkazy z tejto prílohy, ktoré podporujú alebo dopĺňajú ich tvrdenia. Preto ho nemožno zohľadniť na podporu tvrdenia uvádzaného žalobkyňami.

181 Zo všetkého, čo bolo uvedené vyššie, vyplýva, že Komisia sa správne domnievala, že výmeny informácií, ktoré analyzovala v napadnutom rozhodnutí, umožňovali dospieť k záveru o existencii dohôd a/alebo zosúladených postupov protisúťažnej povahy v zmysle článku 101 ZFEÚ.

182 Prvú a druhú výhradu druhej časti prvého žalobného dôvodu treba preto zamietnuť.

2) O tretej výhrade založenej na nesprávnom právnom posúdení, z ktorého mala vychádzať Komisia, keď dospela k záveru, že legitímne vysvetlenie predmetných výmen informácií poskytnuté spoločnosťou Credit Suisse je irelevantné

183 V rámci svojej tretej výhrady žalobkyne v podstate tvrdia, že poskytli legitímne vysvetlenia každej jednej z diskusií citovaných v napadnutom rozhodnutí. V tejto súvislosti odkazujú na body žaloby týkajúce sa kategorizácie predmetných diskusií, uvedenej v bode 73 vyššie, a tvrdia, že informácie vymenené na predmetnom diskusnom fóre boli „informáciami o trhu“. Uvádzajú tiež, že veľká väčšina informácií týkajúcich sa pokynov obchodníka Credit Suisse nebola sprístupnená na predmetnom diskusnom fóre, čo spochybňuje dôkaznú hodnotu dôkazov, o ktoré sa Komisia opiera. Komisia údajne platne nepreskúmala legitímne vysvetlenia poskytnuté žalobkyňami. V dôsledku tohto pochybenia sa mala Komisia v bode 141 napadnutého rozhodnutia nesprávne domnievať, že tento obchodník sa mal dištancovať od tohto diskusného fóra.

184 Komisia popiera argumentáciu žalobkýň.

185 Po prvé tvrdenie žalobkýň, podľa ktorého Komisia nepreskúmala ich legitímne vysvetlenia pre každú jednu z výmen informácií a v dôsledku toho sa nesprávne domnievala, že obchodník Credit Suisse sa mal dištancovať, nemôže uspieť. Treba totiž uviesť, že Komisia v napadnutom rozhodnutí preskúmala, najmä v odôvodneniach 455 až 480, či informácie vymenené počas predmetných diskusií boli „informáciami o trhu“, teda informáciami, ktoré mohli byť legitímne sprístupnené, ako to tvrdili žalobkyne, a domnievala sa, že to tak nebolo.

186 Okrem toho treba pripomenúť, že tvrdenia žalobkýň založené na jej kategorizácii predmetných diskusií a na tom, že informácie vymenené počas niektorých predmetných diskusií boli len „informáciami o trhu“, boli preskúmané v rámci prvej a druhej výhrady v bodoch 75 až 182 vyššie a zamietnuté.

187 Po druhé, pokiaľ ide o tvrdenie žalobkýň, podľa ktorého veľká väčšina informácií týkajúcich sa pokynov obchodníka Credit Suisse nebola sprístupnená na predmetnom diskusnom fóre, treba rovnako, ako to urobila Komisia, uviesť, že od okamihu, keď sa na tomto fóre pravidelne sprístupňovali obchodne citlivé informácie, je irelevantná skutočnosť, že väčšina informácií týkajúcich sa pokynov tohto obchodníka tam nebola sprístupnená.

188 Zo všetkého, čo bolo uvedené, vyplýva, že tretia výhrada druhej časti prvého žalobného dôvodu sa musí zamietnuť.

189 Na doplnenie treba uviesť, že v rozsahu, v akom žalobkyne v názve tohto žalobného dôvodu poukazujú na nedostatok odôvodnenia, pokiaľ ide o kvalifikáciu výmen informácií na internete ako protisúťažných dohôd a/alebo zosúladených postupov, a aj za predpokladu, že by takéto nepodložené uvedenie mohlo predstavovať prípustné tvrdenie v zmysle článku 76 písm. d) rokovacieho poriadku, treba konštatovať, že Komisia sa vôbec nedopustila porušenia povinnosti odôvodnenia podľa článku 296 druhého odseku ZFEÚ. Z preskúmania tohto žalobného dôvodu totiž vyplýva, že vysvetlenia poskytnuté v napadnutom rozhodnutí umožnili žalobkyniam pochopiť odôvodnenie Komisie týkajúce sa tejto kvalifikácie a Všeobecnému súdu umožnili pristúpiť k svojmu preskúmaniu v tejto súvislosti, čiže spĺňali požiadavky uvedeného ustanovenia (pozri v tejto súvislosti rozsudok z 23. novembra 2023, Ryanair/Komisia, C-210/21 P, EU:C:2023:908, bod 105 a citovanú judikatúru).

190 Prvý žalobný dôvod preto treba v celom rozsahu zamietnuť.

2. O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 101 ZFEÚ a nedostatku odôvodnenia, pokiaľ ide o kvalifikáciu výmen informácií na internete ako „obmedzenia z hľadiska cieľa“

191 Svojím druhým žalobným dôvodom žalobkyne spochybňujú kvalifikáciu výmen informácií ako „obmedzenia z hľadiska cieľa“. Tento žalobný dôvod sa delí na dve časti. Prvá časť je založená na tom, že Komisia si nesplnila povinnosť, ktorá jej vyplýva z článku 101 ZFEÚ, a to preukázať, že výmeny informácií na internete obmedzovali hospodársku súťaž z hľadiska cieľa. Druhá časť je založená na tom, že Komisia vychádzala z nesprávneho právneho posúdenia, keď dospela k záveru, že legitímne vysvetlenie správania a pozitívne účinky na hospodársku súťaž sú podľa článku 101 ods. 1 ZFEÚ irelevantné.

a) Úvodné poznámky

192 Protisúťažný cieľ treba pripísať výmene informácií spôsobilej vylúčiť neistotu v mysli dotknutých subjektov, pokiaľ ide o presný dátum, rozsah a spôsoby prispôsobenia správania na trhu, ktoré dotknuté podniky budú zavádzať (pozri rozsudok z 19. marca 2015, Dole Food a Dole Fresh Fruit Europe/Komisia, C-286/13 P, EU:C:2015:184, bod 122 a citovanú judikatúru).

193 Z judikatúry tak vyplýva, že poskytnutie obchodne citlivých informácií, ako sú informácie o cenách, ponuke a dopyte, vrátane informácií o budúcich cenách alebo o budúcej ponuke a dopyte, umožňuje znížiť neistotu, pokiaľ ide o správanie konkurentov na trhu, dospieť k podmienkam hospodárskej súťaže, ktoré nezodpovedajú bežným trhovým podmienkam, a v dôsledku toho vedie k zosúladenému postupu, ktorého cieľom je obmedziť hospodársku súťaž v zmysle článku 101 ods. 1 ZFEÚ [rozsudok z 29. septembra 2021, Nippon Chemi-Con Corporation/Komisia, T-363/18, EU:T:2021:638, bod 195 (neuverejnený)].

194 Treba pripomenúť, že na to, aby sa na zosúladený postup vzťahoval zásadný zákaz uvedený v článku 101 ods. 1 ZFEÚ, musí mať „za cieľ alebo následok“ citeľné vylučovanie, obmedzovanie alebo skresľovanie hospodárskej súťaže v rámci vnútorného trhu [rozsudok z 30. januára 2020, Generics (UK) a i., C-307/18, EU:C:2020:52, bod 62].

195 Z toho vyplýva, že toto ustanovenie, ako ho vykladá Súdny dvor, jasne rozlišuje medzi pojmom „obmedzenie z hľadiska cieľa“ a pojmom „obmedzenie hospodárskej súťaže z hľadiska následkov“, pričom každé z nich podlieha odlišnému režimu dokazovania [rozsudok z 30. januára 2020, Generics (UK) a i., C-307/18, EU:C:2020:52, bod 63].

196 Pokiaľ teda ide o postupy kvalifikované ako „obmedzenie z hľadiska cieľa“, nie je potrebné skúmať a už vôbec nie preukázať ich účinky na hospodársku súťaž s cieľom kvalifikovať ich ako „obmedzenie hospodárskej súťaže“ v zmysle článku 101 ods. 1 ZFEÚ, keďže skúsenosť preukazuje, že takéto správanie vedie k zníženiu produkcie a zvýšeniu cien, čo vedie k zlému rozdeleniu zdrojov najmä na úkor spotrebiteľov. V súvislosti s nimi sa vyžaduje iba preukázanie toho, že sa na ne skutočne vzťahuje kvalifikácia „obmedzenia hospodárskej súťaže z hľadiska cieľa“, pričom však jednoduché nepodložené tvrdenia nie sú na tento účel dostatočné [rozsudok z 30. januára 2020, Generics (UK) a i. C-307/18, EU:C:2020:52, body 64 a 65].

197 Naopak, ak nie je preukázaný protisúťažný cieľ dohody, rozhodnutia združenia podnikov alebo zosúladeného postupu, je potrebné skúmať jej následky, aby bol predložený dôkaz, že hospodárska súťaž bola skutočne značným spôsobom vylúčená, obmedzená alebo skreslená [rozsudok z 30. januára 2020, Generics (UK) a i., C-307/18, EU:C:2020:52, bod 66].

198 Z judikatúry Súdneho dvora tiež vyplýva, že pojem „obmedzenie z hľadiska cieľa“ sa má vykladať reštriktívne a možno ho uplatniť len na určité zosúladené postupy medzi podnikmi, ktoré samy osebe a vzhľadom na ciele, ktoré sledujú, ako aj hospodársky a právny kontext, do ktorého patria, predstavujú dostatočný stupeň škodlivosti pre hospodársku súťaž na to, aby bolo možné sa domnievať, že preskúmanie ich účinkov nie je nevyhnutné, lebo niektoré formy koordinácie medzi podnikmi možno len na základe ich povahy považovať za škodlivé pre dobré fungovanie riadnej hospodárskej súťaže. V rámci posúdenia uvedeného kontextu je potrebné zohľadniť povahu dotknutých výrobkov alebo služieb, ako aj skutočné podmienky fungovania a štruktúry relevantného trhu alebo dotknutých trhov [rozsudok z 30. januára 2020, Generics (UK) a i. C-307/18, EU:C:2020:52, body 67 a 68].

b) O prvej časti druhého odvolacieho dôvodu založenej na neexistencii dôkazu o existencii obmedzenia z hľadiska cieľa

199 V odôvodneniach 394 až 454 napadnutého rozhodnutia Komisia preskúmala, či správanie vytýkané spoločnosti Credit Suisse malo dostatočný stupeň škodlivosti pre hospodársku súťaž na to, aby ho bolo možné považovať za obmedzenie hospodárskej súťaže „z hľadiska cieľa“. V odôvodnení č. 394 napadnutého rozhodnutia pripomenula, že podľa judikatúry je na tento účel potrebné zohľadniť najmä jeho obsah, jeho ciele, ako aj hospodársky a právny kontext, do ktorého patrí.

200 V prvom rade, pokiaľ ide o obsah tohto správania, Komisia v napadnutom rozhodnutí uviedla, že zúčastnení obchodníci si opakovane a rozsiahle vymieňali súčasné alebo perspektívne citlivé informácie o dôverných aspektoch svojho správania na trhu, ako sú informácie o prebiehajúcich objednávkach klientov, o otvorených rizikových pozíciách, spreadoch a o prebiehajúcom alebo plánovanom obchodovaní (odôvodnenie 394 napadnutého rozhodnutia). Okrem toho sa domnievala, že tok vymieňaných informácií umožnil zúčastneným podnikom získať úplný obraz o tom, čo robili alebo nerobili ich konkurenti, keď skutočne obchodovali na trhu, a prispel k zníženiu neistoty medzi zúčastnenými podnikmi, pokiaľ ide o načasovanie, rozsah a podrobnosti plánovaného správania na trhu a potenciálne smerovanie dotknutých výmenných

kurzov. Komisia na základe toho dospela k záveru, že tieto výmeny prekračovali rámec výmeny verejne dostupných informácií a že neboli odôvodnené cieľom obchodníkov obchodovať medzi sebou ako protistrany (odôvodnenia 396 a 397 napadnutého rozhodnutia).

201 Komisia sa ďalej domnievala, že vzhľadom na povahu, frekvenciu a úroveň dezagregácie vymieňaných informácií na predmetnom diskusnom fóre bolo cieľom výmen znížiť obvyklú trhovú neistotu pre zúčastnené podniky na spotovom devízovom trhu, aby sa im znížili riziká a posilnili sa pri svojich rozhodnutiach o určení cien. Podľa Komisie tak pokračujúce výmeny obchodne citlivých informácií poskytli zúčastneným podnikom možnosť vyhnúť sa hospodárskej súťaži na základe zásluh, pokiaľ ide o kľúčové parametre hospodárskej súťaže (ceny a riadenie rizík). Okrem toho tento nepretržitý tok výmen informácií v rámci predmetného diskusného fóra mal viesť k informačnej asymetrii medzi zúčastnenými podnikmi a ich nezúčastnenými konkurentmi v prospech zúčastnených podnikov (odôvodnenia 398 až 401 napadnutého rozhodnutia).

202 Napokon, pokiaľ ide o hospodársky a právny kontext, Komisia v napadnutom rozhodnutí poukázala na dynamickú a likvidnú povahu trhu spotových devízových transakcií. Domnievala sa, že z dôvodu tohto kontextu veľmi časté a podrobné výmeny obchodne citlivých informácií, ku ktorým došlo v čase, keď zúčastnené podniky pôsobili na trhu, priamo prispeli k zvýšeniu transparentnosti a zníženiu neistoty inherentnej pre konkurenčný scenár (odôvodnenia 402 a 403 napadnutého rozhodnutia).

203 Komisia z toho vyvodila, že celkové posúdenie predmetných výmen informácií z hľadiska objektívne sledovaných cieľov a hospodárskeho a právneho kontextu, v ktorom k tomuto správaniu došlo, odhalilo dostatočný stupeň škodlivosti pre hospodársku súťaž na to, aby bolo možné dospieť k záveru, že výmeny súčasných alebo potenciálnych obchodne citlivých informácií možno považovať za obmedzujúce hospodársku súťaž z hľadiska cieľa v zmysle článku 101 ZFEÚ, pokiaľ ide o spotové devízové transakcie s menami štátov G10 (odôvodnenia 404 a 405 napadnutého rozhodnutia).

204 V rámci prvej časti druhého žalobného dôvodu žalobkyne v podstate vytýkajú Komisii, že sa nesprávne domnievala, že predmetné výmeny informácií boli dostatočne škodlivé pre hospodársku súťaž na to, aby sa na ne mohla vzťahovať uvedená kvalifikácia. Na podporu tejto časti uvádzajú v podstate štyri výhrady. V prvej výhrade uvádzajú, že tvrdenia Komisie, podľa ktorých bolo cieľom predmetných výmen informácií obmedziť hospodársku súťaž, sú založené na nepresných skutkových predpokladoch, ktoré si neoverila. V druhej výhrade uviedli, že tieto tvrdenia nie sú hodnoverné vzhľadom na kontext dotknutého trhu. Treťou výhradou tvrdia, že Komisia vychádzala z nesprávneho posúdenia, keď nekriticky vychádzala z právnej kvalifikácie správania uvedenej v dôkazoch predložených na účely získania zhovievavosti a návrhov na urovnanie. Štvrtou výhradou tvrdia, že Komisia sa nemôže opierať o svoje skúsenosti v oblasti výmeny informácií v iných kontextoch trhu alebo v iných finančných záležitostiach, aby si odľahčila dôkazné bremeno, ktoré znáša, a to preukázať, že výmeny informácií na predmetnom diskusnom fóre obmedzili hospodársku súťaž z hľadiska cieľa.

205 Druhú výhradu treba analyzovať ako prvú v poradí.

1) O druhej výhrade založenej na pochybeniach, z ktorých mala vychádzať Komisia pri svojom posúdení kontextu relevantného trhu

206 Žalobkyne v podstate tvrdia, že Komisia nesprávne posúdila skutkový a právny kontext spotového devízového trhu, či dokonca že ho vôbec nezohľadnila pri posúdení predmetu správania vytýkaného spoločnosti Credit Suisse. Tvrdia, že Komisia nesprávne posúdila alebo nezohľadnila prvky uvedeného trhu týkajúce sa i) jeho transparentnosti, ii) jeho štruktúry a iii) úlohy obchodníkov, ktorí na ňom pôsobia.

207 Komisia spochybňuje tvrdenia žalobkýň.

i) O transparentnosti spotového devízového trhu

208 Prvá kritika, ktorú uvádzajú žalobkyne, sa týka transparentnosti relevantného trhu. Domnievajú sa, že počas obdobia údajného porušenia sa spotový devízový trh vyznačoval obmedzenou transparentnosťou. Žalobkyne nespochybňujú, že elektronické platformy podstatne zvýšili transparentnosť trhu. Napriek tomu považujú devízový trh za pomerne neprehľadný. Podľa žalobkýň sa totiž transakcie uskutočňujú na mnohých platformách a neexistuje centralizovaný systém oznamovania transakcií na spotovom devízovom trhu v reálnom čase.

209 Komisia spochybňuje tvrdenia žalobkýň. S odkazom najmä na odôvodnenia 12 až 16 napadnutého rozhodnutia tvrdí, že vzhľadom na rozvoj elektronických systémov obchodovania na obrazovke, ktoré sprístupnili ceny (vrátane najlepších nákupných a predajných cien) v reálnom čase a zodpovedajúce obchodované objemy dostupné na elektronických platformách takmer všetkým účastníkom trhu a ktoré sú neustále aktualizované, sa mal spotový devízový trh v čase uvádzaného skutkového stavu považovať za transparentný.

210 Ako uviedla Komisia vo svojom vyjadrení k žalobe, z odôvodnení 7, 14, 53 a 402 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že pri skúmaní hospodárskeho kontextu, do ktorého patria výmeny informácií na predmetnom diskusnom fóre, sa domnievala, že spotový devízový trh bol veľkým trhom transparentnej, dynamickej a veľmi likvidnej povahy. Práve vzhľadom na tieto faktory, ktoré sú vlastné spotovému devízovému trhu, Komisia v odôvodneniach 404 a 405 napadnutého rozhodnutia dospela k záveru, že výmeny informácií predstavovali obmedzenia hospodárskej súťaže z hľadiska cieľa.

211 V tejto súvislosti treba uviesť, že podľa skutočností uvedených v spise je transparentnosť relevantného trhu definovaná ako schopnosť účastníkov tohto trhu získať informácie o procese obchodovania, napríklad o cene, objeme pokynu, objeme transakcií, riziku a totožnosti obchodníka. Týka sa informácií dostupných v štádiu pred obchodovaním, ako aj informácií dostupných v štádiu po obchodovaní a závisí najmä od vôle účastníkov a schopnosti burzy verejne zobrazovať pokyny na nákup a predaj.

212 Podľa skutočností uvedených v spise je teda potrebné rozlišovať na spotovom devízovom trhu na úrovni „interdealer“ (pozri bod 24 vyššie), ktorý sa vyznačuje svojou hybridnou štruktúrou, dvoma obchodnými kanálmi, a to priamym (bilaterálnym) kanálom a kanálom sprostredkovateľov, pričom transparentnosť sa líši v závislosti od použitého obchodného kanála. Konkrétnejšie v rámci priameho (bilaterálneho) obchodného kanála, ako je to v prejednávanej veci, obchodovanie nie je anonymizované a cena a objem transakcií sú utajené stranami transakcie.

213 Je pravda, že vývoj elektronických systémov obchodovania na obrazovke podstatne zvýšil transparentnosť na relevantnom trhu v čase skutkových okolností vo veci samej. Záver o jeho transparentnosti uvedený v odôvodnení 14 napadnutého rozhodnutia však na rozdiel od toho, čo tvrdí Komisia, nemôže byť z právneho hľadiska dostatočne založený len na skutočnosti, že ceny a objemy sú dostupné na elektronických platformách.

214 Samotná Komisia totiž vo svojich písomných podaniach pred Všeobecným súdom a na pojednávaní pripustila, že pre všetkých účastníkov trhu neboli dostupné iné podmienky než tie, ktoré sa týkajú ceny v reálnom čase a zodpovedajúcich obchodovaných objemov. Konkrétnejšie spresnila, že vzhľadom na nedostatok prístupu k informáciám, ktoré majú ostatní obchodníci, na trhu pretrváva určitý stupeň neistoty, pokiaľ ide o činnosti, pozície, záujmy a zámery počas obchodovania konečných klientov a konkurenčných obchodníkov.

215 Informácie, na ktoré odkazuje Komisia vo svojich písomných podaniach a na pojednávaní, aby dospela k záveru o existencii určitého stupňa neistoty na trhu, sú pritom práve tie, ktorých absencia u obchodníkov umožňuje definovať transparentnosť alebo netransparentnosť spotového devízového trhu v zmysle kritérií pripomenutých v bodoch 211 a 212 vyššie.

216 Všeobecnejšie, keďže účastníci konania sa zhodujú na tom, že spotový devízový trh je zásadne asymetrický, ako aj na dôležitosti úlohy informácií na uvedenom trhu, Komisia nemôže oprávnene tvrdiť, že spotový devízový trh v čase skutkových okolností sa mal považovať za transparentný. Na transparentnom trhu sú totiž informácie okamžite (a bezplatne) prístupné všetkým účastníkom trhu, čo však nie je prípad spotového devízového trhu vzhľadom na prítomnosť viacerých druhov informácií, ako to pripúšťa aj Komisia.

217 Preto treba konštatovať, že Komisia vychádzala z nesprávneho posúdenia, keď sa v odôvodnení 14 napadnutého rozhodnutia domnievala, že spotový devízový trh bol v čase skutkových okolností transparentný. Bude teda potrebné analyzovať, či by toto posúdenie mohlo mať vplyv, ako to tvrdia žalobkyne, na kvalifikáciu predmetných výmen informácií ako „obmedzenia z hľadiska cieľa“, keďže transparentnosť tohto trhu je jedným z faktorov, ktoré Komisia zohľadnila, keď dospela k takejto kvalifikácii v odôvodneniach 404 a 405 napadnutého rozhodnutia (pozri bod 210 vyššie).

ii) O štruktúre relevantného trhu

218 Druhá kritika žalobkýň je založená na tom, že Komisia nesprávne posúdila štruktúru relevantného trhu, ktorá je charakterizovaná svojou koncentráciou. V podstate sa domnievajú, že na tak fragmentovanom trhu, na ktorom mali dotknutí obchodníci minimálne trhové podiely, možno pochybovať, či by títo obchodníci mohli vytvoriť významnú informačnú asymetriu na úkor ostatných účastníkov trhu. Tieto minimálne trhové podiely teda vyvolávajú pochybnosti o údajne protisúťažnom cieli predmetných výmen informácií. V konečnom dôsledku vytýkajú Komisii, že nevysvetlila dôvod, prečo neboli v prejednávanej veci relevantné trhové podiely.

219 Komisia spochybňuje túto kritiku žalobkýň.

220 Hoci je v tejto súvislosti pravda, že štruktúra trhu charakterizovaná stupňom jeho koncentrácie predstavuje relevantný faktor na posúdenie, či výmena informácií obmedzuje hospodársku súťaž „z hľadiska cieľa“ (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 4. júna 2009, T-Mobile Netherlands a i., C-8/08, EU:C:2009:343, bod 34, jediná všeobecná zásada týkajúca sa štruktúry trhu znie, že ponuka nesmie byť rozdrobená (rozsudok z 2. októbra 2003, Thyssen Stahl/Komisia, C-194/99 P, EU:C:2003:527, bod 86).

221 Hoci však Súdny dvor mohol pôvodne zohľadniť oligopolnú alebo rozdrobenú povahu trhu, na ktorom došlo k výmene obchodne citlivých informácií, najmä z rozsudku z 19. marca 2015, Dole Food a Dole Fresh Fruit Europe/Komisia (C-286/13 P, EU:C:2015:184), vyplýva, že súd Európskej únie mohol uznať protisúťažný cieľ takýchto výmen aj v prípade neexistencie oligopolnej koncentrácie trhu (pozri rozsudok zo 14. marca 2013, Dole Food a Dole Germany/Komisia, T-588/08, EU:T:2013:130, bod 341 a citovanú judikatúru).

222 Pritom treba konštatovať, že vzhľadom na to, že právo hospodárskej súťaže sa týka činností podnikov (rozsudok zo 7. januára 2004, Aalborg Portland a i./Komisia, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P a C-219/00 P, EU:C:2004:6, bod 59), nemožno súhlasiť s tvrdením žalobkýň, ktoré potvrdili na pojednávaní, o rozdrobenej povahe spotového devízového trhu na základe trhových podielov obchodníkov, ktorí boli zamestnancami bánk zúčastnených na spornom porušení. V každom prípade, ako vyplýva zo skutočností uvedených v spise, nepreukázali trhové podiely uvedených bánk v súvislosti s činnosťou „trading vocal“, na ktorú je obmedzená analýza predmetných výmen informácií (pozri bod 16 vyššie).

223 Treba ešte uviesť, že v odôvodnení 28 a nasl. a odôvodnení 402 napadnutého rozhodnutia Komisia bez toho, aby sa vyjadrila k miere koncentrácie vzhľadom na trhové podiely účastníkov sporného porušenia, zohľadnila štruktúru a osobitosti relevantného trhu tak, ako boli charakterizované úlohou tvorcov trhu, ktorí sa zúčastňovali na výmenách informácií na internete. Úloha tvorcov trhu na uvedenom trhu, ktorú žalobkyne nespochybnili, však zahŕňa významné finančné záväzky, ktoré nemôže znášať veľký počet účastníkov, čím sa vylučuje hypotézu obhajovaná žalobkyňami, podľa ktorej má spotový devízový trh povahu rozdrobenosti.

224 Okrem toho Všeobecný súd už rozhodol, čo v tejto súvislosti potvrdil Súdny dvor, že výmena informácií je z hľadiska hospodárskej súťaže o to citlivejšia, keď sa odohráva medzi obchodníkmi konajúcimi ako tvorcovia trhu, a to vzhľadom na význam, ktorý títo tvorcovia majú na trhu, a konkrétnejšie vzhľadom na to, že zasahujú do trhu všeobecne a trvalo a uzatvárajú teda väčší počet obchodov ako iní účastníci trhu (rozsudok z 24. septembra 2019, HSBC Holdings a i./Komisia, T-105/17, EU:T:2019:675, bod 145, potvrdený v tejto súvislosti rozsudkom z 12. januára 2023, HSBC Holdings a i./Komisia, C-883/19 P, EU:C:2023:11, bod 195). Z hľadiska rešpektovania hospodárskej súťaže na trhu je teda o to dôležitejšie, že svoje stratégie a konkrétnejšie ceny určujú samostatne.

225 Preto treba zamietnuť kritiku žalobkýň založenú na tom, že Komisia nezohľadnila štruktúru trhu charakterizovanú svojou rozdrobenou koncentráciou.

iii) O dvojitej úlohe obchodníkov

226 Tretia kritika žalobkýň sa týka toho, že Komisia pri posúdení predmetného hospodárskeho a právneho kontextu nezohľadnila charakteristiku spotového devízového trhu, podľa ktorej obchodníci kedykoľvek spolupracovali v dvojitej úlohe konkurenta a protistrany. Podľa žalobkýň, hoci je pravda, že zníženie neistoty vyplývajúce z výmeny informácií môže skutočne slúžiť ako absolútne kritérium pre porušenie „z hľadiska cieľa“ na trhoch, kde akékoľvek sprístupnenie obchodne citlivých informácií medzi konkurentmi vytvára podmienky, ktoré nezodpovedajú bežným trhovým podmienkam, nemôže slúžiť ako absolútne kritérium, ak si bežné trhové podmienky vyžadujú pravidelnú výmenu obchodne citlivých informácií medzi účastníkmi, ktorí konajú súčasne vertikálne aj horizontálne.

227 Komisia spochybňuje túto kritiku žalobkýň.

228 V tejto súvislosti je pravda, že na spotovom devízovom trhu vo všeobecnosti obchodníci konajú ako protistrana pri uzatváraní transakcií medzi sebou a zároveň ako konkurenti vo vzťahu k potenciálnym klientom. V odpovedi na opatrenie na zabezpečenie priebehu konania, o ktorom rozhodol Všeobecný súd, žalobkyne v podstate uviedli, že hoci je ťažké stanoviť formálne rozlišovanie medzi oboma úlohami, jasným okamihom, keď si dvaja obchodníci konkurujú, je ten, keď chcú uzavrieť transakciu s tým istým klientom v tom istom čase.

229 Okrem skutočnosti, že dvojaká úloha obchodníkov, na ktorú poukazujú žalobkyne, sa nevyskytuje v súvislosti s tou istou transakciou, ale s ohľadom na dve odlišné transakcie, však vymedzenie rozsahu posúdenia zákonnosti výmen informácií, ako vyplýva z odôvodnení 158 a 467 napadnutého rozhodnutia, ktoré vylučuje výmeny, ktoré mali obchodníci v rámci bežného chodu vecí pri skúmaní možností obchodovať medzi sebou, v zásade odporuje kritike žalobkýň pripomenutej v bode 226 vyššie.

230 Preto je potrebné zamietnuť ako nedôvodnú kritiku žalobkýň týkajúcu sa toho, že Komisia nezohľadnila charakteristiku spotového devízového trhu týkajúcu sa dvojakej úlohy obchodníkov.

231 Z vyššie uvedeného vyplýva, že druhá výhrada je dôvodná v rozsahu, v akom sa zakladá na pochybení, ktorého sa Komisia dopustila tým, že v odôvodnení č. 14 napadnutého rozhodnutia uviedla, že spotový devízový trh bol v čase skutkových okolností transparentný, a v zostávajúcej časti ju treba zamietnuť. V rámci prvej výhrady bude potrebné analyzovať, či toto posúdenie môže mať vplyv, ako to tvrdia žalobkyne, na kvalifikáciu predmetných výmen informácií ako „obmedzenia z hľadiska cieľa“.

2) O prvej výhrade založenej na tom, že záver Komisie, podľa ktorého bolo cieľom predmetných výmen informácií obmedziť hospodársku súťaž, je založený na nepresných a neoverených skutkových predpokladoch

232 Žalobkyne tvrdia, že Komisia si nesplnila povinnosť preukázať, že z druhu vymieňaných informácií a vlastností relevantného trhu bolo možné vyvodiť, že predmet výmen informácií na predmetnom diskusnom fóre bol protisúťažný. Domnievajú sa, že Komisia nepreukázala, že výmeny informácií umožnili posilniť obchodníkov pri ich každodenných rozhodnutiach týkajúcich sa určovania cien a odborného riadenia rizík. Uvádzajú, že Komisia nepreukázala ani svoju hypotézu, podľa ktorej cieľom správania zúčastnených obchodníkov bolo vytvoriť významnú informačnú asymetriu vo vzťahu k zvyšku trhu. Na spotovom devízovom trhu sú podľa nich obchodníci nabádaní k tomu, aby si vymieňali informácie s cieľom nech si poradiť pri svojom obchodovaní a zasielať ich svojim klientom. V každom prípade veľká väčšina informácií týkajúcich sa pokynov obchodníka Credit Suisse podľa nich nebola sprístupnená na predmetnom diskusnom fóre.

233 Žalobkyne tiež tvrdia, že diskusie citované v napadnutom rozhodnutí, podľa ktorých vymenené informácie umožnili obchodníkom zúčastňujúcim sa na predmetnom diskusnom fóre počkať predtým, ako absorbujú krátku pozíciu, sú v rozpore so skutočnosťou, že tvorcovia trhu mali byť podľa znenia napadnutého rozhodnutia „pripravení kedykoľvek obchodovať s kýmkoľvek, kto potrebuje devízy“. Domnievajú sa, že väčšina, či dokonca všetky diskusie týkajúce sa spreadov, citované v napadnutom rozhodnutí, sa vôbec netýkajú prípadného uzatvárania dohôd o spreadoch a uskutočnili sa abstraktne, či dokonca až po tom, čo už bolo poskytnuté kótovanie spreadov.

234 S cieľom odpovedať na argumentáciu žalobkýň treba analyzovať, či rôzne typy výmen informácií, ktorých sa týka napadnuté rozhodnutie, mali dostatočný stupeň škodlivosti na odôvodňujúci ich kvalifikáciu ako „obmedzenia z hľadiska cieľa“.

i) O výmene informácií týkajúcich sa nákupno-predajných spreadov („bid-ask spreads“)

235 Pokiaľ ide o výmeny informácií týkajúce sa nákupno-predajných spreadov („bid-ask spreads“), ktorých výklad bol vykonaný v odôvodneniach 245 až 251 napadnutého rozhodnutia, Komisia v odôvodneniach 394 až 404 uvedeného rozhodnutia odôvodnila kvalifikáciu „obmedzenia z hľadiska cieľa“ tým, že prispeli k odstráneniu neistoty inherentnej pre relevantný trh, pokiaľ ide o ceny, čím zvýšila transparentnosť v súvislosti s vyššími spreadmi, ktoré títo obchodníci mohli ponúknuť. Takéto výmeny tak mohli ovplyvniť ceny ponúkané týmito istými obchodníkmi klientom tým, že sa znížilo riziko spojené s výmenou cudzej meny v ich vlastný prospech.

236 V tejto súvislosti treba uviesť, že bez toho, aby to žalobkyne spochybnili, spready predstavujú jednu zložku konečnej ceny zaplatenej klientmi, keďže sa uplatňujú na mediánovú hodnotu medzi nákupným kurzom a predajným kurzom pri zámene konkrétnej menovej dvojice, od ktorej závisí kompenzácia, ktorú dostane obchodník za sprostredkovanie poskytnutej služby, ako aj za riziko, ktoré následne znáša tým, že má danú menu vo svojom portfóliu (pozri bod 20 vyššie a odôvodnenia 48 a 239 napadnutého rozhodnutia). Na spotovom devízovom trhu však schopnosť bánk posúdiť svoje riziká spojené s určovaním cien predstavuje jeden zo základných parametrov hospodárskej súťaže, čo žalobkyne ani nespochybňujú.

237 Výmeny informácií, v danom prípade o cenovej zložke, ktoré sú neverejné a presné, treba teda považovať za výmeny umožňujúce znížiť obvyklú neistotu inherentnú pre relevantný trh, pokiaľ ide o určenie ceny na tomto trhu, vytvoriť informačnú asymetriu len v prospech obchodníkov zúčastňujúcich sa na predmetnom diskusnom fóre, a teda za výmeny s dostatočným stupňom škodlivosti pre hospodársku súťaž. Takéto konštatovanie pritom postačuje na uznanie, že tieto výmeny informácií znamenali obmedzenie hospodárskej súťaže z hľadiska cieľa v zmysle článku 101 ods. 1 ZFEÚ (rozsudok z 12. januára 2023, HSBC Holding a i./Komisia, C-883/19 P, EU:C:2023:11, bod 204).

238 Žiadne z tvrdení žalobkýň neumožňuje vyvrátiť predchádzajúci záver.

239 Najskôr treba odmietnuť tvrdenia žalobkýň, podľa ktorých výmeny informácií o spreadoch v podstate nepredstavujú „obmedzenie z hľadiska cieľa“ vzhľadom na neexistenciu údajov o prípadnom uzavretí dohôd o týchto spreadoch. Je pravda, že z výmen informácií týkajúcich sa spreadov, ku ktorým došlo na predmetnom diskusnom fóre, nevyplýva, že obchodníci sa dohodli na zosúladenom uplatňovaní určitej úrovne spreadov na konkrétnu menovú dvojicu. To však nebráni tomu, aby obchodníci, ktorí sa zúčastnili na predmetnom diskusnom fóre, tým, že oznámili svojim konkurentom dôverné a strategické informácie týkajúce sa primeranej úrovne spreadov pre konkrétnu menovú dvojicu alebo tie, ktoré práve uplatňovali, odhalili správanie, ktoré mohli prijať na trhu, čím znížili neistotu v mysli tých, ktorí sa zúčastnili na výmenách informácií, v zmysle judikatúry citovanej v bode 47 vyššie.

240 Ďalej, pokiaľ ide o tvrdenie žalobkýň, podľa ktorého by vzhľadom na stanovenie konečnej ceny ponúkanej klientom zo strany zamestnancov predajného miesta banky v podstate nebolo logické z pohľadu obchodníkov, ktorí sú rozumnými aktérmi, správať sa spôsobom spočívajúcim v uplatnení čo najväčšieho spreadu, treba konštatovať, že okolnosti týkajúce sa vôle obchodníkov obmedziť hospodársku súťaž alebo ich hospodárskeho záujmu tak urobiť majú obvykle

obmedzený význam pre kvalifikáciu správania ako „obmedzenia z hľadiska cieľa“ (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok zo 7. januára 2004, Aalborg Portland a i./Komisia, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P a C-219/00 P, EU:C:2004:6, bod 335).

241 Z vyššie uvedeného vyplýva, že Komisia sa správne domnievala, že výmeny informácií o spreadoch, ku ktorým došlo na predmetnom diskusnom fóre, prispeli ku kvalifikácii predmetných správaní ako celku ako „obmedzenia z hľadiska cieľa“.

ii) O výmene informácií týkajúcich sa pokynov klientov

242 Pokiaľ ide o výmeny informácií týkajúcich sa pokynov klientov, a to „podmienených“ pokynov (odôvodnenia 183 až 195 napadnutého rozhodnutia), pokyny, ktoré sa mali vykonať pri sadzbe „fixing“ (odôvodnenia 206 až 213 napadnutého rozhodnutia) a „okamžité“ pokyny (odôvodnenia 223 až 228 napadnutého rozhodnutia), Komisia v odôvodneniach 394 až 404 v spojení s odôvodneniami 171 až 173 napadnutého rozhodnutia odôvodnila ich kvalifikáciu ako „obmedzenia z hľadiska cieľa“ z toho dôvodu, že vzhľadom na svoju povahu, frekvenciu a úroveň dezagregácie odstránili neistotu týkajúcu sa spotového devízového trhu a zvýšili transparentnosť v súvislosti s obchodnými stratégiami obchodníkov zúčastňujúcich sa na predmetnom diskusnom fóre, keďže sprístupnenie informácií týkajúcich sa smerovania trhu alebo úrovní, na ktorých trh preukázal svoju odolnosť, by mohlo obchodníkovi umožniť zaujať lepšiu pozíciu s cieľom vytvoriť tým zisk alebo zabrániť strate. Tieto výmeny tak mali informovať obchodníkov najmä o vývoji cien, pričom znižovali neistotu, pokiaľ ide o riziká inherentné ich určeniu (napríklad tým, že viedli k zníženiu očakávaných strát), hoci cena predstavuje jeden z parametrov hospodárskej súťaže na spotovom devízovom trhu, ktorý mali zúčastnené banky určovať samostatne.

243 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že ako vyplýva zo skutočností uvedených v spise, informácie týkajúce sa pokynov klientov predstavujú neverejné informácie, ktoré sú známe len účastníkom transakcie, t. j. obchodníkovi a klientovi, a predstavujú dôležité informácie na účely toho, aby si obchodník, ktorý transakciu uzavrel, mohol vytvoriť svoj vlastný názor na pohyb výmenných kurzov alebo určiť svoju obchodnú stratégiu. Výmena takýchto informácií má pritom schopnosť znížiť neistotu inherentnú pre dotknutý trh tým, že umožňuje tvorcom trhu neurčovať samostatne jednak svoju stratégiu týkajúcu sa konkrétnych menových dvojíc, o ktorých majú dôverné a podrobné informácie, a jednak svoje správanie na trhu, čo im umožňuje vykazovať zisk alebo vyhnúť sa stratám, ktoré môžu vyplývať z vývoja na trhu.

244 Vyššie uvedené výmeny informácií preto treba v zmysle judikatúry citovanej v bode 237 vyššie považovať za výmeny s dostatočným stupňom škodlivosti pre hospodársku súťaž na to, aby ich bolo možné kvalifikovať ako „obmedzenie z hľadiska cieľa“.

245 Takýto záver nemožno vyvrátiť tvrdením žalobkýň, podľa ktorého existuje rozpor, pokiaľ ide o záver vyvodený z výmeny informácií uvedený v odôvodnení 193 napadnutého rozhodnutia, a síce, že vymieňané informácie umožnili zúčastneným obchodníkom počkať pred absorpciou krátkej pozície vo svojom portfóliu (aby sa maximalizovali ich šance na dosiahnutie zisku), so záverom uvedeným v odôvodnení 21 uvedeného rozhodnutia, a to, že tvorcovia trhu mali byť „pripravení kedykoľvek obchodovať s kýmkoľvek, kto potrebuje devízy“. Keďže cieľom obchodníkov je dosiahnuť zisk a obmedziť svoje straty, bolo by nelogické, aby obchodníci konali proti svojim vlastným obchodným záujmom len preto, že v zásade musia byť pripravení kedykoľvek obchodovať. Z toho teda nemožno vyvodiť, že obchodníci zaujímali pozície výlučne na základe prichádzajúcich pokynov klientov s cieľom vylúčiť kvalifikáciu výmen informácií týkajúcich sa pokynov klientov ako „obmedzenia z hľadiska cieľa“.

246 Z vyššie uvedeného vyplýva, že Komisia sa správne domnievala, že výmeny informácií týkajúcich sa pokynov klientov uvedené v bode 242 vyššie prispeli ku kvalifikácii predmetného správania ako celku ako „obmedzenia z hľadiska cieľa“.

iii) O výmene informácií týkajúcich sa otvorených rizikových pozícií

247 Pokiaľ ide o výmeny informácií týkajúce sa otvorených rizikových pozícií, ktorých výklad Komisiou je uvedený v odôvodneniach 234 až 238 napadnutého rozhodnutia, Komisia v odôvodneniach 394 až 404 tohto rozhodnutia odôvodnila ich kvalifikáciu ako „obmedzenia z hľadiska cieľa“ z dôvodu, že ich sprístupnenie umožnilo obchodníkom získať väčšiu istotu o príslušných obchodných zámeroch, pokiaľ ide o ich potenciálne krycie správanie („hedging conduct“), a teda odstránilo neistotu, pokiaľ ide o potenciálny vývoj konkrétnych výmenných kurzov, čím poskytlo zúčastneným obchodníkom výhodu v porovnaní s ostatnými účastníkmi trhu a pomáhalo im pri odbornom riadení rizík, v súvislosti s ktorým si konkurujú.

248 V tejto súvislosti vzhľadom na to, že žalobkyne neuviedli konkrétne tvrdenia proti kvalifikácii výmen informácií týkajúcich sa otvorených rizikových pozícií ako „obmedzenia z hľadiska cieľa“, stačí podobne ako napadnuté rozhodnutie konštatovať, že výmena týchto informácií so spresnením konkrétnej meny a stratégie spočívajúcej v neuzavretí pozície alebo v tom, že sa počká s jej uzavretím, sa musí považovať za spôsobilú odstrániť neistotu inherentnú pre fungovanie spotového devízového trhu.

249 Z toho vyplýva, že takéto výmeny informácií, ktoré v zásade bránia požiadavke autonómie obsiahnutej v článku 101 ods. 1 ZFEÚ, majú dostatočný stupeň škodlivosti pre hospodársku súťaž na to, aby ich bolo možné kvalifikovať ako „obmedzenie z hľadiska cieľa“ v zmysle judikatúry citovanej v bode 237 vyššie.

250 Z vyššie uvedeného vyplýva, že Komisia sa správne domnievala, že výmeny informácií o otvorených rizikových pozíciách prispeli ku kvalifikácii predmetného správania ako celku ako „obmedzenia z hľadiska cieľa“.

iv) O výmene informácií týkajúcich sa súčasného alebo perspektívneho obchodovania

251 Pokiaľ ide o výmeny informácií týkajúce sa súčasného alebo budúceho obchodovania, ktorých výklad Komisiou je vysvetlený v odôvodneniach 258 až 285 napadnutého rozhodnutia, Komisia v odôvodneniach 394 až 404 tohto rozhodnutia odôvodnila kvalifikáciu „obmedzenia z hľadiska cieľa“ z dôvodu, že tieto výmeny odstránili určité neistoty inherentné pre spotový devízový trh a zvýšili úroveň transparentnosti tohto trhu tým, že poskytli účastníkom predmetného diskusného fóra prehľad o súčasnom správaní ich konkurentov, čím vyvolali informačnú asymetriu medzi obchodníkmi zúčastňujúcimi sa na predmetnom diskusnom fóre a ostatnými účastníkmi trhu. Prvým z nich sa teda potvrdilo ich hodnotenie rizík spojených s vypracovaním svojich vlastných obchodných stratégií a najmä tých, ktoré súvisia s cenami.

252 V tejto súvislosti treba konštatovať, že sprístupnenie informácií týkajúcich sa detailov transakcií uskutočnených obchodníkmi a poskytovanie poradenstva alebo stanovísk k spôsobu obchodovania, o aké ide v prejednávanej veci, umožňuje obchodníkom zúčastňujúcim sa na predmetnom diskusnom fóre na jednej strane získať špecifické znalosti na lepšie predvídanie pohybu na trhu a na druhej strane v dôsledku toho prispôsobiť svoje obchodné stratégie.

253 Takáto výmena informácií je pritom v zjavnom rozpore s požiadavkou autonómie, ktorá musí charakterizovať správanie tvorcov trhu na relevantnom trhu v systéme účinnej hospodárskej súťaže. Tieto výmeny informácií totiž odstraňujú neistotu v ich mysli, pokiaľ ide o základné parametre hospodárskej súťaže na uvedenom trhu, a to cenu a odborné riadenie rizík. Tieto výmeny informácií tak mohli zvýšiť transparentnosť na spotovom devízovom trhu v prospech obchodníkov zúčastňujúcich sa na predmetnom diskusnom fóre na úkor ostatných účastníkov trhu. V dôsledku toho vykazujú dostatočný stupeň škodlivosti pre hospodársku súťaž na to, aby ich bolo možné kvalifikovať ako „obmedzenie z hľadiska cieľa“ v zmysle judikatúry citovanej v bode 237 vyššie.

254 Z vyššie uvedeného vyplýva, že výmeny informácií týkajúce sa spreadov, pokynov klientov, otvorených rizikových pozícií a súčasného alebo budúceho obchodovania, analyzované v napadnutom rozhodnutí, vykazujú dostatočný stupeň škodlivosti pre hospodársku súťaž. Komisia ich preto správne kvalifikovala ako „obmedzenie z hľadiska cieľa“.

255 Na rozdiel od toho, čo tvrdia žalobkyne, okolnosť, že obchodník Credit Suisse nesprístupnil veľkú väčšinu informácií týkajúcich sa jeho ponúk, je irelevantná pre škodlivosť správania vytýkaného tejto banke. V tejto súvislosti stačí konštatovať, že posúdenie dostatočnosti stupňa škodlivosti správania pre hospodársku súťaž sa nezakladá na žiadnej zákonnej kvantitatívnej prahovej hodnote informácií sprístupnených konkurentom.

256 Za týchto okolností treba napriek nesprávnemu posúdeniu Komisie, pokiaľ ide o transparentnosť spotového devízového trhu, odmietnuť tvrdenia žalobkýň, ktorými sa snažia vyvrátiť kvalifikáciu predmetných výmen informácií ako „obmedzenia z hľadiska cieľa“.

257 Zo všetkého, čo bolo uvedené, vyplýva, že prvú výhradu treba zamietnuť.

3) O tretej výhrade založenej na pochybeniach, ktorých mala vychádzať Komisia, keď založila právnu kvalifikáciu predmetných výmen informácií na dôkazoch predložených na účely priznania zhovievavosti a návrhov na urovnanie

258 V odôvodneniach 394 až 404 napadnutého rozhodnutia v spojení s odôvodneniami 170 až 285 na podporu konštatovania existencie obmedzenia hospodárskej súťaže „z hľadiska cieľa“ Komisia vychádzala z dôkazov z relevantného obdobia, ktoré jej poskytli iné banky podieľajúce sa na spornom porušení, a to z mnohých prepisov výmen informácií, ku ktorým došlo na predmetnom diskusnom fóre, pričom sa v súvislosti s ich obsahom niekoľkokrát oprela o vyhlásenia týchto bánk, najmä v rámci žiadostí o zhovievavosť.

259 Žalobkyne vytýkajú Komisii, že „bez kritického pohľadu“ vychádzala z vyhlásení o zhovievavosti a návrhov na urovnanie. Pokiaľ ide o tieto vyhlásenia, poukazujú na ich nízku dôkaznú hodnotu, dočasnú povahu a nedôvodnosť, pričom spresňujú, že všetky strany, ktoré sa dohodli na urovnaní, vyjadrili svoje pochybnosti o tom, či Komisia pochopila relevantný trh a cieľ sporného správania. Žalobkyne dospeli k záveru, že Komisia vychádzala z vyhlásení o zhovievavosti vtedy, keď tieto vyhlásenia potvrdzovali jej výklad skutkových okolností.

260 Komisia spochybňuje tvrdenia žalobkýň.

261 Na úvod treba uviesť, že hoci žalobkyne v rámci tejto argumentácie citujú pasáže pochádzajúce zo žiadostí o zhovievavosť a návrhov na urovnanie, ako to potvrdili na pojednávaní, neuvádzajú nijaké konkrétne spochybnenie skutočnosti, že Komisia vychádzala z návrhov na urovnanie.

262 Vzhľadom na to, že účastníci konania sa nezhodujú, pokiaľ ide o dôkaznú hodnotu vyhlásení o zhovievavosti a ich zohľadnenie Komisiou ako dôkazov, ktoré môžu potvrdiť existenciu porušenia vytýkaného spoločnosti Credit Suisse, treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry žiadne ustanovenie ani všeobecná zásada práva Únie nezakazuje Komisii, aby voči podniku použila vyhlásenia iných obvinených podnikov. Ak by to bolo inak, dôkazné bremeno správania odporujúceho článkom 101 a 102 ZFEÚ, ktoré nesie Komisia, by bolo nesplniteľné a nezlučiteľné s úlohou dohliadať na správne uplatňovanie týchto ustanovení, ktorú jej zveruje Zmluva o FEÚ (pozri rozsudok z 8. septembra 2016, Goldfish a i./Komisia, T-54/14, EU:T:2016:455, bod 96 a citovanú judikatúru).

263 Osobitne je potrebné uviesť, že skutočnosť, že osoba sa priznala k spáchaniu porušenia a pripustila tým existenciu iných skutočností, ako sú tie, ktorých existencia môže byť priamo vyvodená z predmetných dokumentov, *a priori* znamená, že ak neexistujú osobitné okolnosti naznačujúce opak, táto osoba sa rozhodla povedať pravdu. Vyhlásenia, ktoré sú v rozpore so záujmami toho, kto ich robí, sa teda v zásade musia považovať za osobitne vierohodné dôkazy, prinajmenšom ak nie sú podporené inými dôkazmi (pozri v tomto zmysle rozsudok z 8. septembra 2016, Goldfish a. i/Komisia, T-54/14, EU:T:2016:455, body 98 až 100 a citovanú judikatúru).

264 Pokiaľ Komisia vychádza v rámci preukazovania porušenia práva hospodárskej súťaže z listinných dôkazov, okrem iného nestačí, ak dotknuté podniky predložia iba prijateľnú alternatívu k stanovisku Komisie, ale musia preukázať, že dôkazy uvedené v napadnutom rozhodnutí na účely preukázania existencie porušenia sú nepostačujúce (pozri rozsudok zo 16. júna 2015, FSL a i./Komisia, T-655/11, EU:T:2015:383, bod 181 a citovanú judikatúru).

265 V tejto súvislosti treba uviesť, že žalobkyne v rámci svojej argumentácie jednak nespochybňujú pravosť vyhlásení uskutočnených v rámci žiadostí o zhovievavosť a jednak nepreukazujú, že existovali osobitné okolnosti, ktoré by mohli naznačovať, že žiadateľky o zhovievavosť sa nerozhodli povedať pravdu v zmysle judikatúry citovanej v bode 263 vyššie.

266 Pokiaľ ide konkrétnejšie o pasáže z vyhlásení o zhovievavosti, ktoré Komisia údajne nezohľadnila, hoci mali byť v rozpore s jej výkladom skutkových okolností, žalobkyne odkazujú na dokumenty predložené dvoma ďalšími bankami, ktoré sa zúčastnili na spornom porušení. Z ich citácií vyplýva, že tieto banky sa v podstate snažili buď upozorniť Komisiu na údajné dôsledky pre fungovanie spotového devízového trhu, ktoré by mala kvalifikácia výmen informácií, ku ktorým došlo na predmetnom diskusnom fóre, ako „obmedzenia z hľadiska cieľa“, alebo poukázať na „oprávnenú“ či dokonca „prosúťažnú“ povahu týchto výmen informácií.

267 Treba však konštatovať, že vyššie uvedené tvrdenia, o ktoré sa opierajú žalobkyne, majú v podstate za cieľ „opodstatniť“ predmetné výmeny informácií ich údajne „legitímnou“, či dokonca „prosúťažnou“ povahou bez toho, aby poskytli dôkazy umožňujúce pochybovať o ich neoddeliteľnej schopnosti ovplyvniť hospodársku súťaž na relevantnom trhu, ktorú Komisia údajne nezohľadnila.

268 Práve naopak, z pasáží vyhlásení o zhovievavosti uvedených v bode 261 vyššie, ako aj z iných pasáží citovaných v napadnutom rozhodnutí, ktorých vecnú správnosť žalobkyne nespochybňujú, vyplýva, že žiadateľky o zhovievavosť uznali, že výmeny informácií, ku ktorým došlo na predmetnom diskusnom fóre, mohli zvýšiť transparentnosť na relevantnom trhu a z tohto dôvodu poskytnúť výhodu účastníkom tohto fóra na úkor ostatných účastníkov trhu.

269 Za týchto okolností treba konštatovať, že vyhlásenia o zhovievavosti, ktoré, ako vyplýva z napadnutého rozhodnutia, potvrdzujú dôkazy z relevantného obdobia, ktoré Komisii poskytli iné banky, predstavujú osobitne vierohodné dôkazy v zmysle judikatúry citovanej v bode 263 vyššie, ktoré Komisia mohla platne zohľadniť ako skutkový kontext, ktorý jej umožnil preskúmať predmet sporných výmen informácií.

270 Okrem toho, ako vyplýva z napadnutého rozhodnutia, Komisia použila predmetné vyhlásenia o zhovievavosti, aby potvrdila svoje vlastné posúdenia založené na listinných dôkazoch, ktoré mala. Preto nemožno súhlasiť so žalobkyňami, keď tvrdia, že Komisia nevykonala vlastné posúdenie skutkového stavu.

271 Tento záver nemožno spochybniť žiadnym z tvrdení žalobkýň.

272 Po prvé sú to práve protichodné tvrdenia uvedené v písomných podaniach žalobkýň, ktoré svedčia o nedôvodnosti ich argumentácie. Žalobkyne totiž v prvom rade tvrdia, že vyhlásenia urobené v rámci žiadostí o zhovievavosť majú vysokú dôkaznú hodnotu a ďalej, že dôkazy predložené na účely dosiahnutia zhovievavosti majú nízku dôkaznú hodnotu. V odpovedi na otázku týkajúcu sa týchto protichodných tvrdení na pojednávaní uviedli, že tento rozdiel v prístupe vyplýva zo skutočnosti, že prvé tvrdenie sa týka zásady, podľa ktorej vyhlásenia urobené v rámci žiadostí o zhovievavosť majú vysokú dôkaznú hodnotu, zatiaľ čo to druhé sa týka nízkej dôkaznej hodnoty vyhlásení dotknutých v prejednávanej veci. Tomuto chápaniu argumentácie žalobkýň však odporuje výklad ich písomných podaní pred Všeobecným súdom, ktoré v oboch prípadoch odkazujú na judikatúru, ktorá zdôrazňuje vysokú dôkaznú hodnotu takýchto dokumentov.

273 Pokiaľ totiž ide o údajne nízku dôkaznú hodnotu vyhlásení o zhovievavosti, ktorá má vyplývať z rozsudku z 13. júla 2011, Kone a i./Komisia (T-151/07, EU:T:2011:365), treba uviesť, že toto tvrdenie žalobkýň vychádza z nesprávneho výkladu uvedeného rozsudku. Na rozdiel od toho, čo tvrdia, sa totiž Všeobecný súd v tomto rozsudku vyjadril k „významnej pridanej hodnote“ vyhlásení o zhovievavosti vo vzťahu k dôkazom, ktoré Komisia už mala k dispozícii na účely zníženia pokuty na základe oznámenia o spolupráci, a nie k nízkej dôkaznej hodnote vyhlásení o zhovievavosti vo všeobecnosti.

274 Po druhé a nakoniec, hoci žalobkyne tvrdia, že skutočnosť, že Komisia vychádzala z vyhlásení bánk žiadajúcich o zhovievavosť, sa ukazuje ako znepokojujúca z dôvodu komplexnosti hodnotenia vyžadovaného na určenie obsahu povolenej výmeny informácií o spotovom devízovom trhu, treba konštatovať, že v tejto súvislosti neuvádzajú žiadne konkrétne právne spochybnenie.

275 Preto treba tretiu výhradu zamietnuť.

4) O štvrtej výhrade založenej na tom, že Komisia sa nemohla opierať o svoje skúsenosti v oblasti výmeny informácií v iných kontextoch trhu alebo v iných finančných záležitostiach s cieľom zmierniť svoje dôkazné bremeno

276 Po prvé žalobkyne vytýkajú Komisii, že zmiernila dôkazné bremeno v súvislosti s preukázaním toho, že predmetné výmeny informácií obmedzovali hospodársku súťaž „z hľadiska cieľa“, pričom vychádzala zo svojej údajnej skúsenosti v oblasti výmeny informácií v iných kontextoch trhu alebo v iných finančných záležitostiach.

277 Po druhé žalobkyne uvádzajú, že Komisia na ne preniesla dôkazné bremeno v súvislosti s preukazovaním toho, že údajné protiprávne výmeny informácií boli nevyhnutné, namiesto preskúmania, či na spotovom devízovom trhu boli tieto výmeny skutočne protiprávne a patrili medzi najzávažnejšie obmedzenia hospodárskej súťaže.

278 Po tretie žalobkyne tvrdia, že kvalifikáciu „obmedzenia z hľadiska cieľa“ možno prijať len vtedy, ak získaná skúsenosť a ekonomická teória jasne naznačujú, že správanie je svojou povahou súčasťou najškodlivejších druhov protisúťažných správaní. Všeobecná ekonomická zásada, podľa ktorej možno očakávať, že výmena neverejných a podrobných informácií bude nevyhnutne a významným spôsobom škodlivá pre hospodársku súťaž na väčšine trhov, sa však údajne nevzťahuje na spotový devízový trh.

279 Komisia spochybňuje tvrdenia žalobkýň.

280 Po prvé, pokiaľ ide o tvrdenie žalobkýň týkajúce sa údajného zmiernenia dôkazného bremena v rozsahu, v akom mala Komisia vychádzať zo svojej údajnej skúsenosti v oblasti výmeny informácií v iných kontextoch, aby kvalifikovala predmetné výmeny informácií ako „obmedzenie z hľadiska cieľa“, stačí pripomenúť, že ako vyplýva z úvah uvedených v bodoch 235 až 254 vyššie, Komisia sa správne domnievala, že tieto výmeny informácií boli spôsobilé vytvoriť informačnú asymetriu medzi zúčastnenými obchodníkmi na úkor ostatných obchodníkov na trhu a že tak vykazovali dostatočný stupeň škodlivosti z hľadiska hospodárskej súťaže, pričom tento záver sa nezakladal na jej skúsenostiach z iných trhov.

281 Po druhé za týchto okolností žalobkyne nemôžu Komisii vytýkať ani údajné prenesenie dôkazného bremena na preukázanie toho, že výmeny informácií boli nevyhnutné, ani tvrdiť, že Komisia založila svoj záver na predmete uvedených výmen informácií vo vzťahu k ich „presnejšiemu alebo informatívnemu“ charakteru. Z napadnutého rozhodnutia totiž jasne vyplýva, že Komisia kvalifikovala výmeny informácií ako „obmedzenie z hľadiska cieľa“ z dôvodu ich obchodne citlivej povahy, ktorá zmierňovala, ba dokonca odstraňovala neistotu na trhu, a v dôsledku toho ovplyvnila autonómiu rozhodovania obchodníkov na relevantnom trhu a že tak vykazovali dostatočný stupeň škodlivosti pre hospodársku súťaž.

282 Po tretie treba konštatovať, že na jednej strane ekonomická literatúra, na ktorú odkazujú žalobkyne na podporu svojej argumentácie, zhrnutej v bode 278 vyššie, vôbec neuvádza hypotézu o spotovom devízovom trhu na účely potvrdenia ich argumentácie.

283 Na druhej strane Súdny dvor nedávno rozhodol, že skutočnosť, že Komisia sa v minulosti nedomnievala, že dohoda podobná spornej dohode svojím samotným cieľom obmedzuje hospodársku súťaž, jej nemôže brániť v tom, aby tak urobila v budúcnosti (rozsudok z 25. marca 2021, Lundbeck/Komisia, C-591/16 P, EU:C:2021:243, bod 130).

284 Žalobkyne sa preto nemôžu účinne odvolávať na neexistenciu hospodárskeho konsenzu na účely spochybnenia kvalifikácie predmetných výmen informácií ako „obmedzenia z hľadiska cieľa“. Ich tvrdenia predložené v tomto zmysle treba preto zamietnuť.

285 Z toho vyplýva, že štvrtá výhrada musí byť zamietnutá.

5) Závery k prvej časti druhého žalobného dôvodu

286 Z preskúmania výhrad uvedených v rámci prvej časti druhého žalobného dôvodu vyplýva, že napriek nesprávnemu posúdeniu Komisie, pokiaľ ide o transparentnosť spotového devízového trhu (pozri bod 217 vyššie), treba odmietnuť tvrdenia žalobkýň, ktorými sa snažia vyvrátiť kvalifikáciu predmetných výmen informácií ako „obmedzenia z hľadiska cieľa“, a teda s výhradou ďalšieho preskúmania tvrdení založených na pozitívnych účinkoch uvedených výmen na hospodársku súťaž, prvú časť druhého žalobného dôvodu.

c) O druhej časti druhého žalobného dôvodu založenej na pochybeniach, ktorých sa mala dopustiť Komisia v rámci analýzy legitímnej alebo prosúťažnej povahy predmetných výmen informácií

287 V odôvodneniach 464 až 479 napadnutého rozhodnutia Komisia najprv poznamenala, že prípadné pozitívne účinky správania na hospodársku súťaž mohli byť zohľadnené v rámci posúdenia článku 101 ods. 3 ZFEÚ, ale že Credit Suisse sa nedomáhala uplatnenia uvedeného článku v prejednávanej veci. V každom prípade, pokiaľ ide o kvalifikáciu predmetných výmen informácií ako vedľajších obmedzení, Credit Suisse nepreukázala, že spotový devízový trh nemohol bez nich fungovať, ani nepreukázala akýkoľvek pozitívny účinok týchto výmen na hospodársku súťaž. Komisia ďalej vyčerpávajúcim spôsobom preskúmala tvrdenia spoločnosti Credit Suisse týkajúce sa pozitívnych účinkov predmetných výmen informácií na hospodársku súťaž.

288 V tejto súvislosti Komisia pripomenula, že skutočnosť, že správanie sleduje legitímny cieľ, nevylučuje, aby toto správanie bolo možné považovať za také, ktorého cieľom je obmedziť hospodársku súťaž. Ak by totiž výmena informácií bola spôsobilá urobiť spready menšími a zlepšiť ceny, existoval by zásadný rozdiel medzi takouto výmenou informácií v obmedzenom kruhu obchodníkov na diskusnom fóre, ako je to v prejednávanej veci, a informáciami dostupnými pre všetkých účastníkov trhu. Pozitívne účinky výmen informácií na hospodársku súťaž, ktoré uvádzajú žalobkyne, sa však neuplatňujú na výmenu informácií v uzavretom kruhu, keďže predmetné sprístupnenie informácií vytvorilo informačnú asymetriu tým, že poskytlo konkurenčnú výhodu iba účastníkom predmetného diskusného fóra. Za týchto okolností sa obchodníci môžu rozhodnúť neznížiť ceny, ale zvýšiť svoje zisky, keďže bonusy, ktoré dostávajú, sú spojené so ziskom, ktorý vytvárajú.

289 Po prvé žalobkyne spochybňujú toto posúdenie, pričom tvrdia, že Komisia uplatnila nesprávny právny rámec, keďže ich tvrdenia týkajúce sa legitímnosti a pozitívnych účinkov výmen informácií na hospodársku súťaž preskúmala len vyčerpávajúcim spôsobom. Týmto postupom dospela k záveru, že ich prosúťažná povaha nie je podstatná pre právnu analýzu predmetných výmen informácií. Podľa nich, ak zosúladený postup sleduje legitímny cieľ alebo cieľ v prospech hospodárskej súťaže, nemožno ho kvalifikovať ako porušenie z hľadiska cieľa.

290 Po druhé vytýkajú Komisii, že vychádzala z nesprávneho posúdenia ich tvrdení a dôkazov vzhľadom na legitímnu a prosúťažnú povahu výmen informácií na predmetnom diskusnom fóre.

291 Na jednej strane totiž informácie boli vymenené na informačné účely s cieľom poskytnúť ich klientom a umožniť obchodníkom rýchlo posúdiť riziko spojené so súpisom a znížiť tak spready ponúkané klientom.

292 Na druhej strane mala Komisia porušiť pravidlá upravujúce dôkazné bremeno, keďže v prípade, že určité správanie obsahuje netypické prvky, je pre žalobcu jednoduchšie vyvrátiť tvrdenia Komisie predložením dôkazu o inom možnom vysvetlení. Všeobecnejšie žalobkyne tvrdia, že predmetné správania nie sú napravené svojimi pozitívnymi účinkami na hospodársku súťaž alebo ich „legitímnou“ povahou, ale že ich jediný cieľ je legitímny a prospešný pre hospodársku súťaž.

293 Komisia spochybňuje tvrdenia žalobkýň.

294 Najskôr treba uviesť, že na pojednávaní pred Všeobecným súdom bola účastníkom konania položená otázka týkajúca sa dôsledkov, ktoré treba vyvodiť z rozsudku z 21. decembra 2023, European Superleague Company (C-333/21, EU:C:2023:1011), pokiaľ ide o zohľadnenie pozitívnych účinkov na hospodársku súťaž uvádzaných žalobkyňami v danej veci. V tejto súvislosti účastníci konania v podstate tvrdili, že pri pozitívne účinky na hospodársku súťaž treba zohľadniť v rámci kvalifikácie výmen informácií v zmysle článku 101 ods. 1 ZFEÚ. Žalobkyne sa konkrétne domnievali, že tento rozsudok potvrdzuje ich stanovisko, podľa ktorého sa pozitívne účinky predmetných výmen informácií na hospodársku súťaž musia zohľadniť ako prvky hospodárskeho a právneho kontextu, v ktorom sa tieto výmeny informácií odohrávajú. Komisia sa domnievala, že tento rozsudok potvrdzuje analýzu vykonanú v napadnutom rozhodnutí.

295 Ďalej predbežne žalobkyne, ktorým bola na pojednávaní položená otázka týkajúca sa určitých tvrdení týkajúcich sa údajných „legitímnych“ účinkov uvedených v ich písomných podaniach pred Všeobecným súdom, potvrdili, že tieto účinky treba chápať ako súčasť toho istého hospodárskeho a právneho kontextu a ako také ako relevantné na spochybnenie kvalifikácie výmen informácií ako „obmedzenia z hľadiska cieľa“.

296 Po tomto spresnení treba pripomenúť, že na to, aby sa v danom prípade určilo, či dohoda, rozhodnutie združenia podnikov alebo zosúladený postup predstavujú už svojou povahou dostatočný stupeň škodlivosti pre hospodársku súťaž na to, aby sa mohli považovať za také, ktorých cieľom je vylučovanie, obmedzovanie alebo skresľovanie hospodárskej súťaže, je potrebné preskúmať po prvé obsah predmetnej dohody, rozhodnutia alebo postupu, po druhé hospodársky a právny kontext, do ktorého patria, a po tretie ciele, ktoré sa snažia dosiahnuť (pozri rozsudok z 21. decembra 2023, European Superleague Company, C-333/21, EU:C:2023:1011, bod 165 a citovanú judikatúru).

297 V tejto súvislosti treba tiež pripomenúť, že pokiaľ ide predovšetkým o hospodársky a právny kontext, do ktorého patrí dotknuté správanie, treba zohľadniť povahu dotknutých tovarov alebo služieb, ako aj skutočné podmienky, ktoré charakterizujú štruktúru a fungovanie predmetného odvetvia, odvetví alebo trhov. Naproti tomu nie je vôbec nevyhnutné skúmať a o to menej preukázať účinky tohto správania na hospodársku súťaž, či už skutočné alebo potenciálne, negatívne alebo pozitívne (pozri rozsudok z 21. decembra 2023, European Superleague Company, C-333/21, EU:C:2023:1011, bod 166 a citovanú judikatúru).

298 Ďalej, pokiaľ ide o ciele sledované dotknutým správaním, treba určiť objektívne ciele, ktoré toto správanie sleduje vo vzťahu k hospodárskej súťaži. Naproti tomu okolnosť, že zúčastnené podniky konali bez subjektívneho úmyslu vylúčiť, obmedziť alebo skresliť hospodársku súťaž, a skutočnosť, že sledovali určité legitímne ciele, nie sú rozhodujúce na účely uplatnenia článku 101 ods. 1 ZFEÚ (pozri rozsudok z 21. decembra 2023, European Superleague Company, C-333/21, EU:C:2023:1011, bod 167 a citovanú judikatúru).

299 Napokon zo zohľadnenia všetkých skutočností uvedených v bodoch 296 až 298 vyššie musia v každom prípade vyplývať presné dôvody, pre ktoré má dotknuté správanie dostatočný stupeň škodlivosti pre hospodársku súťaž, čo odôvodňuje záver, že jeho cieľom je vylúčenie, obmedzenie alebo skreslenie hospodárskej súťaže (pozri rozsudok z 21. decembra 2023, European Superleague Company, C-333/21, EU:C:2023:1011, bod 168 a citovanú judikatúru).

300 Treba uviesť, že z preskúmania prvého žalobného dôvodu a prvej časti druhého žalobného dôvodu vyplýva, že Komisia analyzovala obsah predmetných výmen informácií, hospodársky a právny kontext, do ktorého patria, a ciele, ktoré sa snažili dosiahnuť, a že vysvetlila, prečo zohľadnenie všetkých týchto skutočností viedlo k záveru, že tieto výmeny informácií mali protisúťažný cieľ v súlade s judikatúrou pripomenutou v bodoch 296 až 299 vyššie.

301 Okrem toho treba uviesť, že ako vyplýva z judikatúry citovanej v bodoch 297 a 298 vyššie, na rozdiel od toho, čo tvrdia účastníci konania, na jednej strane nie je potrebné zohľadniť prosúťažné účinky ako také na účely posúdenia, či treba kvalifikovať predmetné výmeny informácií ako obmedzenie hospodárskej súťaže „z hľadiska cieľa“ podľa článku 101 ods. 1 ZFEÚ, a to aj v rámci prípadného preskúmania existencie stupňa škodlivosti požadovaného na účely takejto kvalifikácie. Na druhej strane zohľadnenie údajných legitímnych cieľov nie je pri uvedenom posúdení rozhodujúce.

302 Žalobkyne preto nemôžu oprávnene vytýkať Komisii nesprávne právne posúdenie založené na „uplatnení nesprávneho právneho rámca“.

303 V každom prípade treba konštatovať, že Komisia v napadnutom rozhodnutí v odôvodneniach 465 až 479 preskúmala tvrdenia spoločnosti Credit Suisse založené na tom, že výmeny informácií sú legitímne alebo prospešné pre hospodársku súťaž. Treba preskúmať, či tvrdenia žalobkýň môžu spochybniť dôvodnosť tohto posúdenia.

304 V prvom rade, pokiaľ ide o ekonomickú teóriu, na ktorú odkazujú žalobkyne vo svojich písomných podaniach a ktorá sa obmedzuje na uvedenie toho, že zvýšenie efektívnosti podniku „môže“ mať v podstate priaznivé účinky presahovania, treba konštatovať, že súvislosť medzi záverom vyplývajúcim z tejto ekonomickej teórie a predmetnými výmenami informácií nemožno z právneho hľadiska považovať za dostatočne preukázanú. Okrem toho sa tvrdenie žalobkýň javí ako idúce proti intuícii z hľadiska obchodnej logiky a ekonomickej racionality tvorcov trhu, keďže v prípade, keď obmedzený okruh konkurentov konajúcich ako tvorcovia trhu disponuje dodatočnými informáciami v porovnaní s ostatnými účastníkmi trhu, logika maximalizácie ich zisku vzhľadom na tieto informácie vedie skôr k zladeniu cenových ponúk ich klientom, a nie k ponúkaniu menších spreadov.

305 Na rozdiel od toho, čo tvrdia žalobkyne, žiadna zo skutočností uvedených v spise neumožňuje preukázať, že dotknutí obchodníci zamýšľali ponúknuť svojim klientom nižšie spready vzhľadom na vymieňané informácie. V tejto súvislosti na jednej strane žalobkyne odkazujú na výmenu informácií z 24. júna 2011 uvedenú v prílohe A.12. Vzhľadom na skorší dátum účasti Credit Suisse na predmetnom porušení, musí byť tento odkaz zamietnutý ako irelevantný.

306 Na druhej strane, pokiaľ ide o iný príklad uvedený v prílohe A.12, treba konštatovať, že tento príklad pochádza z 19. júna 2012, teda z dňa, ktorý je súčasťou relevantného obdobia. Po prvé preukazuje, že k výmene informácií došlo medzi 10 h 40 min. 33 s 10 hod. 41 min. 38 s, keď sa obchodník Credit Suisse informoval u obchodníka RBS zúčastňujúceho sa na predmetnom diskusnom fóre o úrovni spreadu uplatňujúceho sa na sumu 50 miliónov pri menovej dvojici

EUR/GBP („whats spread 50 x these days“). V odpovedi na otázku obchodník RBS uviedol príslušný spread („3“). Obchodník Credit Suisse mu poďakoval za túto informáciu („yeh thats what I thought“, „ta mate“).

307 Po druhé z ďalšej výmeny uvedenej v prílohe A.12, ktorá sa uskutočnila 19. júna 2012 medzi 7 h 30 min 20 s a 7 h 30 min 47 s na inom diskusnom fóre, vyplýva, že dve osoby si vymenili informácie týkajúce sa spreadu uplatňujúceho sa na menovú dvojicu EUR/GBP („50 eurgbp“; „sure“, „42 46“, „off“, „ref“). V tejto súvislosti sa žalobkyne domnievajú, že výmena, ku ktorej došlo medzi obchodníkom Credit Suisse a obchodníkom RBS, uvedená v bode 306 vyššie, pravdepodobne viedla obchodníka Credit Suisse k tomu, aby klientovi Credit Suisse navrhol menšie spready. Ako však vyplýva z dôkazov uvedených v spise, výmena medzi obchodníkom Credit Suisse a obchodníkom RBS nasledovala až po výmene na inom diskusnom fóre. Navyše nič v spise neumožňuje podporiť tvrdenie žalobkýň, podľa ktorého táto výmena súvisela s výmenou informácií medzi obchodníkom Credit Suisse a obchodníkom RBS.

308 Aj za predpokladu, že by sa tieto dva príklady výmen informácií uvedené v prílohe A.12 týkali prípadného zníženia spreadov zamýšľaného dotknutými obchodníkmi, nemožno z toho z právneho hľadiska dostatočne vyvodiť, že by výmeny informácií o spreadoch medzi predmetnými obchodníkmi systematicky prinášali výhody klientom, čo by umožnilo preukázať relevantné legitímne účinky, ktoré sú vlastné dotknutej praxi a sú dostatočne významné.

309 Naopak, samotné žalobkyne v žalobe pripúšťajú, že výmena informácií na diskusných fórach (mimo kontextu potenciálnych transakcií) umožňuje obchodníkom riadiť riziko obchodovania a stanoviť presnejšie ceny v krátkom čase a v dôsledku toho znížiť riziko spojené s ich úlohou tvorcov trhu.

310 Hoci výmena informácií môže skutočne viesť k zvýšeniu efektívnosti a zvýšiť výkonnosť bánk tým, že im umožní najmä porovnať svoje postupy a zlepšiť si postavenie na trhu, je samozrejmé, že takéto iniciatívy neodôvodňujú použitie protisúťažných postupov, ako je výmena dôverných a strategických informácií, akými sú z hľadiska práva hospodárskej súťaže v prejednávanej veci informácie týkajúce sa spreadov, pokynov klientov, rizikových pozícií a súčasného alebo plánovaného obchodovania, ako aj pozícií konkurenčných obchodníkov, ktoré predstavujú informácie užitočné pre stanovenie cien a odborné riadenie rizík, t. j. parametre, s ohľadom na ktoré vzniká hospodárska súťaž na spotovom devízovom trhu.

311 Všeobecnejšie, aj za predpokladu, že by z predmetných výmen informácií mohli mať prospech klienti, pokiaľ ide o ceny, ktoré im boli ponúknuté, takáto výhoda nemôže sama osebe spochybniť dostatočne škodlivú povahu týchto výmen vo vzťahu k hospodárskej súťaži. Treba totiž pripomenúť, že článok 101 ZFEÚ smeruje, podobne ako iné pravidlá hospodárskej súťaže uvedené v Zmluve, nielen k ochrane priamych záujmov účastníkov hospodárskej súťaže alebo spotrebiteľov, ale aj k ochrane štruktúry trhu a tým hospodárskej súťaže ako takej (rozsudok z 19. marca 2015, Dole Food a Dole Fresh Fruit Europe/Komisia, C-286/13 P, EU:C:2015:184, bod 125). Žalobkyne však nijako nepodložili svoje tvrdenie, podľa ktorého výmeny informácií mali byť prospešné pre trh vo všeobecnosti.

312 Na rozdiel od toho, čo tvrdia žalobkyne, dôkazné bremeno, ktoré znášajú žalobkyne, aby mohli dôvodne spochybniť dostatočne škodlivú povahu predmetných výmen informácií, nemožno zmierniť ani vzhľadom na údajné „atypické“ prvky týchto výmen, ani vzhľadom na dôkaznú hodnotu dôkazov, z ktorých Komisia vychádzala v napadnutom rozhodnutí, pričom túto hodnotu a dostatočnosť týchto dôkazov žalobkyne navyše nespochybnili.

313 V druhom rade treba konštatovať, že na podporu svojej argumentácie uvedenej v bodoch 290 až 292 vyššie žalobkyne odkazujú na znalecké posudky predložené v prílohách A.5 a A.11 žaloby (v uvedenom poradí ďalej len „znalecký posudok 1“ a „znalecký posudok 2“).

314 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa judikatúry sa dôkazná hodnota najmä posudkov tretej osoby, ktorá uvádza svoje postavenie znalca, predložených na návrh účastníka konania na podporu jeho tvrdení, posudzuje z viacerých hľadísk. Ich autor musí jednak dbať na to, aby uviedol svoju kvalifikáciu a skúsenosti a vysvetlil, akým spôsobom sú relevantné pre vydanie stanoviska k skúmanej otázke. Obsah tohto stanoviska tiež musí uvádzať dôvody, prečo má byť zohľadnené, či už ide o spoľahlivosť použitej metodiky, alebo o relevantnosť odpovede na túto otázku pre potreby prejednávanej veci [rozsudok zo 14. septembra 2022, Google a Alphabet/Komisia (Google Android), T-604/18, vec v odvolacom konaní, EU:T:2022:541, bod 96].

315 Z dôvodov uvedených nižšie však obsah znaleckých posudkov nemôže spĺňať druhú požiadavku uvedenú v bode 314 vyššie, a teda podporiť tvrdenia žalobkýň.

316 Po prvé závery uvedené najmä v znaleckom posudku 1, podľa ktorých z výmen informácií medzi obchodníkmi majú priamy prospech klienti, sa opierajú o vedecké články, ktoré nemôžu potvrdiť ich pravdivosť. Pasáže článkov, ktoré žalobkyne predložili počas správneho konania pred Komisiou v odpovedi na jej žiadosť o objasnenie a tiež pred Všeobecným súdom, sa totiž vôbec netýkajú hypotézy o údajne priaznivom vplyve výmen obchodne citlivých informácií, o aké ide v prejednávanej veci, na nižšie spready a už vôbec nie na zníženie cien ponúkaných klientom. K rovnakému záveru treba dospieť, pokiaľ ide o publikáciu citovanú žalobkyňami na podporu znaleckého posudku 1, ktorá síce preukazuje súvislosť medzi nižšími spreadmi a možnosťou obchodníka uzavrieť svoju pozíciu pri nižších nákladoch, ale vôbec nedospela k záveru o existencii súvislosti medzi výmenou obchodne citlivých informácií a nižšími cenami ponúkanými klientom, ktoré by logicky ako jediné mohli byť pre klientov prospešné.

317 Po druhé analýza uvedená v znaleckých posudkoch 1 a 2 sa netýka prípadu v prejednávanej veci, teda výmen informácií v uzavretom okruhu obchodníkov, ale zameriava sa skôr na všeobecné tvrdenia týkajúce sa výmeny informácií medzi obchodníkmi na spotovom devízovom trhu, alebo sa netýka dôverných a strategických informácií, ktoré boli vymenené v prejednávanej veci, ale odkazuje na všeobecné informácie („farba trhu“, „spready“, „pozície týkajúce sa agregovaných a anonymizovaných pokynov klientov“). Posudky konkrétne odkazujú na obchodníkov, ktorí si vymieňajú informácie na predmetnom diskusnom fóre, najmä s cieľom vylúčiť hypotézu o protisúťažnej povahe z dôvodu ich nízkych podielov na trhu, a nie na účely potvrdenia účinkov, povahy alebo legitímneho cieľa výmen obchodne citlivých informácií v uzavretom okruhu obchodníkov.

318 Na rozdiel od toho, čo tvrdia žalobkyne, znalecký posudok 2, relatívne vágny a nepodložený, sa neopiera o žiadny ekonomický model umožňujúci preukázať legitímnu povahu správania, ktoré sa uskutočnilo na predmetnom diskusnom fóre, kde sa výmena informácií uskutočnila v uzavretej skupine. To platí o to viac v prípade znaleckého posudku 1, ktorý sa neopiera o žiadny iný „vedecký nástroj“, ktorý by mohol podporiť tvrdenia týkajúce sa údajnej legitímnej povahy výmen informácií o klientoch alebo trhu vo všeobecnosti.

319 Za týchto podmienok treba konštatovať, že žalobkyne nepreukázali, že výmeny informácií, ku ktorým došlo na predmetnom diskusnom fóre, mali legitímnu alebo prosúťažnú povahu, ktorá by mohla spochybniť ich dostatočný stupeň škodlivosti pre hospodársku súťaž, a teda ich kvalifikáciu ako „obmedzenia z hľadiska cieľa“. Komisia teda nevychádzala z nesprávneho posúdenia, keď odmietla argumentáciu, ktorá jej bola v tejto súvislosti predložená počas správneho konania.

320 Z vyššie uvedeného vyplýva, že treba zamietnuť druhú časť druhého žalobného dôvodu.

321 Okrem toho v rozsahu, v akom žalobkyne v názve tohto žalobného dôvodu poukazujú na nedostatok odôvodnenia, pokiaľ ide o kvalifikáciu výmen informácií na internete ako „obmedzenia z hľadiska cieľa“, a aj za predpokladu, že by takéto nepodložené uvedenie mohlo predstavovať prípustné tvrdenie v zmysle článku 76 písm. d) rokovacieho poriadku, treba konštatovať, že Komisia sa nedopustila žiadneho porušenia povinnosti odôvodnenia podľa článku 296 druhého odseku ZFEÚ. Z preskúmania tohto žalobného dôvodu totiž vyplýva, že vysvetlenia poskytnuté v napadnutom rozhodnutí umožnili žalobkyniam pochopiť odôvodnenie Komisie týkajúce sa tejto kvalifikácie a Všeobecnému súdu umožnili pristúpiť k svojmu preskúmaniu v tejto súvislosti, čiže spĺňali požiadavky uvedeného ustanovenia (pozri v tejto súvislosti rozsudok z 23. novembra 2023, Ryanair/Komisia, C-210/21 P, EU:C:2023:908, bod 105 a citovanú judikatúru).

322 V dôsledku toho treba druhý žalobný dôvod v celom rozsahu zamietnuť.

3. O treťom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 101 ZFEÚ a nedostatku odôvodnenia, pokiaľ ide o kvalifikáciu jediného a pokračujúceho porušenia uvedenú v napadnutom rozhodnutí

323 V rámci tretieho žalobného dôvodu žalobkyne spochybňujú kvalifikáciu jediného a pokračujúceho porušenia uvedenú v napadnutom rozhodnutí. Tento odvolací dôvod sa skladá z dvoch častí. Prvá časť je založená na nedostatku dôkazov a odôvodnenia existencie celkového plánu sledujúceho spoločný cieľ, do ktorého chcela Credit Suisse prispieť, o ktorom vedela alebo mala predvídať. Druhá časť je založená na nesprávnom právnom posúdení týkajúcom sa kvalifikácie základnej dohody ako zložky jediného a pokračujúceho porušenia, ktoré môže byť predmetom rôznych stupňov účasti.

324 V tejto súvislosti z ustálenej judikatúry vyplýva, že porušenie článku 101 ods. 1 ZFEÚ môže vyplývať nielen zo samostatného aktu, ale aj zo skupiny aktov, alebo dokonca z pokračujúceho správania, hoci jeden alebo viacero prvkov tejto skupiny aktov alebo tohto pokračujúceho správania by mohli ako také a samostatne predstavovať porušenie uvedeného ustanovenia. Ak jednotlivé správania spadajú do „spoločného zámeru“, z dôvodu ich zhodného cieľa, ktorým je narušiť hospodársku súťaž v rámci spoločného trhu, Komisia je oprávnená pripisovať zodpovednosť za tieto správania v závislosti od účasti na porušení posudzovanom ako celok (pozri rozsudok zo 16. júna 2022, Sony Corporation a Sony Electronics/Komisia, C-697/19 P, EU:C:2022:478, bod 62 a citovanú judikatúru).

325 Podnik, ktorý sa zúčastnil na takomto jedinom a pokračujúcom porušení vlastným správaním, ktoré spočíva v dohode alebo zosúladenom postupe s protisúťažným predmetom v zmysle článku 101 ods. 1 ZFEÚ a ktorého cieľom je prispieť k porušeniu ako celku, môže byť zodpovedný aj za správanie ostatných podnikov v rámci toho istého porušenia počas celej doby svojej účasti na tomto porušení. Tak je to, ak je preukázané, že uvedený podnik zamýšľal prispieť svojím vlastným správaním k spoločným zámerom, ktoré sledoval celok účastníkov, a že mal vedomosť

o protiprávnom správaní, ktoré zamýšľali alebo realizovali ďalšie podniky sledujúce rovnaké ciele, alebo že ho mohol rozumne predpokladať a bol ochotný prevziať z toho vyplývajúce riziko (pozri v tomto zmysle rozsudok z 24. júna 2015, Fresh Del Monte Produce/Komisia a Komisia/Fresh Del Monte Produce, C-293/13 P a C-294/13 P, EU:C:2015:416, bod 157 a citovanú judikatúru).

326 Ak sa naproti tomu podnik priamo zúčastňoval na jednom alebo niekoľkých protisúťažných správaniach tvoriacich jediné a nepretržité porušenie, no nie je preukázané, že svojím vlastným správaním zamýšľal prispieť k všetkým spoločným zámerom, ktoré sledovali ďalší účastníci kartelu, a že mal vedomosť o všetkých ďalších protiprávnych správaniach, ktoré zamýšľali alebo uskutočnili títo účastníci sledujúci rovnaké ciele, alebo ich mohol rozumne predpokladať a bol ochotný prevziať z toho vyplývajúce riziko, Komisia je oprávnená pripisovať tomuto podniku zodpovednosť iba za správania, na ktorých sa priamo zúčastňoval, a za správania zamýšľané alebo uskutočnené ďalšími účastníkmi sledujúcimi rovnaké ciele, aké sledoval tento podnik, a v prípade ktorých je preukázané, že o nich vedel alebo ich mohol rozumne predpokladať a bol ochotný prevziať z toho vyplývajúce riziko (pozri rozsudok z 24. júna 2015, Fresh Del Monte Produce/Komisia a Komisia/Fresh Del Monte Produce, C-293/13 P a C-294/13 P, EU:C:2015:416, bod 159 a citovanú judikatúru).

327 To však nemôže viesť k zbaveniu tohto podniku zodpovednosti za správanie, na ktorom sa zúčastnil alebo za ktoré môže byť skutočne považovaný za zodpovedný. To, že sa podnik nezúčastňoval na všetkých prvkoch zakladajúcich kartelovú dohodu alebo že plnil menej významnú úlohu v aspektoch, na ktorých sa zúčastňoval, totiž nie je relevantné na účely preukázania existencie porušenia, ktorého sa podnik dopustil, keďže tieto prvky sa majú zohľadňovať iba pri posudzovaní závažnosti porušenia a prípadne pri stanovení pokuty (rozsudok zo 6. decembra 2012, Komisia/Verhuizingen Coppens, C-441/11 P, EU:C:2012:778, bod 45).

328 Navyše, keďže kvalifikácia jediného a pokračujúceho porušenia vedie k tomu, že podniku je pripísaná účasť na porušení práva hospodárskej súťaže, treba pripomenúť, že v prípade sporu o existencii porušenia v oblasti práva hospodárskej súťaže prináleží Komisii, aby preukázala porušenia, ktoré konštatuje, a zaobstarala dôkazy, ktorými môže právne dostatočným spôsobom preukázať existenciu skutočností zakladajúcich porušenie (pozri rozsudky z 22. novembra 2012, E.ON Energie/Komisia, C-89/11 P, EU:C:2012:738, bod 71 a citovanú judikatúru, a z 28. novembra 2019, ABB/Komisia, C-593/18 P, neuverejnený, EU:C:2019:1027, bod 38 a citovanú judikatúru).

329 Z judikatúry citovanej v bodoch 324 a 328 vyššie teda vyplýva, že na účely toho, aby sa dospelo k záveru o účasti podniku na jedinom a pokračujúcom porušení, sú rozhodujúce tri skutočnosti. Prvá sa týka samotnej existencie jediného a pokračujúceho porušenia. Rôzne správania, o ktoré ide, totiž musia byť súčasťou „celkového plánu“, ktorý má jediný cieľ. Druhá a tretia sa týkajú pripísateľnosti jediného a pokračujúceho porušenia podniku. Na to, aby mu toto porušenie bolo pripísateľné, musí tento podnik na jednej strane vedieť o protiprávnom správaní, ktoré plánovali alebo uskutočnili iné podniky sledujúce rovnaké ciele, alebo ho mohol rozumne predpokladať a byť ochotný prevziať z toho vyplývajúce riziko, a na druhej strane musí mať úmysel prispieť svojím vlastným správaním k dosiahnutiu spoločných cieľov sledovaných všetkými účastníkmi.

a) O prvej časti tretieho žalobného dôvodu založenej na nedostatku dôkazov a nedostatku odôvodnenia existencie celkového plánu sledujúceho spoločný cieľ, do ktorého chcela Credit Suisse prispieť, o ktorom vedela alebo ho mala predvídať

330 V rámci prvej časti tretieho žalobného dôvodu žalobkyne tvrdia, že Komisia nepreukázala a dostatočne neodôvodnila existenciu celkového plánu sledujúceho jediný protisúťažný cieľ, do ktorého chcela Credit Suisse prispieť, o ktorom vedela alebo ho mala predvídať.

1) O existencii „celkového plánu“ sledujúceho spoločný cieľ

331 Po prvé v napadnutom rozhodnutí sa Komisia v odôvodneniach 481 až 484 a 488 až 491 zaoberala kvalifikáciou jediného a pokračujúceho porušenia, preskúmaním existencie celkového plánu sledujúceho spoločný cieľ. V podstate sa domnievala, že i) podrobné a opakujúce sa výmeny informácií, ii) príležitostné prípady koordinácie a iii) základná dohoda predstavovali uvedené porušenie sledujúce spoločný cieľ spočívajúci v zmiernení obvyklej neistoty inherentnej pre spotový devízový trh s cieľom znížiť riziko a posilniť zúčastnené podniky pri ich rozhodovaní o stanovení cien a riadení rizík, a to s cieľom, aby si navzájom samostatne nekonkurovali. Okrem toho existencia „celkového plánu“ mala byť preukázaná objektívnymi skutočnosťami, a to „modus operandi“ predmetného diskusného fóra a kontinuitou zúčastnených obchodníkov, ako aj zúčastnených bánk.

332 Žalobkyne vytýkajú Komisii, že existenciu celkového protisúťažného plánu založila na „modus operandi“ predmetného diskusného fóra, teda že zúčastnení obchodníci boli v pravidelnom kontakte na „súkromnom“ fóra a že účasť na tomto fóre bola „len na základe pozvánky“. Tvrdia, že použitie mnohostranného diskusného fóra bolo na spotovom devízovom trhu bežné a dobre známe. „Súkromná“ povaha týchto fór je „súkromná“ len v tom zmysle, že osoby sa na nich môžu zúčastniť po pozvánke od správcu, ktorým môže byť ktorýkoľvek iný obchodník, ktorý má prístup k fóru Bloomberg. Dodávajú, že zloženie týchto fór sa mohlo často meniť a spochybňujú tvrdenie Komisie uvedené v odôvodnení 497 napadnutého rozhodnutia, podľa ktorého existuje „vysoká úroveň kontinuity účasti dotknutých osôb“ z dôvodu, že nič v spise Komisie nenaznačovalo, že by obchodníci predstavovali „uzavretú skupinu“. Navyše sa domnievajú, že aj keby si obchodníci vymieňali informácie podľa „takmer denného“ komunikačného modelu, takýto model zodpovedal bežnému správaniu tvorby trhu a teda neumožňuje preukázať existenciu „celkového plánu“.

333 Komisia spochybňuje tvrdenia žalobkýň.

334 Treba pripomenúť, že judikatúra identifikovala viacero kritérií relevantných na posúdenie charakteru porušenia ako jediného porušenia, a to konkrétne zhodnosť cieľov dotknutých postupov, zhodnosť dotknutých výrobkov a služieb, zhodnosť podnikov, ktoré sa na ňom zúčastnili, a zhodnosť spôsobov jeho vykonávania (pozri v tomto zmysle rozsudok z 19. decembra 2013, Siemens a i./Komisia, C-239/11 P, C-489/11 P a C-498/11 P, neuverejnený, EU:C:2013:866, bod 243; pozri tiež rozsudok zo 17. mája 2013, Trelleborg Industrie a Trelleborg/Komisia, T-147/09 a T-148/09, EU:T:2013:259, bod 60 a citovanú judikatúru). Okrem toho ďalšími relevantnými aspektmi, ktoré sa na účely tohto preskúmania môžu zohľadniť, sú zhodnosť fyzických osôb zapojených do kartelu zastupujúcich podniky a zhodnosť geografickej oblasti pôsobnosti dotknutých postupov (rozsudok zo 17. mája 2013, Trelleborg Industrie a Trelleborg/Komisia, T-147/09 a T-148/09, EU:T:2013:259, bod 60).

335 V tejto súvislosti zo zistení Komisie uvedených v napadnutom rozhodnutí, založených najmä na diskusiách, ku ktorým došlo pred a počas obdobia účasti spoločnosti Credit Suisse na dotknutom porušení, vyplýva, že počas tohto obdobia cieľ sledovaný ostatnými správaniami tvoriacimi podľa Komisie jediné a pokračujúce porušenie, a to najmä príležitostné prípady koordinácie a základná dohoda, v podstate spočíval v zmiernení bežnej neistoty inherentnej pre spotový devízový trh, čím posilňoval obchodníkov pri ich rozhodnutiach o stanovení cien a riadení rizík, čo žalobkyne nespochybňujú. Navyše, ako vyplýva z bodov 235 až 254 vyššie, výmeny obchodne citlivých informácií, na ktorých sa Credit Suisse zúčastnila, mali rovnaký cieľ.

336 Okrem toho diskusie, ku ktorým došlo najmä počas obdobia účasti spoločnosti Credit Suisse, podporujú posúdenia vykonané v napadnutom rozhodnutí, podľa ktorých objektívne skutočnosti v podstate potvrdzovali, že protisúťažné správanie účastníkov bolo prepojené a že toto správanie prispievalo k celkovému plánu sledujúcemu protisúťažný cieľ opísaný Komisiou.

337 V tejto súvislosti treba po prvé konštatovať, že predmetné správania sledovali rovnaké spôsoby fungovania („modus operandi“), a to každodennými a častými diskusiami o obchodne citlivých informáciách v rámci predmetného diskusného fóra. Navyše k tomuto správaniu došlo na „súkromnom“ diskusnom fóre. Žalobkyne totiž nespochybňujú, že ako potvrdili na pojednávaní, prístup k predmetnému diskusnému fóru sa uskutočňoval len na základe osobnej pozvánky (pozri napríklad odôvodnenia 107 a 111 napadnutého rozhodnutia).

338 Po druhé, predmetné správania zahŕňali stabilnú skupinu podnikov, konkrétne Barclays, HSBC, RBS a UBS, a prebiehali medzi tými istými fyzickými osobami konajúcimi v mene týchto podnikov počas súbežných alebo susedných období. Táto skupina sa zväčšila, keď obchodník jednej z týchto bánk zmenil zamestnávateľa a začal pracovať pre Credit Suisse, čo viedlo k účasti tejto poslednej uvedenej spoločnosti na výmene obchodne citlivých informácií na predmetnom diskusnom fóre počas celého relevantného obdobia.

339 Vágna a nepodrobná argumentácia žalobkýň, ktorej cieľom je len „odôvodniť“ správanie, ku ktorému došlo na predmetnom diskusnom fóre údajnou bežnou a dobre známou povahou používania multilaterálnych diskusných fór alebo tiež údajnou bežnou povahou každodenného modelu hovorov, nič nemení na konštatovaní, že skutočne existovala súkromná a stabilná skupina osôb a podnikov zúčastňujúcich sa na predmetnej komunikácii.

340 Okrem toho aj za predpokladu, že by zúčastnení obchodníci boli členmi iných diskusných fór, keďže diskusné fóra sa vo veľkej miere využívajú na spotovom devízovom trhu, alebo že zloženie týchto fór sa často mení, nič to nemení na tom, že všetky výmeny informácií analyzované v napadnutom rozhodnutí umožňujú preukázať totožnosť obchodníkov, ktorí sa zúčastňovali na predmetnom diskusnom fóre počas celého trvania porušenia.

341 Po tretie existenciu celkového plánu sledujúceho jediný protisúťažný cieľ navyše potvrdzujú aj ďalšie skutočnosti uvedené v spise. Ako vyplýva zo všetkých súčasných dôkazov zhromaždených Komisiou, všetky predmetné správania sa týkali tých istých výrobkov, a to mien štátov G10. Toto posúdenie ilustruje viacero diskusií analyzovaných Komisiou v napadnutom rozhodnutí, podľa ktorých si tí istí obchodníci počas toho istého dňa vymieňali informácie týkajúce sa uvedených mien (pozri napríklad diskusie uvedené v bodoch 92, 101 a 132 vyššie).

342 Vzhľadom na to, že skutočnosti vymenované v bodoch 337 až 341 vyššie sú relevantné na posúdenie toho, či správania sú súčasťou celkového plánu a patria pod jediné porušenie v zmysle judikatúry citovanej v bode 334 vyššie, Komisia správne dospela k záveru o existencii celkového plánu sledujúceho spoločný cieľ.

343 Okrem toho, pokiaľ ide o údajné legitímne dôvody výmeny informácií prospešné pre hospodársku súťaž, vzhľadom na to, že tieto dôvody opakujú tvrdenia uvedené v rámci druhej časti druhého žalobného dôvodu analyzovanej vyššie, odkazuje sa na odôvodnenie uvedené v bodoch 287 až 319 vyššie s cieľom ich zamietnutia z tých istých dôvodov.

344 Preto treba odmietnuť argumentáciu žalobkýň, ktoré sa snažia vyvrátiť záver Komisie o existencii celkového plánu sledujúceho spoločný cieľ.

2) O vedomosti a úmysle prispieť k spoločnému sledovanému cieľu

345 V odôvodneniach 500 až 505 napadnutého rozhodnutia Komisia preskúmala úmysel Credit Suisse prispieť k spoločnému cieľu a jej vedomosti o protiprávnom správaní ostatných účastníkov. V podstate sa domnievala, že na jednej strane jej obchodník mal v úmysle prispieť k tomuto cieľu tým, že prijímal a poskytoval obchodne citlivé informácie na predmetnom diskusnom fóre, a na druhej strane, že vedel o výmenách informácií a základnej dohode a vedel alebo v každom prípade musel rozumne predpokladať, že výmeny informácií umožnia obchodníkom identifikovať príležitosti na koordináciu. Okrem toho v odôvodneniach 507 až 538 napadnutého rozhodnutia Komisia odmietla viaceré tvrdenia spoločnosti Credit Suisse.

346 Napokon, pokiaľ ide o zodpovednosť spoločnosti Credit Suisse za jediné a pokračujúce porušenie, Komisia ju v odôvodneniach 539 až 547 napadnutého rozhodnutia vylúčila pre základnú dohodu a pre príležitostné prípady koordinácie, ale vyvodila ju v prípade extenzívnej a opakujúcej sa výmeny súčasných alebo perspektívnych a obchodne citlivých informácií, ktoré boli súčasťou uvedeného porušenia.

347 Žalobkyne vytýkajú Komisii, že dospela k záveru, že ich obchodník vedel o protisúťažnom cieli, či dokonca o celkovom protisúťažnom pláne, na jednej strane na základe konštatovaní, podľa ktorých diskusie naznačujú, že uvedený obchodník vedel o totožnosti správcu a členov predmetného diskusného fóra (odôvodnenie 527 napadnutého rozhodnutia), že bol volaný svojím priezviskom, keď sa opätovne prihlásil na uvedené diskusné fórum (odôvodnenie 525 napadnutého rozhodnutia), že k tomuto fóru sa nepripojil ani nebol pozvaný náhodne (odôvodnenie 155 napadnutého rozhodnutia), že používal tie isté praktiky od okamihu, keď sa pripojil k tomuto fóru, alebo že si musel uvedomiť, že predmet a pravidlá tohto fóra zostali nezmenené (odôvodnenie 521 napadnutého rozhodnutia), a na druhej strane, na základe návrhu na urovnanie podaného inou bankou, ktorej nebolo napadnuté rozhodnutie určené, pre ktorú obchodník Credit Suisse predtým pracoval. V tejto súvislosti tvrdia, že Komisia vychádzala z nesprávneho právneho posúdenia, keď sa opierala o dôkazy z diskusií a návrhu na urovnanie od inej banky, ktoré predchádzali obdobiu účasti Credit Suisse na porušení.

348 Komisia spochybňuje tvrdenia žalobkýň.

349 V prvom rade treba na jednej strane uviesť, že väčšina zistení Komisie nachádzajúcich sa v odôvodneniach napadnutého rozhodnutia uvedených v bode 347 vyššie je založená na diskusiách zo 7. februára 2012, ktoré sa teda uskutočnili počas relevantného obdobia. Na druhej strane treba uviesť, že Komisia sa v odôvodnení 519 napadnutého rozhodnutia správne

domnievala, že predchádzajúce zamestnanie obchodníka Credit Suisse bolo súčasťou kontextu a že ho mohla zohľadniť pri preukazovaní, že Credit Suisse vedela o porušení. Ako totiž uviedla Komisia vo svojom vyjadrení k žalobe, z judikatúry vyplýva, že udalosti, ku ktorým došlo mimo obdobia porušenia vytýkaného podniku, sú prvkami, ktoré sú súčasťou súboru nepriamych dôkazov, na ktoré sa Komisia môže odvolávať s cieľom preukázať protisúťažnú povahu správania tohto podniku (pozri v tomto zmysle rozsudok z 2. februára 2012, Denki Kagaku Kogyo a Denka Chemicals/Komisia, T-83/08, neuverejnený, EU:T:2012:48, bod 188).

350 V druhé je potrebné pripomenúť, že konštatovanie existencie jediného porušenia sa líši od otázky, či je zodpovednosť za toto porušenie ako celok pripísateľná určitému podniku (pozri v tomto zmysle rozsudok z 26. septembra 2018, Infineon Technologies/Komisia, C-99/17 P, EU:C:2018:773, bod 174). Okrem toho pripísateľnosť zodpovednosti za jediné a pokračujúce porušenie ako celok podniku sa musí posudzovať s ohľadom na dve skutočnosti, a to po prvé úmyselný prínos tohto podniku k spoločným cieľom sledovaným všetkými účastníkmi a po druhé jeho vedomosť o protiprávnom správaní, ktoré plánovali alebo uskutočňovali iné podniky sledujúce tie isté ciele, alebo skutočnosť, že ho mohol rozumne predpokladať a bol ochotný prevziať z toho vyplývajúce riziko (pozri body 324 až 329 vyššie).

351 V prejednávanej veci sa vzhľadom na výslovné znenie odôvodnení 543, 545 a 547 napadnutého rozhodnutia v spojení s výrokom uvedeného rozhodnutia treba domnievať, ako to Komisia potvrdila na pojednávaní v odpovedi na otázku Všeobecného súdu, že nepripisuje zodpovednosť za jediné a pokračujúce porušenie v celom rozsahu spoločnosti Credit Suisse, ale pripisuje jej zodpovednosť za toto porušenie v rozsahu, v akom sa podieľala na jednom z jeho podstatných prvkov, a to na rozsiahlych a opakujúcich sa výmenách súčasných alebo perspektívnych obchodne citlivých informácií.

352 Vzhľadom na to, že Credit Suisse nebola uznaná za zodpovednú za predmetné porušenie v celom rozsahu, ale len v rozsahu, v akom sa podieľala na jednom z jeho podstatných prvkov, nie je v prejednávanej veci vôbec potrebné analyzovať, či vedela o zosúladenom správaní ostatných účastníkov tohto porušenia a či svojím vlastným správaním chcela prispieť k spoločným cieľom sledovaným všetkými účastníkmi (pozri v tomto zmysle rozsudok z 26. septembra 2018, Infineon Technologies/Komisia, C-99/17 P, EU:C:2018:773, bod 177).

353 Z toho teda vyplýva, že úvahy v napadnutom rozhodnutí o „úmysle prispieť k spoločnému cieľu a o vedomosti“ nemajú nijaký vplyv na pripísateľnosť vytýkaného porušenia spoločnosti Credit Suisse. Žalobkyne preto nemôžu účinne spochybniť dôvodnosť dôvodov týchto úvah na účely spochybnenia uvedenej pripísateľnosti.

3) O dištancovaní sa od výmen informácií

354 V odôvodneniach 529 až 533 napadnutého rozhodnutia Komisia v odpovedi na tvrdenia spoločnosti Credit Suisse uvedené počas správneho konania uviedla, že obchodník tejto banky sa nielenže nedištancoval od predmetných výmen informácií, ale že obnovil svoju účasť na nich po tom, čo bol prijatý do zamestnania v spoločnosti Credit Suisse.

355 V rámci svojej argumentácie žalobkyne tvrdia, že Komisia nesprávne vytýkala obchodníkovi Credit Suisse, že sa nedištancoval od výmen informácií uskutočnených na predmetnom diskusnom fóre, aby sa vyhol svojej zodpovednosti. Domnievajú sa, že obchodníci boli

automaticky pripojení k všetkým diskusným fóram, ktorých boli členmi pri ich pripojení do systému Bloomberg, bez toho, aby vedomosť o diskusiách, na ktorých sa obchodník nezúčastnil, mohla byť vyvodená len z tohto pripojenia.

356 Komisia spochybňuje tvrdenia žalobkýň.

357 V tejto súvislosti, pokiaľ ide o otázku, či Komisia môže použiť ako dôkaz protisúťažného správania diskusie, ktoré sa uskutočnili v rámci diskusného fóra, na ktorom bol podnik pripojený, ale na ktorých sa aktívne nezúčastnil, treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry pasívne spôsoby účasti na porušení, ako je účasť podniku na stretnutiach, na ktorých boli uzavreté dohody s protisúťažným cieľom bez toho, aby proti nim zjavne namietal, sú prejavom spolupáchateľstva, ktoré môže viesť k vzniku jej zodpovednosti v rámci článku 101 ods. 1 ZFEÚ, keďže konkludentné schválenie nezákonnej iniciatívy bez verejného dištancovania sa od jej obsahu alebo jej oznámenia správnym orgánom má za následok povzbudenie k pokračovaniu v porušení a ohrozenie jeho odhalenia (pozri v tomto zmysle rozsudok z 22. októbra 2015, AC-Treuhand/Komisia, C-194/14 P, EU:C:2015:717, bod 31 a citovanú judikatúru).

358 Je pravda, že povahu predmetného porušenia, ktorá mala formu mnohostranných kontaktov medzi rôznymi účastníkmi predmetného diskusného fóra, nemožno považovať za „účasť“ na „stretnutí“ v zmysle judikatúry citovanej v bode 357 vyššie. Žalobkyne však neuvádzajú dôvody, ktoré by bránili uplatneniu tejto judikatúry na diskusie vedené v rámci diskusných fór na internete. Skutočnosť, že obchodníci bánk zapojených do skutkových okolností neboli fyzicky prítomní, ale len pripojení na diaľku k predmetnému diskusnému fóru, na ktorom došlo k sporným výmenám, je totiž irelevantná, keďže ako vyplýva z bodov 77 až 173 vyššie, obsah týchto výmen informácií sa ukázal ako protisúťažný.

359 Okrem toho v rozsahu, v akom treba chápať, že odkazom na rozsudky z 30. novembra 2011, Quinn Barlo a i./Komisia (T-208/06, EU:T:2011:701, bod 51), a z 10. októbra 2014, Soliver/Komisia (T-68/09, EU:T:2014:867, bod 105), sa žalobkyne snažia spochybniť uplatnenie judikatúry týkajúcej sa požiadavky verejného dištancovania sa, hoci protisúťažná povaha týchto výmen nebola preukázaná, treba ju zamietnuť ako nedôvodnú. Z dôvodov uvedených v bodoch 77 až 173 vyššie totiž Komisia preukázala protisúťažnú povahu predmetných výmen informácií.

360 V prejednávanej veci teda Komisia bola oprávnená konštatovať, že Credit Suisse mala vedomosť o výmenách informácií, ku ktorým došlo na predmetnom diskusnom fóre, na ktorom bol jej obchodník pripojený, aj keď sa tento obchodník aktívne nezúčastnil na niektorých výmenách informácií analyzovaných v napadnutom rozhodnutí. Preto v prípade chýbajúceho verejného dištancovania sa alebo neupovedomenia správnych orgánov o dotknutých postupoch mohla byť vyvodená zodpovednosť spoločnosti Credit Suisse.

361 Inak by to mohlo byť len v prípade, ak by žalobkyne boli schopné prostredníctvom jasných a časovo a dátumovo presne označených dôkazov preukázať, že Credit Suisse skutočne nevedela o predmetných výmenách informácií alebo sa o nich dozvedela až tak neskoro, že informácie obsiahnuté v týchto výmenách informácií stratili svoju citlivú povahu.

362 V tejto súvislosti žalobkyne nepredložili nijaký dôkaz v tomto zmysle, pričom sa obmedzili na tvrdenie, že z viac ako 100 výmen analyzovaných v napadnutom rozhodnutí 36 zodpovedá prípadom, keď obchodník Credit Suisse i) nebol prepojený, ii) nebol aktívny a iii) nebol zamestnaný spoločnosťou Credit Suisse, pričom neodkazovali na žiadnu konkrétnu výmenu informácií. Takéto nepodložené tvrdenia, ktoré sú vo všeobecnosti a neurčito namierené proti 36

výmenám analyzovaným v uvedenom rozhodnutí, však neumožňujú spochybniť záver Komisie, podľa ktorého sa tento obchodník zúčastnil na všetkých výmenách informácií analyzovaných v napadnutom rozhodnutí, pokiaľ ide o relevantné obdobie, a teda záver Komisie týkajúci sa zodpovednosti spoločnosti Credit Suisse, ktorá vznikla z dôvodu tejto účasti.

363 Preto treba záver Komisie považovať za nepoznačený omylom a odmietnuť tvrdenia žalobkýň, ktoré boli voči nemu predložené.

364 Navyše v rozsahu, v akom žalobkyne v názve tohto žalobného dôvodu a v názve tejto časti, ako aj v oznámení tejto časti žalobného dôvodu poukazujú na nedostatok odôvodnenia, pokiaľ ide v podstate o kvalifikáciu jediného a pokračujúceho porušenia uvedenú v napadnutom rozhodnutí, a aj za predpokladu, že by takéto nepodložené poukázanie mohlo predstavovať prípustné tvrdenie v zmysle článku 76 písm. d) rokovacieho poriadku, treba konštatovať, že Komisia sa nedopustila žiadneho porušenia povinnosti odôvodnenia podľa článku 296 druhého odseku ZFEÚ. Z preskúmania tohto žalobného dôvodu totiž vyplýva, že vysvetlenia poskytnuté v napadnutom rozhodnutí umožnili žalobkyniam pochopiť odôvodnenie Komisie týkajúce sa tejto kvalifikácie a Všeobecnému súdu umožnili pristúpiť k svojmu preskúmaniu v tejto súvislosti, čiže spĺňali požiadavky uvedeného ustanovenia (pozri v tejto súvislosti rozsudok z 23. novembra 2023, Ryanair/Komisia, C-210/21 P, EU:C:2023:908, bod 105 a citovanú judikatúru).

365 Preto treba zamietnuť prvú časť tretieho žalobného dôvodu.

b) O druhej časti tretieho odvolacieho dôvodu založenej na nesprávnom právnom posúdení, pokiaľ ide o kvalifikáciu základnej dohody ako prvku jediného a pokračujúceho porušenia, ktoré môže byť predmetom rôznych stupňov účasti

366 V rámci druhej časti tretieho žalobného dôvodu žalobkyne v podstate tvrdia, že základná dohoda nepredstavuje druh správania odlišný od výmeny informácií, na ktorej by sa Credit Suisse mohla čiastočne zúčastniť, ale predstavuje „modus operandi“ údajného porušenia. Dospeli k záveru, že Komisia vychádzala z nesprávneho posúdenia, alebo si dokonca protirečila, keď sa domnievala, že to, že Credit Suisse nebola účastníkom základnej dohody a nezúčastnila sa na príležitostných prípadoch koordinácie, nemení záver o jej účasti na výmene informácií.

367 Komisia spochybňuje tvrdenia žalobkýň.

368 Na úvod treba uviesť, že v rámci druhej časti tretieho žalobného dôvodu žalobkyne v obmedzenom rozsahu a odkazom na tvrdenia uvedené v rámci prvého žalobného dôvodu opakujú svoje tvrdenie týkajúce sa v podstate chýbajúcej nezávislosti výmeny informácií od základnej dohody. Toto tvrdenie sa však musí zamietnuť z rovnakých dôvodov, ako sú dôvody uvedené v bodoch 48 až 59 vyššie.

369 Vzhľadom na to treba pripomenúť, že Komisia správne preukázala, že základná dohoda a výmeny informácií predstavujú skutočnosti odlišné od jediného a pokračujúceho porušenia, ktoré bolo vykonávané tými istými spôsobmi fungovania („modus operandi“), a to každodennými a častými diskusiami o obchodne citlivých informáciách v rámci predmetného diskusného fóra (pozri body 334 až 342 vyššie). Navyše z dôkazov citovaných v napadnutom rozhodnutí vyplýva, že obchodník Credit Suisse sa zúčastnil na výmenách informácií, ku ktorým došlo na predmetnom diskusnom fóre, čo žalobkyne výslovne pripúšťajú vo svojich písomných podaniach, hoci len pri veľkej väčšine týchto výmen informácií.

370 Vzhľadom na rozsiahle a opakujúce sa výmeny súčasných alebo perspektívnych obchodne citlivých informácií, analyzované v napadnutom rozhodnutí, teda omyl pri kvalifikácii, ktorého sa dopustila Komisia v súvislosti s diskusiou z 9. mája 2012, analyzovanou v odôvodnení 276 napadnutého rozhodnutia (pozri body 107 až 117 vyššie) nemá vplyv na záver Komisie, podľa ktorého sa Credit Suisse zúčastnila na jedinom a pokračujúcom porušení.

371 Okrem toho treba uviesť, že žalobkyne vo svojich písomných podaniach pred Všeobecným súdom nespochybňujú pokračujúcu povahu jediného porušenia. Na pojednávaní však uviedli, že vzhľadom na skutočnosť, že niektoré výmeny informácií, z ktorých Komisia vychádzala v napadnutom rozhodnutí, neumožňujú preukázať existenciu jediného a pokračujúceho porušenia, takéto konštatovanie by tiež malo viesť Všeobecný súd k analýze pokračujúcej povahy celého kartelu, ktorého údajnou súčasťou sú tieto výmeny informácií. Keďže sa však takéto tvrdenie žalobkýň nezakladá na skutkových alebo právnych okolnostiach, ktoré by vyšli najavo v priebehu konania a nemožno ho chápať tak, že predstavuje rozšírenie jej argumentácie rozvinutej na podporu tretieho žalobného dôvodu, pričom nebolo predložené v rámci žaloby, ako to v podstate uviedla Komisia na pojednávaní, je oneskorené, a teda neprípustné na základe článku 84 ods. 1 rokovacieho poriadku, ktorý v podstate zakazuje uvádzanie nových tvrdení v priebehu konania (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 16. decembra 2020, Fakro/Komisia, T-515/18, neuverejnený, EU:T:2020:620, bod 92).

372 Preto je potrebné súhlasiť so záverom Komisie, že Credit Suisse sa zúčastnila na jedinom a pokračujúcom porušení v rozsahu, v akom sa týka výmen informácií.

373 Z vyššie uvedeného vyplýva, že druhú časť tretieho žalobného dôvodu treba zamietnuť, a teda zamietnuť tento žalobný dôvod ako celok.

4. O piatom žalobnom dôvode založenom na porušení zásady riadnej správy vecí verejných

374 V rámci svojho piateho žalobného dôvodu žalobkyne vytýkajú Komisii, že v podstate porušila zásadu riadnej správy vecí verejných. Tvrdia, že Komisia si nesplnila svoju povinnosť viesť nestranné a starostlivé vyšetrovanie dôkazov uvedených v spise tým, že selektívne vychádzala z týchto dôkazov a z vyhlásení tretích osôb zúčastnených na hybridnom konaní, ktoré nemôže odôvodniť údajným zaobchádzaním s mnohými finančnými záležitosťami.

375 Navyše zásada voľného hodnotenia dôkazov by sa nemala chápať tak, že znamená, že výklad dôkazov uskutočnený Komisiou je rozhodujúci, ak je zjavne nezlučiteľný s právom Credit Suisse na obhajobu. Zo zásady, že prezumpcia neviny priznáva žalobcovi výhodu pochybnosti, podľa nich vyplýva, že v prípade nespoľahlivých dôkazov je dôkazné bremeno, ktoré znáša, aby predložil dôkazy vyvracajúce tvrdenia Komisie, tiež nízke.

376 Okrem toho Komisia údajne nedodržala svoje povinnosti kriticky preskúmať informácie poskytnuté v rámci konania o urovnaní na jednej strane a nevykonala „nové preskúmanie dôkazov, ktoré mala k dispozícii, v súlade so zásadou *tabula rasa*“ v rámci riadneho konania na druhej strane. Komisia nevykonala správne ani svoju voľnú úvahu, ktorá jej umožňuje určiť vhodnosť prijatia dodatočných vyšetrovacích opatrení.

377 Komisia popiera argumentáciu žalobkýň.

378 Podľa článku 41 Charty základných práv Európskej únie týkajúceho sa „práva na dobrú správu vecí verejných“ má každý právo, aby inštitúcie Únie vybavovali jeho záležitosti nestranne. Táto požiadavka nestrannosti zahŕňa jednak subjektívnu nestrannosť v tom zmysle, že žiadny z členov inštitúcie, ktorá rozhoduje o veci, nesmie prejavovať osobnú zaujatosť, a jednak objektívnu nestrannosť v tom zmysle, že inštitúcia musí poskytnúť dostatočné záruky na vylúčenie akýchkoľvek oprávnených pochybností v tomto ohľade (pozri v tomto zmysle rozsudok z 11. júla 2013, Ziegler/Komisia, C-439/11 P, EU:C:2013:513, bod 155 a citovanú judikatúru).

379 Medzi tieto záruky priznané právnom Únie v správnych konaniach, spojených so zásadou riadnej správy vecí verejných, patrí povinnosť príslušnej inštitúcie starostlivo a nestranne preskúmať všetky relevantné skutočnosti dotknutého prípadu (pozri rozsudok z 27. septembra 2012, Shell Petroleum a i./Komisia, T-343/06, EU:T:2012:478, bod 170 a citovanú judikatúru).

380 Na úvod treba uviesť, že hoci žalobkyne namietajú porušenie práva na obhajobu v rámci tohto žalobného dôvodu, neuvádzajú v tejto súvislosti žiadnu konkrétnu argumentáciu. Zdá sa totiž, že ich argumentácia spočíva skôr na zámene medzi dodržiavaním požiadavky objektívnej nestrannosti zo strany Komisie na jednej strane a možnosťou účinne sa brániť v čase, keď boli výhrady Komisie adresované spoločnosti Credit Suisse, na druhej strane. Žalobkyne nespochybňujú, že Credit Suisse mala príležitosť účinne uplatniť svoje právo na obhajobu v súlade so všetkými procesnými zárukami spojenými s jeho účinným výkonom v rámci riadneho správneho konania pred prijatím napadnutého rozhodnutia, a to tak písomne, ako aj ústne, a teda spochybniť skutkový stav a dôkazy, o ktoré sa Komisia opiera.

381 Žalobkyne sa však domnievajú, že Komisia „obavy“ a objasnenia, ktoré Credit Suisse predložila počas správneho konania, „ignorovala“ a tým údajne porušila požiadavku svojej nestrannosti pri „opätovnom preskúmaní dôkazov, ktoré má k dispozícii, v súlade so zásadou *tabula rasa*“. Žiadne z tvrdení žalobkýň však neumožňuje preukázať, že Komisia v prejednávanej veci neposkytla všetky záruky na vylúčenie akýchkoľvek oprávnených pochybností, čo sa týka jej nestrannosti pri preskúmaní veci, pokiaľ ide o Credit Suisse, a najmä pri skúmaní tvrdení a dôkazov, ktoré táto spoločnosť mohla predložiť v rámci výkonu svojho práva na obhajobu počas riadneho správneho konania. Skutočnosť, že Komisia nepovažovala uvedené „obavy“ a objasnenia, ktoré Credit Suisse predložila počas správneho konania, za presvedčivé, totiž patrí do rámca preskúmania dôvodnosti posúdení vykonaných Komisiou, a nie do preskúmania dodržiavania záruk, ktoré právo Únie poskytuje v riadnom správnom konaní.

382 Žalobkyne tak nemôžu oprávnene vytýkať Komisii akékoľvek nevykonanie jej voľnej úvahy, pokiaľ ide o vhodnosť prijatia dodatočných vyšetrovacích opatrení na účely overenia tvrdení, ktoré Credit Suisse uviedla počas správneho konania. Okrem svojej všeobecnej povahy totiž žalobkyne v rozsahu, v akom sa týmto posledným uvedeným tvrdením obmedzujú na uvedenie toho, že použitie dodatočných vyšetrovacích právomocí Komisiou bolo „vhodné na komplexnom trhu“, vychádza z nesprávneho predpokladu, že konkurentom bolo na relevantnom trhu povolené vymieňať si obchodne citlivé informácie v rámci bežného výkonu svojich činností.

383 V každom prípade, keďže Komisia má voľnú úvahu, pokiaľ ide o vhodnosť prijatia vyšetrovacích opatrení (pozri v tomto zmysle rozsudok z 2. februára 2022, Scania a i./Komisia, T-799/17, EU:T:2022:48, bod 154), nebola vôbec povinná využiť svoje vyšetrovacie právomoci na to, aby požiadala o dodatočné údaje alebo sa obrátila na znalca s cieľom overiť tvrdenia spoločnosti Credit Suisse.

384 Okrem toho treba konštatovať, že požiadavka nestrannosti pri novom preskúmaní vo vzťahu ku konaniu o urovnaní, vzhľadom na účastníka konania, ktorý sa rozhodol neuzavrieť urovnanie, nemôže brániť skutkovým zisteniam alebo právnej kvalifikácii podobným tým, ktoré boli vykonané v rozhodnutí o urovnaní, ak dôkazy, ktoré má Komisia k dispozícii, sú v tomto zmysle (pozri *a contrario* rozsudok z 2. februára 2022, Scania a i./Komisia, T-799/17, EU:T:2022:48, bod 149).

385 V tejto súvislosti tvrdenia žalobkýň týkajúce sa dôkazov, z ktorých Komisia vychádzala v napadnutom rozhodnutí, neumožňujú preukázať akúkoľvek zaujatosť z jej strany. Žalobkyne sa totiž obmedzujú na tvrdenie, že Komisia údajne vybrala dôkazy zodpovedajúce jej vopred vypracovanej verzii veci bez toho, aby v tejto súvislosti poskytli akýkoľvek konkrétny údaj. Navyše sa obmedzujú na tvrdenie, že Komisia odmietla ostatné dôkazy predložené spoločnosťou Credit Suisse, ktoré údajne spochybňujú závery Komisie uvedené v napadnutom rozhodnutí, pričom v jednej vete zopakovali argumentáciu totožnú s tou, ktorá bola zamietnutá v rámci ich prvého žalobného dôvodu.

386 Okrem toho v rozsahu, v akom žalobkyne opakujú svoje tvrdenia uvedené v rámci prvého žalobného dôvodu založené na tom, že dôkazy predložené na účely dosiahnutia zhovievavosti a dokumenty, ktoré viedli k urovnaniu, vyvolávajú pochybnosti o pravidlách základnej dohody, ktoré identifikovala Komisia, treba pripomenúť, že nie je potrebné, aby ich Všeobecný súd skúmal z dôvodov uvedených v bode 58 vyššie.

387 Okrem toho vzhľadom na to, že Komisia na základe dostatočného súboru nepriamych dôkazov, ktoré sú vlastné prejednávanej veci, preukázala existenciu porušenia a účasť spoločnosti Credit Suisse na ňom, okolnosť, že niektoré tvrdenia Komisie týkajúce sa cieľa sledovaného výmenami informácií boli prevzaté z jednej vety vyhlásenia určitej tretej osoby v správnom konaní, nemôže preukazovať žiadne porušenie zásady riadnej správy vecí verejných. Napokon, pokiaľ ide o tvrdenie žalobkýň, podľa ktorého prezumpcia neviny v podstate znamená, že v prípade existencie nespoľahlivých dôkazov je dôkazné bremeno, ktoré nesú žalobkyne, aby predložili dôkazy vyvracajúce tvrdenia Komisie, nízke, treba ho zamietnuť, keďže žalobkyne nepreukázali, že dôkazy, z ktorých Komisia vychádzala, boli nespoľahlivé.

388 Z vyššie uvedených dôvodov treba piaty žalobný dôvod zamietnuť v celom rozsahu.

5. Záver k článku 1 napadnutého rozhodnutia

389 Z preskúmania prvého, druhého, tretieho a piateho žalobného dôvodu, uvádzaných na podporu návrhov na zrušenie článku 1 napadnutého rozhodnutia, podľa ktorého sa Komisia domnievala, že Credit Suisse porušila článok 101 ods. 1 ZFEÚ tým, že sa zúčastnila na jedinom a pokračujúcom porušení, vyplýva, že tieto návrhy nie sú dôvodné, a preto sa tento žalobný návrh musí zamietnuť.

B. O článku 2 písm. a) napadnutého rozhodnutia

1. O štvrtom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 23 nariadenia č. 1/2003, usmernení k metóde stanovenia pokút, zásad proporcionality a rovnosti zaobchádzania, ako aj povinnosti odôvodnenia

390 V rámci svojho štvrtého žalobného dôvodu žalobkyne vytýkajú Komisii rôzne pochybenia, ku ktorým malo dôjsť v rôznych etapách výpočtu výšky pokuty uloženej spoločnosti Credit Suisse. Tento žalobný dôvod sa delí na päť častí. Prvá časť je založená na chybe vo výpočte náhradnej hodnoty. Druhá časť je založená na chybe týkajúcej sa zníženia pokuty priznaného na základe poľahčujúcich okolností. Tretia časť je založená na chybe týkajúcej sa nadhodnotenia pokuty z dôvodu faktora spojeného so závažnosťou porušenia. Štvrtá časť je založená na porušení zásady rovnosti zaobchádzania. Napokon piata časť je založená na nedostatku odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, pokiaľ ide o primeranosť výpočtu pokuty uloženej žalobkyniam vo vzťahu k pokute uloženej ostatným účastníkom porušenia.

391 Na úvod treba pripomenúť, že systém súdneho preskúmania rozhodnutí Komisie týkajúcich sa konaní na uplatnenie článkov 101 a 102 ZFEÚ spočíva v preskúmaní zákonnosti aktov inštitúcií, ktoré upravuje článok 263 ZFEÚ (pozri rozsudok z 26. septembra 2018, Infineon Technologies/Komisia, C-99/17 P, EU:C:2018:773, bod 47 a citovanú judikatúru).

392 Pokiaľ ide o rozsah preskúmania zákonnosti stanovený v článku 263 ZFEÚ, vzťahuje sa na všetky časti rozhodnutia Komisie týkajúce sa konaní o uplatnení článkov 101 a 102 ZFEÚ, ktorých hĺbkové právne aj vecné preskúmanie vykonáva súd Únie s ohľadom na dôvody predložené žalobcom a s ohľadom na všetky skutočnosti, ktoré tento žalobca predloží (pozri rozsudok z 26. septembra 2018, Infineon Technologies/Komisia, C-99/17 P, EU:C:2018:773, bod 48 a citovanú judikatúru).

393 Počas tohto preskúmavania sa súd v snahe vyhnúť sa vykonaniu podrobného vecného a právneho preskúmania nemôže opierať o mieru voľnej úvahy Komisie, a to ani pokiaľ ide o výber zohľadnených dôkazov pri uplatňovaní kritérií uvedených v usmerneniach pre výpočet pokút, ani pokiaľ ide o hodnotenie týchto dôkazov (rozsudok z 8. decembra 2011, Chalkor/Komisia, C-386/10 P, EU:C:2011:815, bod 62).

394 Treba však pripomenúť, že súdy Únie v rámci preskúmania zákonnosti upraveného v článku 263 ZFEÚ nemôžu nahradiť odôvodnenie autora predmetného aktu svojím vlastným odôvodnením (pozri v tomto zmysle rozsudok z 24. januára 2013, Frucona Košice/Komisia, C-73/11 P, EU:C:2013:32, bod 89 a citovanú judikatúru).

395 Po prvé v odôvodneniach 574 až 660 napadnutého rozhodnutia Komisia uviedla, že Credit Suisse úmyselne porušila článok 101 ZFEÚ a že v dôsledku toho mala v úmysle uložiť jej pokutu podľa metodiky stanovenej v usmerneniach k metóde stanovenia pokút.

396 Po druhé v rámci určenia hodnoty predaja, ktorá slúži ako východiskový bod pre výpočet základnej sumy pokút, Komisia konštatovala, že predmetné výrobky, teda meny štátov G10, nevytvárali predaje v obvyklom zmysle slova, a teda ich nebolo možné priamo vyhľadať v účtovníctve zúčastnených podnikov. V dôsledku toho bolo v prejednávanej veci vhodné vypočítať náhradnú hodnotu. Táto bola založená na jednej strane na ročných pomyselných sumách, ktoré zodpovedali najviac obchodovaným menovým párom, vrátane jednej z mien Európskeho hospodárskeho priestoru (EHP) (euro, dánska koruna, britská libra, nórska koruna

a švédska koruna), transakciám, ktoré sa uskutočnili s protistranami nachádzajúcimi sa v EHP počas mesiacov účasti podnikov na porušení, a na druhej strane na koeficiente úpravy pozostávajúceho z spreadu odrážajúceho hodnotu príjmov z činností tvorby trhu a hodnotu príjmov vzniknutých z obchodovania na vlastný účet.

397 Po tretie Komisia vypočítala základnú sumu pokuty spoločnosti Credit Suisse tak, že použila podiel vo výške 16 % z náhradnej hodnoty z dôvodu závažnosti sporného porušenia, vynásobený koeficientom trvania vlastným spoločnosti Credit Suisse, teda 0,42 roka, pričom napokon k nej pripočítala dodatočnú sumu 16 % na účely odstrašenia.

398 Po štvrté Komisia pristúpila k úprave základnej sumy vypočítanej pre Credit Suisse. Z tohto dôvodu nezohľadnila priťažujúce okolnosti. Naopak, uplatnila poľahčujúce okolnosti, keď od základnej sumy vypočítanej pre Credit Suisse odpočítala 2 % za jej chýbajúcu zodpovednosť za základnú dohodu na jednej strane a za príležitostné prípady koordinácie na druhej strane, teda celkovo odpočítanie vo výške 4 %. Napokon nezvýšila pokutu na účely odstrašenia.

a) O prvej časti štvrtého žalobného dôvodu založenej na chybe pri výpočte náhradnej hodnoty

399 Žalobkyne spochybňujú určenie hodnoty predaja v napadnutom rozhodnutí, pričom tvrdia, že náhradná hodnota použitá Komisiou podstatne a svojvoľne nadhodnocuje hodnotu predaja spoločnosti Credit Suisse a hospodársky význam sporného porušenia, čím sa odchyľuje od pojmu „hodnota predaja“, ktorý je uvedený v usmerneniach k metóde stanovenia pokút.

400 Komisia spochybňuje tieto tvrdenia.

401 V zmysle bodu 13 usmernení k metóde stanovenia pokút „pri stanovení základnej výšky uloženej pokuty bude Komisia vychádzať z hodnoty predaja tovaru alebo služieb podniku, s ktorými porušenie priamo alebo nepriamo súvisí v príslušnej geografickej oblasti v rámci EHP“.

402 Vo svojej úvodnej časti v bode 6 usmernenia k metóde stanovenia pokút spresňujú, že „kombinácia hodnoty predaja v súvislosti s porušením a trvaním sa považuje za vhodnú hodnotu na vyhodnotenie ekonomického významu porušenia, ako aj relatívneho podielu každého podniku na porušení“.

403 Cieľom bodu 13 usmernení k metóde stanovovania výšky pokút je vziať ako východiskový bod na výpočet pokuty uloženej podniku sumu, ktorá odráža ekonomický význam porušenia a relatívnu váhu tohto podniku na tomto porušení. V dôsledku toho, hoci sa pojem „hodnota predaja“ uvedený v tomto bode nemôže rozšíriť tak, aby zahŕňal predaj realizovaný predmetným podnikom, ktorý nepatrí do rozsahu pôsobnosti vytýkaného kartelu, cieľ sledovaný týmto ustanovením by bol narušený, ak by sa tento pojem mal vnímať len ako týkajúci sa obratu dosiahnutého iba pri predaji, v prípade ktorého sa preukázalo, že bol naozaj ovplyvnený týmto kartelom (rozsudok z 11. júla 2013, Team Relocations a i./Komisia, C-444/11 P, neuverejnený, EU:C:2013:464, bod 76).

404 Treba tiež pripomenúť, že z bodu 15 usmernení k metóde stanovenia pokút vyplýva, že pri stanovení hodnoty predaja podniku Komisia použije najlepšie údaje, ktoré sú pre tento podnik k dispozícii.

405 V odôvodneniach 584 až 620 napadnutého rozhodnutia Komisia určila hodnotu predaja na základe náhradnej hodnoty, keďže spotové devízové obchodovanie s menami štátov G10 nevytvára predaj v bežnom zmysle slova.

406 V tejto súvislosti Komisia považovala za vhodné použiť ako náhradnú hodnotu ročné pomyselné sumy spoločnosti Credit Suisse zodpovedajúce najviac obchodovaným menovým dvojiciam, vrátane jednej z mien EHP, a to eura, britskej libry, nórskej koruny, švédskej koruny alebo dánskej koruny, v mesiacoch účasti tejto banky na predmetnom porušení, ktoré sa uskutočnili s protistranami so sídlom v EHP, pričom tieto sumy sa následne vynásobili jednotným koeficientom úpravy tvoreným spreadom odrážajúcim hodnotu príjmov vyplývajúcich jednak z činností tvorby trhu (ďalej len „koeficient úpravy spojený s tvorbou trhu“) a jednak z obchodovania na vlastný účet (ďalej len „koeficient úpravy spojený s obchodovaním na vlastný účet“). Komisia teda vo vzťahu k spoločnosti Credit Suisse zohľadnila ako hodnotu predajov sumu 381 888 991 eur.

1) O ročných pomyselných sumách spoločnosti Credit Suisse

407 V odôvodnení 628 napadnutého rozhodnutia, pokiaľ ide o tvrdenie Credit Suisse, podľa ktorého pomyselné sumy relevantné pre výpočet náhradnej hodnoty zahŕňali transakcie, v rámci ktorých Credit Suisse likviditu nakúpila, a nie tie, v ktorých ju Credit Suisse poskytovala, Komisia uviedla, že toto tvrdenie nie je relevantné. V tejto súvislosti uviedla, že spôsob, akým sa obchodníci rozhodli pokryť a riadiť riziko spojené s otvorenými pozíciami vo svojom portfóliu, by nemal byť zohľadnený a že vyhľadávanie likvidity, držba, zvyšovanie alebo speňaženie otvorených pozícií predstavujú podstatu činnosti obchodníka a sú činnosťami integrovanými do nákupných a predajných cien, ktoré obchodníci ponúkajú svojim klientom.

408 Žalobkyne sa domnievajú, že metodológia prijatá Komisiou v napadnutom rozhodnutí nesprávne zahŕňa pomyselné sumy spojené s transakciami, v rámci ktorých si Credit Suisse obstarávala likviditu, keďže takéto zahrnutie pripisuje tejto spoločnosti pomyselné sumy iných bánk. Tieto sumy totiž predstavujú náklady na poskytovanie služby tvorby trhu, a preto nemôžu byť zahrnuté do výpočtu hodnoty predajov, ktorého cieľom je určiť príjmy. Komisia tak mala preceniť hospodársky význam namietaného porušenia.

409 Komisia spochybňuje tvrdenia žalobkýň.

410 Na úvod treba uviesť, že žalobkyne nespochybňujú samotnú zásadu ročnej kalkulácie pomyselných súm, ale snažia sa z nich vylúčiť transakcie nákupu cudzej meny spoločnosťou Credit Suisse.

411 Pritom treba konštatovať, že pri uplatnení metodiky na účely výpočtu náhradnej hodnoty vzhľadom na neexistenciu priamo sledovateľných súm v účtovníctve zúčastnených podnikov sa Komisia snažila postupovať spôsobom porovnateľným s výpočtom hodnoty predajov, keďže tento výpočet sa posudzuje vzhľadom na kombináciu objemu predaných jednotiek a ich predajnej ceny (odôvodnenia 585 a 586 napadnutého rozhodnutia). V prejednávanej veci tak uvedený objem zodpovedal ročným pomyselným sumám.

412 Je pravda, že Komisia pri výpočte týchto pomyselných súm nerozlišovala predpokladané sumy zodpovedajúce transakciám, ktoré uskutočnila Credit Suisse s cieľom obstarať si alebo dodať likviditu. Neexistenciu takéhoto rozlíšenia pri výpočte ročných pomyselných súm však treba považovať za odôvodnenú osobitosťami spotového devízového trhu, ktoré žalobkyne

nespochybnili a podľa ktorých príjmy závisia od celej transakcie výmeny menovej dvojice, teda od predajnej a nákupnej transakcie. Konkrétnejšie, ako správne tvrdí Komisia, vzhľadom na to, že obchodník na spotovom devízovom trhu sa snaží dosiahnuť zisk zo svojich transakcií nákupu a súčasne predaja, transakcia, ktorej cieľom je kúpiť hotovosť na trhu, je neoddeliteľnou súčasťou jeho obvyklej činnosti na tomto trhu a najmä jeho príjmov.

413 Na rozdiel od toho, čo tvrdia žalobkyne, transakcie nákupu cudzej meny spoločnosťou Credit Suisse nemožno vylúčiť z pomyselných súm na účely určenia náhradnej hodnoty v podstate z dôvodu, že nepredstavujú príjmy v úzkom zmysle slova, ani z dôvodu, že tejto banke pripisujú pomyselné sumy iných bánk.

414 V tejto súvislosti sa žalobkyne nemôžu platne odvolávať na metódu uvedenú v poznámke pripojenej k prílohe C.5 repliky. Vo svojej replike sa totiž obmedzujú na všeobecný odkaz na uvedenú prílohu. Všeobecnému súdu však neprislúcha, aby hľadal v rámci všetkých skutočností uvedených v spise tie, ktoré by mohli podporiť ich tvrdenie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 27. septembra 2006, Roquette Frères/Komisia, T-322/01, EU:T:2006:267, bod 209).

415 Okrem toho žalobkyne nespochybňujú, že transakcie, pri ktorých sa Credit Suisse okrem iných bánk snažila obstarať si likviditu, sa uskutočnili na trhu poznačenom kartelom, na ktorom je navyše hľadanie likvidity súčasťou riadenia rizík spojených so zásobami na úrovni portfólia. Bez toho, aby sa umelo minimalizoval hospodársky význam porušenia, ktorého sa dopustila táto banka a ktoré teda viedlo Komisiu k uloženiu pokút, ktoré nemajú skutočné spojenie s pôsobnosťou predmetného kartelu, náhradná hodnota – podobne ako hodnota predajov – nemôže byť vypočítaná len na základe transakcií, pri ktorých je preukázané, že boli skutočne ovplyvnené týmto kartelom, ale môže byť, ako v prejednávanej veci, vypočítaná na základe všetkých transakcií patriacich do pôsobnosti uvedeného kartelu, ako to vyplýva z judikatúry citovanej v bode 403 vyššie.

416 Komisia bola preto oprávnená použiť na výpočet náhradnej hodnoty použiť ročné pomyselné sumy Credit Suisse týkajúce sa tak transakcií nákupov, ako aj transakcií predaja cudzích mien.

2) O jednotnom koeficiente úpravy použitom v napadnutom rozhodnutí

417 V napadnutom rozhodnutí Komisia pri výpočte náhradnej hodnoty v podstate uplatnila metodológiu spočívajúcu vo vynásobení ročných pomyselných súm koeficientom úpravy. Pokiaľ ide o tento koeficient úpravy, Komisia sa domnievala, že pozostáva na jednej strane z koeficientu úpravy spojeného s tvorbou trhu a na druhej strane z koeficientu úpravy spojeného s obchodovaním na vlastný účet.

i) O koeficiente úpravy spojenom s tvorbou trhu

418 V napadnutom rozhodnutí sa Komisia domnievala, že pokiaľ ide o hodnotu príjmov z tvorby trhu, koeficient úpravy musí byť stanovený na úrovni 50 % rozdielu medzi nákupným kurzom a predajným kurzom, aby sa zohľadnila skutočnosť, že celý spread závisí od oboch častí transakcie, a že preto príjmy dosiahnuté obchodníkom z danej transakcie predstavujú polovicu tohto spreadu. Na účely rekonštrukcie tohto spreadu sa Komisia rozhodla použiť údaje pochádzajúce z výmen informácií na predmetnom diskusnom fóre, na ktorom sa diskutovalo o spreadoch týkajúcich sa transakcií s veľkosťou, ktorá mohla dosiahnuť až 500 miliónov v základnej cudzej mene, t. j. o vzorke výmeny informácií obsahujúcej spready týkajúce sa

obdobia od roku 2011 do roku 2012. Stanovila tak interval spreadov od 6,2 do 8,9 bodu, ktorý bol založený na metodike spočívajúcej po prvé v stanovení dolnej hranice intervalu spreadu na najnižšej úrovni priemeru a mediánu minimálnych spreadov a po druhé hornej hranice na najvyššej úrovni priemeru a mediánu maximálnych spreadov. Tento interval sa použil na stanovenie vhodného spreadu odhadnutého na 7 bodov, keďže táto úroveň sa nachádzala v blízkosti stredu rozdielu medzi nákupným kurzom a predajným kurzom vyplývajúcim z týchto výmen, ktoré zahŕňali akúkoľvek kombináciu mien štátov G10 zahŕňajúcu aspoň jednu menu EHP. Uplatnením zníženia spreadu o polovicu rozdielu odhadla tento koeficient úpravy na úrovni 3,5 bodu (odôvodnenia 597, 598, 604 až 609 a poznámka pod čiarou 501).

419 Žalobkyne tvrdia, že koeficient úpravy spojený s tvorbou trhu je neprimeraný a skreslený s použitím vyšších spreadov, ktoré nadhodnocujú náhradnú hodnotu Credit Suisse a neodrážajú hospodársky význam porušenia. Podľa nich sa vzorka, ktorú Komisia vybrala v napadnutom rozhodnutí, javí ako obmedzená a nereprezentatívna, a to o to viac, že sa netýka obdobia účasti spoločnosti Credit Suisse na uvedenom porušení. Podľa nich Komisia nemohla založiť „vhodnú“ povahu svojej metodiky na akceptovaní intervalu pokút účastníkmi konania o urovnaní. V každom prípade, ak by Komisia vychádzala z vyššie uvedenej vzorky, mohla zvážiť spready tak, aby zohľadnila rozdelenie transakcií s cieľom napraviť nereprezentatívnu povahu tejto vzorky.

420 Na pojednávaní žalobkyne potvrdili, že počas správneho konania oznámili Komisii „najlepšie dostupné údaje“ vo vzťahu k vzorke, ktorú Komisia vybrala v napadnutom rozhodnutí, a to údaje Bloomberg BFIX týkajúce sa relevantného obdobia. V odpovedi na opatrenie na zabezpečenie priebehu konania žalobkyne predložili tieto údaje Všeobecnému súdu.

421 Komisia spochybňuje tvrdenia žalobkýň. Podľa nej vzorka výmen informácií použitá v napadnutom rozhodnutí predstavuje najvhodnejšiu a najviac reprezentatívnu databázu, keďže sa najviac približuje hospodárskej činnosti spoločnosti Credit Suisse, ktorej sa týka predmetné porušenie. Táto vzorka sa totiž týka všetkých diskusií na predmetnom diskusnom fóre, na ktorom došlo k výmene informácií, ako aj o konkrétnych finančných produktov dotknutých porušením, a pochádza od podnikov, ktoré sa skutočne zúčastnili na tom istom porušení. Komisia sa domnieva, že s cieľom zabezpečiť rovnaké zaobchádzanie nebola povinná vypracovať metodiku na mieru pre Credit Suisse, ale zohľadnila dôkazy pochádzajúce z obdobia skutkových okolností, ktoré sa týkali ostatných zúčastnených podnikov. Navyše sa domnieva, že zohľadnenie iba tých transakcií, ktoré majú hodnotu 500 miliónov v základnej mene alebo menej, robí vzorku reprezentatívnou pre obchodovanie zúčastnených podnikov. V každom prípade ročné pomyselné sumy už podľa nej zohľadňujú obdobie individuálnej účasti spoločnosti Credit Suisse na porušení a jej váhu na tomto porušení. Navrhuje odmietnuť tvrdenia žalobkýň.

422 Na pojednávaní Komisia zopakovala svoje stanovisko, podľa ktorého vzorka výmen informácií použitá pri výpočte koeficientu úpravy spojeného s tvorbou trhu v napadnutom rozhodnutí bola reprezentatívnejšia ako údaje Bloomberg BFIX, pretože bola špecifická pre predmetné porušenie. V odpovedi na opatrenie na zabezpečenie priebehu konania Komisia predložila uvedenú vzorku, ktorá podľa nej predstavovala „najlepšie dostupné údaje“ pre uvedený výpočet, čo umožnilo odôvodniť najlepší možný odhad hospodárskeho významu porušenia.

423 V tejto súvislosti treba uviesť, že účastníci konania sa zhodujú na relevantnosti zohľadnenia polovice spreadu v prejednávanej veci na účely výpočtu koeficientu úpravy spojeného s tvorbou trhu. Účastníci konania si však v podstate odporujú v otázke, či vzorka diskusií o spreadoch, použitá v napadnutom rozhodnutí na výpočet koeficientu úpravy spojeného s tvorbou trhu, predstavuje „najlepšie dostupné údaje“ v zmysle bodu 15 usmernení k metóde stanovenia pokút.

424 Na jednej strane treba pripomenúť, že ako vyplýva z bodu 15 usmernení k metóde stanovenia pokút, „s cieľom stanoviť hodnotu predaja podniku Komisia použije najvyššie [najlepšie – *neoficiálny preklad*] údaje, ktoré sú pre tento podnik k dispozícii“. Pri uplatňovaní metodiky, ktorú definuje, jej tak prináleží najmä dbať na to, aby zohľadnila „najlepšie dostupné údaje“ pod dôkladným preskúmaním z právneho a skutkového hľadiska zo stranu súdu Únie, ako to vyplýva z judikatúry citovanej v bode 393 vyššie.

425 Na druhej strane z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že Komisia sa prijatím takých pravidiel správania, ako sú usmernenia k metóde stanovenia pokút, a tým, že ich zverejnením oznámila, že ich v budúcnosti uplatní na prípady, ktorých sa týkajú, sama obmedzuje vo výkone svojej diskrečnej právomoci a nemôže sa od týchto pravidiel odchýliť bez toho, aby nebola prípadne sankcionovaná z dôvodu porušenia všeobecných právnych zásad, ako sú zásady rovnosti zaobchádzania alebo ochrany legitímnej dôvery (pozri v tomto zmysle rozsudok z 28. júna 2005, Dansk Rørindustri a i./Komisia, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P až C-208/02 P a C-213/02 P, EU:C:2005:408, bod 211).

426 V prejednávanej veci z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že na účely výpočtu koeficientu úpravy spojeného s tvorbou trhu sa vzorka použitá Komisiou týkala šestnástich výmen informácií. Vyplýva z neho tiež, že táto vzorka sa týka spreadov vyplývajúcich z diskusií, ktoré sa uskutočnili v roku 2011 (dve diskusie 24. júna, jedna diskusia 11. júla, dve diskusie 10. augusta, jedna diskusia 20. septembra, jedna diskusia 5. októbra a jedna diskusia 21. októbra) a roku 2012 (jedna diskusia 5. januára, jedna diskusia 11. januára, jedna diskusia 31. januára, jedna diskusia 17. februára, jedna diskusia 1. marca, jedna diskusia 5. apríla, jedna diskusia 18. apríla a jedna diskusia 18. júna), počas ktorých si obchodníci oznamovali cenové rozdiely pre tieto menové dvojice: GBP/USD (šesť diskusií), EUR/CHF (jedna diskusia), EUR/GBP (sedem diskusií), GBP/JPY (jedna diskusia) a EUR/JPY (jedna diskusia).

427 V tejto súvislosti treba v prvom rade preskúmať kritiku žalobkýň týkajúcu sa vzorky použitej Komisiou.

428 Po prvé, pokiaľ ide o obdobie, ktorého sa týkali spready vyplývajúce zo vzorky použitej v napadnutom rozhodnutí, treba podobne ako žalobkyne konštatovať, že jeho zohľadnenie nemožno považovať za vhodné, keďže prekračuje relevantné obdobie.

429 Zohľadnenie spreadov vyplývajúcich z viacerých diskusií, ktoré sa uskutočnili najmä v roku 2011, teda pred obdobím porušenia spoločnosti Credit Suisse, nie je vôbec relevantné pre určenie náhradnej hodnoty vyplývajúcej z transakcií s rôznymi menovými dvojicami, ktorých ročné pomyselné sumy sa týkajú roku 2012.

430 Vzhľadom na volatilitu a likviditu spotového devízového trhu sa totiž výmenné kurzy, ktorých spread predstavuje jednu zo zložiek a ktoré sú ovplyvnené týmito osobitosťami trhu, rýchlo menia, ako to napokon odráža vzorka vybraná v napadnutom rozhodnutí. Konkrétnejšie z tejto vzorky vyplýva, že spready v prípade transakcie týkajúcej sa tej istej sumy a tej istej menovej dvojice sa líšili v závislosti od dátumu. Treba teda konštatovať, že uplatnenie spreadov, o ktorých obchodníci informovali v roku 2011, nemôže z objektívneho hľadiska poskytnúť Komisii presné informácie o skutočnej hodnote príjmov z tvorby trhu spoločnosťou Credit Suisse v roku 2012, teda počas obdobia porušovania.

431 Za týchto okolností sa zohľadnenie spreadov týkajúcich sa rôznych dátumov v roku 2011 musí považovať za neprimerané a nevhodné na to, aby odrážalo skutočnú hospodársku situáciu spoločnosti Credit Suisse počas obdobia porušovania.

432 Po druhé vzorka šestnástich výmen informácií použitá na výpočet koeficientu úpravy spojeného s tvorbou trhu sa zdá byť obmedzená vo vzťahu k počtu transakcií zodpovedajúcich ročným pomyselným sumám, ktoré Komisia zohľadnila, na to, aby mohla objektívne reprezentovať najmä hospodársky význam údajného porušenia.

433 Hoci v tejto súvislosti uvedený počet transakcií nebol spomenutý v napadnutom rozhodnutí, keďže Komisia vychádzala len z transakcií s hodnotou 500 miliónov v základnej mene alebo menej (odôvodnenie 604), a pomyselné sumy, ktoré zohľadnila, tvoria spolu 1 060 802 752 528 eur (odôvodnenie 592), ak sa tieto pomyselné sumy vydelia maximálnym objemom transakcií, z ktorých vychádzajú (500 000 000), treba konštatovať, že počet transakcií zodpovedajúci týmto pomyselným sumám je najmenej 2 121. Žalobkyne navyše tvrdia, že Credit Suisse vykonala 22 000 transakcií počas obdobia svojej účasti na údajnom porušení, bez toho, aby to Komisia spochybnila.

434 Po tretie treba pripomenúť, že na to, aby Komisia dospela k náhradnej hodnote, použila ročné pomyselné sumy zodpovedajúce najviac obchodovaným menovým dvojiciam zahŕňajúcim jednu z mien EHP, a to euro, britskú knihu, nórsku korunu, švédsku korunu alebo dánsku korunu, v mesiacoch účasti bánk na predmetnom porušení (odôvodnenie 589 napadnutého rozhodnutia). Ako však vyplýva z dôkazov týkajúcich sa vzorky diskusií o spreadoch, použitej v napadnutom rozhodnutí, táto vzorka zahŕňa sotva päť menových dvojíc spomedzi štyridsiatich možných kombinácií.

435 Tento nedostatok reprezentatívnosti menových dvojíc, ktorých sa týka vzorka spreadov použitá v napadnutom rozhodnutí, môže mať významný vplyv na posúdenie „najlepších údajov“, ktoré boli k dispozícii pri prijatí napadnutého rozhodnutia na účely výpočtu náhradnej hodnoty spoločnosti Credit Suisse. Ako totiž vyplýva z uvedenej vzorky, rôzne menové dvojice dotknuté v prejednávanej veci vykazujú rozdiely v likvidite a uplatnených spreadoch (napríklad v prípade 200 miliónov menovej dvojice EUR/GBP sa najnižší spread pohyboval medzi 10 a 12, zatiaľ čo najvyšší spread sa pohyboval od 12 do 14, zatiaľ čo v prípade rovnakého objemu menovej dvojice GBP/USD bol najnižší spread 18, zatiaľ čo najvyšší bol 20).

436 Vzhľadom na vyššie uvedené sa treba domnievať, že len málo z prvkov vzorky, ktorú Komisia použila na výpočet dotknutého koeficientu úpravy, z ktorej viac ako polovica sa netýka relevantného obdobia (pozri bod 426 vyššie) nevykazujú úroveň podrobnosti vlastnej každej menovej dvojici, ktorú Komisia považovala za relevantnú pri uvedenom výpočte. Uvedenú vzorku preto nemožno považovať za poskytujúcu údaje, ktoré by boli dostatočné na zabezpečenie toho, aby všetky dotknuté menové dvojice boli proporcionálne zastúpené vzhľadom na logiku koeficientu úpravy spojeného s tvorbou trhu, a to zohľadnenie skutočnosti, že príjmy z transakcií sú zahrnuté do spreadu medzi predajným kurzom a nákupným kurzom uplatňovaným na výmenu menovej dvojice zahŕňajúcej menu z EHP.

437 V druhom rade je však potrebné, aby žalobkyne preukázali, že v rámci metodológie, ktorú Komisia určila zákonným spôsobom, skutočne existovali lepšie údaje ako tie, ktoré použila táto inštitúcia, a že tieto údaje sú skutočne k dispozícii (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok z 24. septembra 2019, HSBC Holdings a i./Komisia, T-105/17, EU:T:2019:675, bod 324). Preto je

potrebné určiť, či údaje Bloomberg BFIX, ktoré žalobkyne navrhli Komisii na určenie koeficientu úpravy spojeného s tvorbou trhu, predstavovali „najlepšie dostupné údaje“ na uplatnenie metodiky definovanej Komisiou v napadnutom rozhodnutí.

438 V tejto súvislosti treba po prvé konštatovať, že ako zdôraznili žalobkyne na pojednávaní, použitie údajov Bloomberg BFIX by Komisii umožnilo zohľadniť tisíce údajov týkajúcich sa relevantného obdobia, a teda oveľa početnejšie a v dôsledku toho viac reprezentatívne príklady spreadov týkajúcich sa obdobia porušenia Credit Suisse vzhľadom na významný objem transakcií, ktoré Komisia zohľadnila pri výpočte náhradnej hodnoty (pozri body 432 a 433 vyššie). Zohľadnenie týchto údajov by tak mohlo preukázať proporcionálnu zhodu medzi týmito spreadmi a ročnými pomyselnými sumami týkajúcimi sa toho istého obdobia v súlade s logikou, na ktorej je založený výpočet hodnoty predaja v prejednávanej veci, a menovými dvojicami zahrnutými do rozsahu výpočtu dotknutého koeficientu úpravy.

439 Po druhé, ako Komisia uviedla na pojednávaní, spochybňuje vhodnosť údajov Bloomberg BFIX. Podľa nej sú tieto údaje obmedzené, najmä v rozsahu, v akom neumožňujú filtrovať spready skutočne uplatnené bankami, ktoré sa zúčastnili na porušení. Ako uviedla Komisia na pojednávaní a v odpovedi na opatrenie na zabezpečenie priebehu konania, o ktorom rozhodol Všeobecný súd, tieto údaje tiež nie sú špecifické pre predmetné porušenie, najmä preto, že nepochádzajú z miesta, kde k tomuto porušeniu došlo, a netýkajú sa transakcií vykonaných bankami zúčastnenými na tomto porušení.

440 Hoci je pravda, že usmernenia k metóde stanovenia pokút spočívajú na zohľadnení hodnoty predaja dotknutých výrobkov vo vzťahu k porušeniu na účely stanovenia základnej výšky pokút, ktoré sa majú uložiť (rozsudok z 10. júla 2019, Komisia/Icap a i., C-39/18 P, EU:C:2019:584, bod 26), v bode 16 tiež stanovujú, že ak sú údaje poskytnuté podnikom neúplné alebo nespoľahlivé, Komisia môže určiť hodnotu predaja tohto podniku okrem iného na základe akýchkoľvek iných informácií, ktoré považuje za relevantné alebo vhodné. Z týchto usmernení teda nevyplýva, že údaje zohľadnené Komisiou musia byť nevyhnutne špecifické pre porušenie.

441 Pojem „najlepšie dostupné údaje“ v zmysle bodu 15 usmernení k metóde stanovenia pokút totiž neznamená nájdenie údajov, ktoré by mohli poskytnúť dokonale presný obraz o hospodárskom význame porušenia a relatívnej váhe podniku na tomto porušení, ale spočíva v hľadaní údajov, ktoré majú vyššiu kvalitu ako ostatné dostupné údaje, najmä v tom zmysle, že sú koherentnejšie, úplnejšie a spoľahlivejšie na to, aby odrážali tento význam a túto váhu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 11. júla 2014, RWE a RWE Dea/Komisia, T-543/08, EU:T:2014:627, body 230, 234 a 237).

442 Vzhľadom na skutočnosť, že údaje Bloomberg BFIX umožňujú zohľadniť všetky menové dvojice zahrnuté do okruhu mien dotknutých výpočtom dotknutého koeficientu úpravy, poskytujú významnejšiu vzorku na pomerné zohľadnenie ročných pomyselných súm, na ktoré bol uvedený koeficient uplatnený, a týkajú sa obdobia porušenia spoločnosti Credit Suisse, treba ich považovať za koherentnejšie, úplnejšie a spoľahlivejšie ako tie, z ktorých Komisia vychádzala, aby zohľadnila hospodársky význam porušenia a relatívny význam spoločnosti Credit Suisse v tomto porušení.

443 Z vyššie uvedeného vyplýva, že údaje Bloomberg BFIX, navrhnuté Komisii počas správneho konania a predložené žalobkyňami pred Všeobecným súdom, predstavujú na rozdiel od toho, čo tvrdí Komisia, „najlepšie dostupné údaje“, ktoré môžu presnejšie odrážať náhradnú hodnotu spoločnosti Credit Suisse.

444 Komisia nemôže platne odôvodniť zohľadnenie údajov, ktoré nie sú reprezentatívne pre skutočnú hodnotu príjmov dosiahnutých z vytvorenia trhu, požiadavkou rešpektovať rovnosť zaobchádzania s účastníkmi porušenia, keďže použitá metóda by mala byť rovnaká pre všetkých účastníkov porušenia.

445 Je totiž potrebné pripomenúť, že zásada rovnosti zaobchádzania vyžaduje, aby sa s porovnateľnými situáciami nezaobchádzalo rozdielne a s rozdielnymi situáciami nezaobchádzalo rovnako, ak takéto zaobchádzanie nie je objektívne odôvodnené (pozri rozsudok z 12. novembra 2014, Guardian Industries a Guardian Europe/Komisia, C-580/12 P, EU:C:2014:2363, bod 51 a citovanú judikatúru). Uplatnenie zásady rovnosti zaobchádzania však nemôže brániť tomu, aby boli v prejednávanej veci zohľadnené individualizované údaje podnikov zúčastnených na porušení pri uplatnení rovnakej metodiky na výpočet náhradnej hodnoty. V prejednávanej veci totiž použitie individualizovaných údajov vzťahujúcich sa na spready týkajúce sa obdobia účasti spoločnosti Credit Suisse na porušení predstavuje len spôsob uplatnenia metodiky vypracovanej Komisiou a uplatňujúcej sa na všetkých účastníkov uvedeného porušenia, ktorá nemení jeho podstatu, ale môže len posilniť presnosť náhradnej hodnoty tejto banky, pokiaľ ide o význam a rozsah jej činnosti počas obdobia jej účasti na porušení.

446 Okrem toho Všeobecný súd už rozhodol, že prístup Komisie pri výpočte hodnoty predaja spočívajúci v zohľadnení údajov pochádzajúcich z rôznych období vzhľadom na rôzne obdobia účasti dotknutých podnikov na porušení najmä s cieľom zohľadniť skutočnú hospodársku situáciu týchto podnikov počas obdobia porušenia a zabrániť tomu, aby hodnota predaja podcenila hospodársky význam porušenia, je v súlade so zásadou rovnosti zaobchádzania (rozsudok z 29. septembra 2021, Tokin/Komisia, T-343/18, EU:T:2021:636, body 110 až 114 a 118).

447 Okrem toho na rozdiel od toho, čo tvrdí Komisia, skutočnosť, že účastníci, ktorí uzavreli dohodu o urovnaní, súhlasili s použitím jednotných údajov na účely výpočtu koeficientu úpravy uplatneného v rámci metodiky vypracovanej Komisiou, nemôže vyvrátiť záver o jeho nevhodnosti a neprimeranosti vo vzťahu k spoločnosti Credit Suisse.

448 V dôsledku toho Komisia tým, že nepoužila „najlepšie dostupné údaje“ na výpočet koeficientu úpravy, ktorý sa má uplatniť na Credit Suisse na účely výpočtu náhradnej hodnoty, porušila usmernenia k metóde stanovenia pokút a nesprávne vypočítala základnú sumu pokuty, ktorú uložila spoločnosti Credit Suisse.

ii) O koeficiente úpravy spojenom s obchodovaním na vlastný účet

449 V napadnutom rozhodnutí, pokiaľ ide o koeficient úpravy spojený s obchodovaním na vlastný účet, v rozsahu, v akom si obchodníci vymieňali informácie o svojich otvorených rizikových pozíciách, sa Komisia po tom, čo pripomenula, že žiadna z dotknutých bánk nebola schopná poskytnúť údaje potrebné na odhad týchto obchodných príjmov, a vzhľadom na technické výzvy spojené s výpočtom náhradnej hodnoty príjmov pochádzajúcich z obchodovania na vlastný účet, rozhodla, že na účely určenia spreadu bude vychádzať z verejných zdrojov súvisiacich s transakciami na úrovni „interdealer“ (pozri bod 24 vyššie). Aby nedošlo k nadhodnoteniu týchto príjmov, rozhodla sa ich vypočítať vynásobením pomyselnej hodnoty 10 % primeraným spreadom, pričom tento spread odhadla podľa svojho uváženia na úrovni od 0,6 do 1,5 bodu. Na základe týchto konštatovaní zohľadnila spread stanovený na 1 bod, ktorý vydelila vyššie uvedenými 10 %. Preto tento koeficient úpravy odhadla na 0,1 bodu.

450 Žalobkyne vytýkajú Komisii, že svojvoľne použila koeficient úpravy na zohľadnenie príjmov, ktoré zúčastnené banky získali z držania otvorených rizikových pozícií, a že na jeho vytvorenie uplatnila 10 % spreadu „interdealer“. Domnievajú sa, že príjmy vytvorené z držby otvorených rizikových pozícií sú založené na potenciálnom zvýšení hodnoty pozície obchodníka, a nie na spreade, ktorý musí obchodník nakoniec zaplatiť. Preto použitie spreadu na zohľadnenie údajných príjmov podľa nich neodrážalo príjmy, ktoré Credit Suisse mohla získať z tejto činnosti. V každom prípade Komisia údajne nepreukázala, že priemerný príjem z obchodovania na vlastný je úmerný spreadu.

451 Komisia spochybňuje tvrdenia žalobkýň.

452 V tejto súvislosti treba na úvod poznamenať, že žalobkyne nespochybňujú tvrdenie uvedené v odôvodnení 610 napadnutého rozhodnutia, podľa ktorého na jednej strane banky zúčastnené na predmetnom porušení uzatvárali transakcie nielen ako tvorcovia trhu, ale aj na svoj vlastný účet, a na druhej strane, že všetky tieto transakcie vytvárali príjmy. Nespochybňuje sa ani konštatovanie uvedené v odôvodnení 630 napadnutého rozhodnutia, podľa ktorého „spready odrážajú očakávania bánk, pokiaľ ide o riziko spojené s otvorenou expozíciou“.

453 Po tomto spresnení treba pripomenúť, že na spotovom devízovom trhu predstavuje spread kompenzáciu, ktorú dostane obchodník, najmä za riziko, ktoré znáša tým, že má určitú menu vo svojom portfóliu, z dôvodu expozície otvoreným rizikovým pozíciám vzhľadom na výkyvy výmenných kurzov na trhu (pozri bod 21 vyššie a odôvodnenia 35 a 36 napadnutého rozhodnutia, ktoré žalobkyne nespochybnili).

454 Treba teda usudzovať, že prístup Komisie pri výpočte koeficientu úpravy spojeného s obchodovaním na vlastný účet, ktorý je založený na spreadoch, treba považovať za taký, ktorý je v súlade s realitou na spotovom devízovom trhu. Uvedený prístup Komisie je tiež v súlade s logikou, z ktorej vychádza výber náhradnej hodnoty, keďže zohľadňuje najmä príjmy vytvorené z obchodovania na vlastný účet spoločnosti Credit Suisse.

455 Za týchto podmienok sa žalobkyne, ktoré sa obmedzujú na tvrdenie, že spread nie je relevantný na výpočet príjmov vytvorených z obchodovania na vlastný účet bez toho, aby navrhli vhodnejšiu alternatívnu metódu, nemôžu platne odvolávať na to, že Komisia údajne nesprávne použila spread na účely stanovenia príjmov, ktoré Credit Suisse mohla získať z obchodovania na svoj vlastný účet.

456 Všeobecnejšie, tvrdenie žalobkýň, podľa ktorého obchodníci v kontexte obchodovania na vlastný účet platia a nezískavajú spread, treba považovať za kontraintuitívne z hľadiska obchodnej logiky a hospodárskej racionality činnosti na svoj vlastný účet, a najmä, podobne ako napadnuté rozhodnutie, ktoré žalobkyne v tomto bode nespochybnili, podľa ktorého „môžu veľmi dobre zvýšiť, znížiť alebo likvidovať otvorené rizikové pozície ‚zarobením spreadu‘ iných obchodníkov… je to totiž podstatou bytia dobrého tvorcu trhu a obchodníka vo všeobecnosti a preukazuje, že tvorba trhu a obchodovanie na vlastný účet sú úzko prepojené“ (odôvodnenie 630).

457 Napokon, hoci žalobkyne formálne spochybňujú proporcionalitu priemerného príjmu z obchodovania na vlastný účet voči spreadu na základe „veľmi častých rozdielov“ istej štúdie, neuvádzajú žiadne konkrétne vysvetlenie na podporu tohto spochybnenia. Obmedzujú sa totiž na tvrdenie, že „vysoká frekvencia transakcií sa ukazuje v prejednávanej veci irelevantná“. V každom prípade žalobkyne nemôžu oprávnene vytýkať Komisii akékoľvek prenesenie dôkazného bremena, keďže Komisia má pri výpočte pokuty určitú mieru voľnej úvahy. Okrem toho nemožno prijať

tvrdenie žalobkýň založené na údajnej svojvoľnej a nevhodnej povahe uplatnenia 10 % spreadu „intertraders“ na účely určenia dotknutého koeficientu úpravy, ktoré vyplýva z jednoduchého, ničím nepodloženého tvrdenia.

458 Z uvedeného vyplýva, že Komisia správne určila koeficient úpravy spojený s obchodovaním na vlastný účet. Preto treba odmietnuť tvrdenia žalobkýň, ktoré boli voči nej predložené, ako nedôvodné.

3) O alternatívnej metodike navrhovanej žalobkyňami na výpočet náhradnej hodnoty

459 Žalobkyne sa domnievajú, že alternatívna metodika, ktorú navrhla Credit Suisse počas správneho konania, predstavuje vhodnejší a spoľahlivejší základ na určenie hodnoty jej predajov. Táto metodika v podstate spočíva vo výpočte pomyselných súm pre každú kombináciu menových dvojíc a mesiacov obchodovania pochádzajúcich z transakcií, počas ktorých Credit Suisse poskytovala likviditu, ktoré sa vynásobia koeficientom úpravy týkajúcim sa spreadu zodpovedajúceho polovici spreadu kombináciou konkrétnych menových dvojíc a mesiacov obchodovania na základe údajov pochádzajúcich od nezávislej tretej osoby.

460 Podľa žalobkýň táto metodika umožňuje dosiahnuť presnejší odhad náhradnej hodnoty. Komisia však údajne vážne nepreskúmala tvrdenia a alternatívnu metodiku, ktoré navrhla Credit Suisse. Žalobkyne vytýkajú Komisii, že si v tejto súvislosti nesplnila svoju povinnosť odôvodnenia.

461 Komisia spochybňuje tvrdenia žalobkýň.

462 Na úvod treba pripomenúť, že metodika navrhovaná žalobkyňami sa líši od metodiky uplatnenej v napadnutom rozhodnutí v tom, že z výpočtu vylučuje pomyselné sumy spojené s nákupnými transakciami, ako aj koeficient úpravy spojený s obchodovaním na vlastný účet, ale pristupuje k zváženiu spreadov spojených s činnosťami tvorby trhu.

463 Ako však vyplýva z bodov 410 až 416 vyššie, žalobkyne sa nesprávne snažia preukázať, že výpočet ročných pomyselných súm mal zohľadňovať len transakcie predaja cudzej meny. Takýto výpočet by totiž nezohľadňoval všetky relevantné transakcie uskutočnené spoločnosťou Credit Suisse, a to aj keby bol vypočítaný na základe kombinácie menových dvojíc a konkrétnych mesiacov obchodovania. V každom prípade, ako vyplýva zo znaleckého posudku, na ktorý odkazujú žalobkyne na podporu svojej metodiky, alternatívny výpočet pomyselných súm sa nezakladá na presných údajoch, ktoré by umožnili určiť jediné transakcie, počas ktorých Credit Suisse poskytla likviditu.

464 Navyše, pokiaľ ide o vylúčenie príjmov z obchodovania na vlastný účet z metodiky výpočtu náhradnej hodnoty, hoci by nezohľadnenie týchto príjmov umožnilo znížiť údajne „nafúknutú“ náhradnú hodnotu, takéto vylúčenie nezohľadňuje hospodársky význam porušenia a relatívnu váhu spoločnosti Credit Suisse v tomto porušení, keďže tieto príjmy predstavujú zdroj príjmov bánk a patria do samotnej podstaty ich činností.

465 Pokiaľ ide o tvrdenie týkajúce sa nedostatku odôvodnenia založené na tom, že Komisia neposkytla vysvetlenia, pokiaľ ide o jej nezohľadnenie alternatívnej metódy navrhnutej žalobkyňami, treba poznamenať, že ako vyplýva z odôvodnení 626 až 633 napadnutého rozhodnutia, Komisia uviedla dôvody, pre ktoré nepovažovala alternatívnu metodiku navrhovanú žalobkyňami za vhodnú. Vo zvyšnej časti treba konštatovať, že uvedené tvrdenie splýva skôr s preskúmaním dôvodnosti posúdenia uvedenej metodiky. V každom prípade treba pripomenúť, že podľa judikatúry

nemožno Komisii ukladať povinnosť, aby vo svojich rozhodnutiach objasnila dôvody, pre ktoré v súvislosti s výpočtom výšky pokuty nepoužila iné prístupy namiesto tých, aké použila v napadnutom rozhodnutí (rozsudok z 15. júla 2015, SLM a Ori Martin/Komisia, T-389/10 a T-419/10, EU:T:2015:513, bod 206).

466 Preto treba vyhovieť prvej časti štvrtého žalobného dôvodu len v rozsahu, v akom Komisia nepoužila najlepšie dostupné údaje vo vzťahu k spoločnosti Credit Suisse na určenie koeficientu úpravy spojeného s tvorbou trhu.

467 Vzhľadom na to Všeobecný súd považuje za vhodné pokračovať v preskúmaní štvrtého žalobného dôvodu tak, že sa bude zaoberať treťou časťou a potom druhou, štvrtou a piatou časťou.

b) O tretej časti štvrtého žalobného dôvodu založenej na nadhodnotení pokuty vyplývajúcom z koeficientu spojeného so závažnosťou porušenia

468 Podľa usmernení k metóde stanovenia pokút základná suma pokuty súvisí s určitou časťou hodnoty predaja stanovenou v závislosti od stupňa závažnosti porušenia, vynásobenou počtom rokov, v ktorých porušenie trvalo (bod 19). Vyhodnotenie závažnosti porušenia sa vykoná osobitne na každý typ porušenia, prihliadajúc na všetky okolnosti prípadu (bod 20). Podiel hodnoty predajov, ktorý sa má spravidla zohľadňovať, sa stanoví na úroveň, ktorá môže dosiahnuť až 30 % (bod 21). S cieľom rozhodnúť o úrovni časti hodnoty predaja, ktorá sa má vziať do úvahy pre daný prípad, Komisia zohľadní určitý počet faktorov, napríklad povahu porušenia, kumulovaný podiel všetkých dotknutých účastníkov na trhu, geografický rozsah porušenia a uskutočnenie porušenia (bod 22). Vzhľadom na to, že najzávažnejšie obmedzenia hospodárskej súťaže, ako sú horizontálne dohody o stanovení cien, musia byť prísne sankcionované, časť zohľadňovaných predajov u takýchto porušení sa obvykle bude nachádzať v hornej časti stupnice (bod 23).

469 V odôvodneniach 634 až 637 napadnutého rozhodnutia sa Komisia vzhľadom na pravidlá pripomenuté v bode 468 vyššie v podstate domnievala, že vzhľadom na povahu a geografický rozsah porušenia musí byť koeficient závažnosti stanovený na 16 %.

470 Žalobkyne tvrdia, že Komisia nesprávne stanovila koeficient závažnosti porušenia na 16 %. Po prvé podľa nich nezohľadnila zanedbateľné trhové podiely obchodníkov, či dokonca nevysvetlila nezohľadnenie týchto podielov na trhu, hoci boli relevantné na určenie hospodárskej sily zúčastnených bánk a závažnosti porušenia. Po druhé pri posúdení koeficientu závažnosti porušenia údajne nezohľadnila legitímny cieľ výmeny informácií prospešný pre hospodársku súťaž. Po tretie faktory, ktoré mohli ovplyvniť závažnosť porušenia, a to počet a intenzita správaní, mali podľa nich Komisiu primerane viesť k tomu, aby uplatnila nižší koeficient závažnosti.

471 Komisia spochybňuje tvrdenia žalobkýň.

472 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že pokiaľ ide o faktory uvedené nevyčerpávajúcim spôsobom v bode 22 usmernení k metóde stanovovania pokút, ktoré Komisia zohľadnila na účely určenia časti hodnoty predaja, ktorá musí byť v danom prípade zohľadnená, Komisia správne preukázala, že sporné porušenie sa vzťahovalo na celý EHP a malo formu dohôd a/alebo zosúladených postupov, ktorých cieľom bolo v podstate znížiť alebo odstrániť obvyklú neistotu inherentnú pre spotový devízový trh. Toto zníženie alebo odstránenie však umožnilo bankám, ktoré sa zúčastnili na porušení, posilniť sa v súvislosti so svojimi rozhodnutiami o určení cien a riadení rizík, hoci

tieto rozhodnutia predstavujú parametre, vzhľadom na ktoré si tieto banky mali konkurovať na spotovom devízovom trhu. Predmetné porušenie tak patrí medzi najzávažnejšie obmedzenia hospodárskej súťaže. V súlade s bodom 23 usmernení k metóde stanovenia pokút sa však časť zohľadňovaných predajov pri takýchto porušeniach vo všeobecnosti bude nachádzať v hornej časti stupnice.

473 Komisii teda nemožno vytýkať, že stanovila koeficient závažnosti na 16 %, teda na úrovni, ktorá sa nachádza medzi najnižšími sadzbami na stupnici sankcií stanovených za takéto porušenia podľa usmernení k metóde stanovenia pokút.

474 Tento záver nemožno spochybniť tvrdeniami, ktoré uviedli žalobkyne.

475 V prvom rade Komisia nebola povinná zohľadniť pri stanovení koeficientu závažnosti trhové podiely obchodníkov zapojených do jediného a pokračujúceho porušenia. Takáto skutočnosť totiž nepatrí medzi faktory vymenované v bode 23 usmernení k metóde stanovenia pokút. Okrem toho, hoci je pravda, že na určenie závažnosti porušenia je potrebné zohľadniť všetky okolnosti, ktoré môžu ovplyvniť jeho posúdenie, najmä veľkosť zúčastnených podnikov, Súdny dvor tiež pripomenul, že neexistuje záväzný alebo vyčerpávajúci zoznam kritérií, ktoré musia byť povinne vzaté do úvahy na účely posúdenia závažnosti porušenia (pozri v tomto zmysle rozsudok z 26. septembra 2018, Infineon Technologies/Komisia, C-99/17 P, EU:C:2018:773, body 196 až 198 a citovanú judikatúru).

476 V druhom rade medzi faktory vymenované v bode 23 usmernení k metóde stanovenia pokút nepatrí ani počet a intenzita protisúťažných správaní. Hoci je tiež pravda, že podľa judikatúry sú takéto skutočnosti vo všeobecnosti relevantné na určenie výšky pokút (pozri rozsudok z 26. septembra 2018, Infineon Technologies/Komisia, C-99/17 P, EU:C:2018:773, bod 197 a citovanú judikatúru), nič to nemení na tom, že Komisia môže zohľadniť závažnosť týkajúcu sa účasti podniku na porušení a osobitné okolnosti veci buď pri posúdení závažnosti porušenia, alebo pri úprave základnej výšky podľa poľahčujúcich a priťažujúcich okolností (rozsudok z 11. júla 2013, Team Relocations a i./Komisia, C-444/11 P, neuverejnený, EU:C:2013:464, bod 104).

477 Za týchto podmienok treba konštatovať, že Komisia bola oprávnená stanoviť koeficient závažnosti s prihliadnutím na porušenie ako celok a že relatívna závažnosť účasti spoločnosti Credit Suisse na tomto porušení mohla byť preskúmaná najmä v rámci posúdenia poľahčujúcich okolností a nie v štádiu faktora závažnosti.

478 V treťom a poslednom rade, pokiaľ ide o to, že Komisia údajne nezohľadnila legitímny cieľ výmeny informácií v prospech hospodárskej súťaže, treba pripomenúť, že ako bolo zistené v rámci preskúmania druhej časti druhého žalobného dôvodu, Komisia správne zamietla tieto tvrdenia. Preto nemala nijaký dôvod na to, aby sa na ne prihliadla v štádiu stanovenia koeficientu závažnosti.

479 Z toho vyplýva, že tretiu časť štvrtého žalobného dôvodu treba zamietnuť ako nedôvodnú.

c) O druhej časti štvrtého žalobného dôvodu založenej na chybe pri znížení pokuty priznaného z dôvodu neprimerane slabých poľahčujúcich okolností

480 V odôvodneniach 650 až 656 napadnutého rozhodnutia sa Komisia v podstate domnievala, že v súlade s bodom 29 usmernení k metóde stanovenia pokút vzhľadom na osobitné okolnosti prejednávanej veci, a to chýbajúcu zodpovednosť spoločnosti Credit Suisse za základnú dohody na jednej strane a príležitostné prípady koordinácie na druhej strane, jej treba priznať 2 % zníženie za každé z týchto správaní, a teda celkovo 4 % zníženie pokuty z dôvodu poľahčujúcich okolností.

481 Žalobkyne tvrdia, že zníženie priznané Komisiou z dôvodu poľahčujúcich okolností dostatočne nezohľadňuje skutočnosť, že Credit Suisse bola uznaná za zodpovednú len za jedno z troch správaní zakladajúcich jediné a pokračujúce porušenie, a to tým viac, že toto správanie bolo podľa nich najmenej závažné z tých troch. Podľa nich mala Komisia na zohľadnenie tejto reality uplatniť zníženie pokuty o približne 75 % alebo aspoň o dve tretiny, teda 66 %. Okrem toho vytýkajú Komisii, že nezohľadnila poľahčujúce okolnosti týkajúce sa po prvé údajnej veľmi obmedzenej účasti Credit Suisse a po druhé skutočnosti, že sa vyhla spornému protisúťažnému správaniu tým, že oznámila informácie získané na predmetnom diskusnom fóre klientom, predajným miestam a ostatným obchodníkom.

482 Komisia spochybňuje tvrdenia žalobkýň.

483 V tejto súvislosti treba v prvom rade pripomenúť, že ako vyplýva z bodu 335 vyššie, všetky správania predstavujúce jediné a pokračujúce porušenie mali spoločný cieľ spočívajúci v podstate v zmiernení obvyklej neistoty inherentnej pre spotový devízový trh bez toho, aby bolo možné preukázať akýkoľvek údajný rozdiel, pokiaľ ide o ich závažnosť. Žalobkyniam teda nemožno vyhovieť, keď všeobecným a nepodloženým spôsobom tvrdia, že výmeny informácií predstavujú „menej závažné“ správanie spomedzi troch správaní zakladajúcich uvedené porušenie, ktoré treba zohľadniť ako poľahčujúce okolnosti.

484 V druhom rade nemožno prijať ani tvrdenia uvádzané žalobkyňami, ktorých cieľom je preukázať existenciu iných poľahčujúcich okolností, než sú tie, ktoré Komisia uznala v napadnutom rozhodnutí.

485 V tejto súvislosti po prvé, keďže Credit Suisse bola uznaná za zodpovednú za jediné a pokračujúce porušenie, pokiaľ ide o výmenu informácií, treba pripomenúť, že ako vyplýva z viac ako sto diskusií analyzovaných v napadnutom rozhodnutí, správanie Credit Suisse bolo veľmi podobné správaniu ostatných zúčastnených bánk v tom istom období. Jej účasť na porušení tak nebola podstatne znížená, čo by mohlo predstavovať poľahčujúcu okolnosť v zmysle bodu 29 usmernení k metóde stanovenia pokút.

486 Po druhé, pokiaľ ide o údajné súťažné správanie spoločnosti Credit Suisse, stačí konštatovať, že vzhľadom na to, že toto tvrdenie sa v podstate zakladá na tvrdeniach zamietnutých v štádiu analýzy druhého a tretieho žalobného dôvodu, Komisia nebola v žiadnom prípade povinná zohľadniť to ako poľahčujúcu okolnosť.

487 Po tretie a nakoniec treba analyzovať vplyv pochybenia Komisie konštatovaného pri preskúmaní prvého žalobného dôvodu týkajúceho sa kvalifikácie diskusie z 9. mája 2012 (odôvodnenie 276 napadnutého rozhodnutia), keďže táto kvalifikácia patrí do posúdenia relatívnej závažnosti účasti Credit Suisse na predmetnom porušení, ktorá môže toto porušenie zmierniť z dôvodu poľahčujúcich okolností (pozri body 107 až 117 vyššie).

488 V tejto súvislosti však treba konštatovať, že táto nesprávna kvalifikácia, z ktorej vychádzala Komisia, nemá vplyv na primeranosť výšky pokuty vzhľadom na osobitné okolnosti prejednávanej veci. Vzhľadom na viac ako sto diskusií preskúmaných v napadnutom rozhodnutí, z ktorých jedna predchádza a druhá nasleduje po diskusii z 9. mája 2012, ktoré neumožňujú prerušiť ani ovplyvniť priebeh správania vytýkaného spoločnosti Credit Suisse, totiž ani skutočnosť, že táto jediná diskusia bola nesprávne použitá v neprospech tejto spoločnosti, neumožňuje znížiť závažnosť porušenia, ktoré sa jej pripisuje, vzhľadom na vysoký počet prejavov a závažnosť správania vytýkaného tejto banke.

489 Vzhľadom na tieto skutočnosti treba druhú časť štvrtého žalobného dôvodu zamietnuť.

d) O štvrtej časti štvrtého žalobného dôvodu založenej na porušení zásady rovnosti zaobchádzania

490 Žalobkyne tvrdia, že Komisia porušila zásadu rovnosti zaobchádzania tým, že nezohľadnila jednak skutočnosť, že Credit Suisse je zodpovedná za jediný prvok zakladajúci jediného a pokračujúceho porušenia, čo zníženie o 4 % uplatnené Komisiou dostatočne nezohľadňuje, a jednak obmedzenú účasť Credit Suisse na údajnom porušení, zatiaľ čo ostatným bankám zúčastneným na uvádzaných skutočnostiach bolo priznané zníženie z dôvodu časového prekrývania. Komisia tak podľa nej nezohľadnila individuálnu zodpovednosť spoločnosti Credit Suisse. Napokon žalobkyne vytýkajú Komisii, že pri stanovovaní pokút v prejednávanej veci nesprávne uplatnila svoju diskrečnú právomoc.

491 Komisia spochybňuje tvrdenia žalobkýň.

492 Najskôr je potrebné pripomenúť, že podľa judikatúry citovanej v bode 445 vyššie je zásada rovnosti zaobchádzania porušená iba vtedy, ak sa s porovnateľnými situáciami zaobchádza rozdielne, alebo ak sa s rozdielnymi situáciami zaobchádza rovnako, a také zaobchádzanie nie je objektívne odôvodnené.

493 Je tiež potrebné pripomenúť, že pri výpočte pokút uložených podnikom, ktoré sa zúčastnili na karteli, je rozdielne zaobchádzanie s dotknutými podnikmi neoddeliteľne späté s výkonom právomocí, ktoré prináležia Komisii v tejto oblasti. V rámci svojho priestoru na voľnú úvahu Komisia totiž musí individuálne prispôsobiť sankcie v závislosti od samotného správania a charakteristík dotknutých podnikov, aby v každom jednotlivom prípade zabezpečila plnú účinnosť pravidiel Únie v oblasti hospodárskej súťaže (pozri rozsudok z 5. decembra 2013, Caffaro/Komisia, C-447/11 P, neuverejnený, EU:C:2013:797, bod 50 a citovanú judikatúru).

494 V tejto súvislosti, pokiaľ ide o tvrdenie o nerovnosti zaobchádzania z dôvodu údajného nezohľadnenia obmedzenej účasti spoločnosti Credit Suisse na porušení, treba pripomenúť, že na rozdiel od toho, čo tvrdia žalobkyne, Komisia pri výpočte pokuty zohľadnila dĺžku účasti, ktorá bola v prejednávanej veci najkratšia spomedzi všetkých účastníkov porušenia (odôvodnenia 643 až 645 napadnutého rozhodnutia). Komisia navyše zohľadnila skutočnosť, že Credit Suisse sa zúčastnila len na jedinom a pokračujúcom porušení, pokiaľ ide o výmenu informácií, ktorej sa

týka napadnuté rozhodnutie v prejednávanej veci, na rozdiel od iných bánk, ktoré sa zúčastnili na viacerých porušeniach na rôznych diskusných fórach. Rozdielne zaobchádzanie so situáciami Credit Suisse a iných bánk treba preto považovať za objektívne odôvodnené v zmysle judikatúry pripomenutej v bodoch 492 a 493 vyššie rozdielmi týkajúcimi sa dĺžky trvania a počtu porušení spáchaných na rôznych diskusných fórach.

495 Navyše treba konštatovať, že svojou všeobecnou a nepodrobnou argumentáciou týkajúcou sa údajného porušenia zásady rovnosti zaobchádzania Komisiou, vyplývajúceho z odmietnutia priznať spoločnosti Credit Suisse zníženie základnej sumy pokuty o 66 až 75 % podobne ako ostatným účastníkom, ktorí sa zúčastnili na viacerých porušeniach na tomto trhu, aby sa zohľadnilo časové prekrývanie, sa žalobkyne v podstate snažia dovolať sa poľahčujúcej okolnosti založenej na správaní ostatných účastníkov porušenia.

496 Podľa ustálenej judikatúry sa však účastník porušenia v zásade nemôže odvolávať na poľahčujúcu okolnosť založenú na správaní ostatných účastníkov tohto porušenia (pozri rozsudok z 11. júla 2019, Huhtamäki a Huhtamaki Flexible Packaging Germany/Komisia, T-530/15, neuverejnený, EU:T:2019:498, bod 193 a citovanú judikatúru). Skutočnosť, že ostatní členovia kartelu sa podieľali na porušení v inom čase alebo sa podieľali na viacerých porušeniach na rôznych diskusných fórach, by tak prípadne mohla predstavovať priťažujúcu okolnosť, ktorú treba vo vzťahu k nim zohľadniť, ale nie poľahčujúcu okolnosť v prospech Credit Suisse (pozri v tomto zmysle rozsudok z 11. júla 2019, Huhtamäki a Huhtamaki Flexible Packaging Germany/Komisia, T-530/15, neuverejnený, EU:T:2019:498, bod 194 a citovanú judikatúru).

497 V každom prípade treba konštatovať, že zníženie priznané ostatným účastníkom v rozhodnutí o urovnaní nebolo uplatnené na základnú sumu, na ktorú sa žalobkyne odvolávajú, ale v rámci výpočtu náhradnej hodnoty. Požadované zníženie teda nie je porovnateľné so znížením, z ktorého mali prospech ostatní účastníci porušenia.

498 Preto treba zamietnuť štvrtú časť štvrtého žalobného dôvodu.

e) O piatej časti štvrtého žalobného dôvodu založenej na nedostatku odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, pokiaľ ide o primeranosť výpočtu pokuty uloženej žalobkyniam vo vzťahu k pokute uloženej ostatným účastníkom porušenia

499 Žalobkyne vytýkajú Komisii, že dostatočne neodôvodnila faktory, ktoré sa ukázali relevantné pre výpočet pokút uložených účastníkom urovnania. Domnievajú sa teda, že boli zbavené možnosti posúdiť rozsah porušenia práva spoločnosti Credit Suisse na rovnosť zaobchádzania, rovnako ako to platí pre Všeobecný súd pri posudzovaní primeranosti zníženia priznaného spoločnosti Credit Suisse za jej obmedzenú účasť.

500 Komisia spochybňuje tvrdenia žalobkýň.

501 V tejto súvislosti sa uvádza, že argumentácia žalobkýň týkajúca sa údajného nedostatku odôvodnenia, pokiaľ ide o primeranosť výšky pokuty, ako je uvedená v žalobe, je v podstate založená na nemožnosti porovnať zníženie pokuty spoločnosti Credit Suisse so znížením priznaným ostatným účastníkom konania, ktorí sa dohodli na urovnaní, a to z dôvodu, že žalobkyne v čase podania žaloby nepoznali rozhodnutie o urovnaní. Keď však už bolo toto rozhodnutie sprístupnené počas konania pred Všeobecným súdom, nepredložili v štádiu repliky žiadne ďalšie tvrdenie týkajúce sa uvedeného nedostatku odôvodnenia.

502 V odpovedi na otázku položenú na pojednávaní žalobkyne v podstate potvrdili, že už netrvajú na svojich tvrdeniach uvedených v rámci piatej časti štvrtého žalobného dôvodu, v rozsahu, v akom ide o nedostatok odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, pokiaľ ide o „faktory, ktoré sa ukážu ako relevantné pre výpočet pokút uložených účastníkom urovnania“. Domnievali sa však, že druhá časť ich argumentácie týkajúca sa primeranosti pokuty je stále aktuálna na účely tejto žaloby.

503 V tejto súvislosti však treba konštatovať, že vysvetlenie žalobkýň uvedené na pojednávaní týkajúce sa primeranosti pokuty nie je nijako podporené argumentáciou obsiahnutou v piatej časti štvrtého žalobného dôvodu, ako je zhrnutá v bodoch 499 a 501 vyššie. Všeobecné a nepodrobného tvrdenie týkajúce sa primeranosti zníženia pokuty, uvedené v žalobe v dvoch vetách, z ktorých druhá predstavuje dôsledok, ktorý žalobkyne vyvodzujú z nedostupnosti rozhodnutia o urovnaní, totiž nie je v žiadnom prípade formulované samostatne vo vzťahu k nedostatku odôvodnenia. Vzhľadom na to, že toto tvrdenie súvisí s tvrdením, od ktorého sa upustilo v priebehu konania, už nie je potrebné ho skúmať.

504 V každom prípade zníženie pokuty uloženej spoločnosti Credit Suisse z dôvodu poľahčujúcich okolností vzhľadom na zníženie priznané iným účastníkom porušenia nemôže predstavovať vhodný prvok na určenie prípadnej neprimeranosti pokuty (pozri analogicky rozsudok zo 4. júla 2006, Hoek Loos/Komisia, T-304/02, EU:T:2006:184, bod 85). Uvedené zníženia sú totiž najmä dôsledkom rôznych okolností spojených s individuálnym správaním spoločnosti Credit Suisse a individuálnym správaním ostatných účastníkov porušenia, ktorých zohľadnenie pri výpočte pokuty je odôvodnené zásadou individualizácie sankcie. Ako však vyplýva z bodov 492 až 498 vyššie, vzhľadom na to, že ostatné banky zúčastnené na predmetnom porušení sa zúčastňovali aj na iných porušeniach, ku ktorým došlo na iných diskusných fórach, a teda sa nachádzali v objektívne odlišných situáciách ako Credit Suisse, Komisia mohla uplatniť odlišné zníženie. Táto argumentácia teda nemôže uspieť.

505 Z vyššie uvedeného vyplýva, že štvrtý žalobný dôvod je čiastočne dôvodný, pokiaľ ide o jeho prvú časť týkajúcu sa koeficientu úpravy spojeného s tvorbou trhu. V zostávajúcej časti sa však tento žalobný dôvod musí zamietnuť.

2. Záver k článku 2 písm. a) napadnutého rozhodnutia

506 Zo všetkého, čo bolo uvedené, vyplýva, že chyba Komisie týkajúca sa údajov použitých na určenie koeficientu úpravy, ktorý sa má uplatniť na výpočet náhradnej hodnoty, vedie k zrušeniu článku 2 písm. a) napadnutého rozhodnutia.

C. O návrhu na zníženie pokuty

507 Svojím tretím žalobným návrhom žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd znížil pokutu uloženú spoločnosti Credit Suisse, a to bez ohľadu na závery Všeobecného súdu týkajúce sa ich prvého žalobného návrhu na zrušenie napadnutého rozhodnutia.

508 Na základe toho treba rozhodnúť o návrhu na zníženie pokuty podanom žalobkyňami na základe neobmedzenej právomoci, ktorú Všeobecnému súdu priznáva článok 261 ZFEÚ a článok 31 nariadenia č. 1/2003.

509 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že hoci podľa judikatúry Súdneho dvora neobmedzená právomoc priznaná súdu Únie v článku 31 nariadenia č. 1/2003 v súlade s článkom 261 ZFEÚ oprávňuje súd, aby nad rámec jednoduchého preskúmania zákonnosti sankcie nahradil posúdenie Komisie svojím vlastným posúdením a v dôsledku toho zrušil, znížil alebo zvýšil uloženú pokutu alebo penále, výkon tejto neobmedzenej súdnej právomoci neznamená preskúmanie *ex offo* a konanie zostáva kontradiktórne. V zásade žalobcovi prináleží, aby uviedol žalobné dôvody proti spornému rozhodnutiu a predložil dôkazy na podporu týchto dôvodov (pozri v tomto zmysle rozsudok z 26. septembra 2018, Infineon Technologies/Komisia, C-99/17 P, EU:C:2018:773, body 193 a 194 a citovanú judikatúru).

510 Výkon neobmedzenej právomoci Všeobecným súdom podľa článku 23 ods. 3 nariadenia č. 1/2003 predpokladá, že bude zohľadnená závažnosť predmetného porušenia, ako aj jeho dĺžka trvania, pričom je potrebné dodržať najmä zásady odôvodnenia, proporcionality, individualizácie sankcií a rovnosti zaobchádzania a Všeobecný súd nie je viazaný indikatívnym pravidlami, ktoré Komisia stanovila vo svojich usmerneniach, hoci tieto pravidlá môžu usmerniť súdy Únie pri výkone ich neobmedzenej právomoci (pozri rozsudok z 21. januára 2016, Galp Energía España a i./Komisia, C-603/13 P, EU:C:2016:38, bod 90 a citovanú judikatúru).

511 Treba tiež uviesť, že stanovenie pokuty Všeobecným súdom nie je zo svojej podstaty presným aritmetickým výpočtom. Okrem toho, keď Všeobecný súd rozhoduje na základe svojej neobmedzenej právomoci, musí vykonať svoje vlastné posúdenie s prihliadnutím na všetky okolnosti prejednávanej veci (pozri rozsudok z 15. júla 2015, Trafilerie Meridionali/Komisia, T-422/10, EU:T:2015:512, bod 398 a citovanú judikatúru).

512 V rámci svojej povinnosti odôvodnenia prináleží Všeobecnému súdu prislúcha podrobne uviesť faktory, ktoré zohľadňuje pri stanovení výšky pokuty (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 14. septembra 2016, Trafilerie Meridionali/Komisia, C-519/15 P, EU:C:2016:682, bod 52).

513 V prejednávanej veci treba na účely stanovenia výšky pokuty, ktorej cieľom je sankcionovať protiprávne správanie spoločnosti Credit Suisse, ako vyplýva z preskúmania piatich žalobných dôvodov uvedených v tejto žalobe, zohľadniť okolnosti uvedené nižšie.

514 V prvom rade, pokiaľ ide o závažnosť a dĺžku trvania porušenia, treba uviesť nasledujúce.

515 Je vhodné použiť metodiku, ktorá tak ako v prípade metodiky použitej Komisiou v prejednávanej veci, najprv určí základnú výšku pokuty, ktorá môže byť následne upravená v závislosti od konkrétnych okolností veci.

516 V prvom rade, pokiaľ ide o hodnotu predaja ako počiatočný údaj, treba ako náhradnú hodnotu zohľadniť ročné pomyselné sumy spoločnosti Credit Suisse spojené s nákupom a predajom menových dvojíc počas relevantného obdobia. Ďalej treba upraviť tieto ročné pomyselné sumy uplatnením faktora tvoreného na jednej strane súčtom polovice spreadu medzi nákupným a predajným kurzom z príjmov vzniknutých z činností tvorby trhu a na druhej strane 10 % spreadu z príjmov z činností na vlastný účet.

517 Ako vyplýva z bodov 428 až 436 vyššie, Komisia sa nesprávne domnievala, že údaje vyplývajúce zo vzorky výmen informácií, ku ktorým došlo na predmetnom diskusnom fóre, predstavujú „najlepšie dostupné údaje“ na účely výpočtu koeficientu úpravy spojeného s tvorbou trhu, čím sa dopustil nezrovnalostí pri výpočte náhradnej hodnoty spoločnosti Credit Suisse, hoci ide o zložku

výpočtu základnej sumy pokuty, a teda aj konečnej sumy pokuty, ktorá jej bola uložená. Je teda potrebné zmeniť napadnuté rozhodnutie tak, aby sa pri stanovení náhradnej hodnoty zohľadnili údaje Bloomberg BFIX (pozri body 437 až 448 vyššie).

518 Na jednej strane, pokiaľ ide o koeficient úpravy spojený s tvorbou trhu, žalobkyne sa domnievajú, že na základe týchto údajov predstavoval spread 1,47 bázického bodu a že v dôsledku toho tento koeficient úpravy predstavujúci 50 % uvedeného spreadu predstavoval 0,73 bázického bodu. Žalobkyne vyčíslili tento spread vo výške 1,47 základného bodu na základe váženého priemeru spreadov vyplývajúcich z údajov Bloomberg BFIX týkajúcich sa menových dvojíc štátov G10 pozostávajúcich aspoň z jednej meny EHP za relevantné obdobie, pričom tieto spready uplatnili na pomyselné sumy spoločnosti Credit Suisse pre každú z týchto menových dvojíc. Domnievajú sa totiž, že menové dvojice, ktoré sa často zamieňajú, sú likvidnejšie a v dôsledku toho majú nižšie spready. Uplatnenie jednoduchého priemeru tak podľa nich významne nafukuje hodnotu predajov spoločnosti Credit Suisse.

519 Pokiaľ ide o Komisiu, vo svojej odpovedi na opatrenie na zabezpečenie priebehu konania, o ktorom rozhodol Všeobecný súd, sa domnievala, že na základe údajov Bloomberg BFIX dosahoval spread hodnotu 2,3 bázického bodu a že v dôsledku toho koeficient úpravy spojený s tvorbou trhu dosahoval 1,15 bázického bodu. Komisia vypočítala tento spread na základe jednoduchého priemeru spreadov vyplývajúcich z údajov Bloomberg BFIX týkajúcich sa menových dvojíc štátov G10 pozostávajúcich aspoň z jednej meny EHP za relevantné obdobie. Komisia sa domnieva, že metóda spočívajúca v uplatnení jednoduchého priemeru na spready je tou, ktorá sa najviac približuje metodike použitej v napadnutom rozhodnutí.

520 V tejto súvislosti treba uviesť, že pomyselné sumy spoločnosti Credit Suisse už Komisia zohľadnila pri výpočte ročných pomyselných súm. Ako v podstate uviedla Komisia vo svojej duplike, hoci tieto sumy majú odzrkadľovať činnosť spoločnosti Credit Suisse, spready na účely výpočtu koeficientu úpravy majú za cieľ najmä odrážať hospodársky význam porušenia a skutočnú štruktúru transakcií zúčastnených podnikov týkajúcich sa finančných produktov dotknutých porušením. Nebolo by to tak v prípade, ak by boli tieto spready vážené v závislosti od pomyselných súm spoločnosti Credit Suisse pre každú menovú dvojicu. Okrem toho, keďže spready vyplývajúce z údajov Bloomberg BFIX sa netýkajú len transakcií uskutočnených spoločnosťou Credit Suisse, vážiť tieto spready vo vzťahu k pomyselným sumám spoločnosti Credit Suisse pre každú menovú dvojicu môže naopak vo veľkej miere minimalizovať hodnotu predaja spoločnosti Credit Suisse. Preto sa treba domnievať, že metóda vyčíslenia spreadu navrhnutá žalobkyňami je menej vhodná ako metóda navrhnutá Komisiou na účely výpočtu koeficientu úpravy spojeného s tvorbou trhu a že v dôsledku toho treba použiť uvedený koeficient navrhnutý Komisiou, a to 1,15 bázického bodu.

521 Na druhej strane, pokiaľ ide o koeficient úpravy spojený s obchodovaním na vlastný účet, žalobkyniam sa nepodarilo spochybniť posúdenie Komisie, podľa ktorého tento koeficient dosahuje 0,1 bázického bodu (pozri body 449 až 458 vyššie). V dôsledku toho celkový koeficient úpravy spojený s náhradnou hodnotou vyčíslený na základe údajov Bloomberg BFIX predstavuje 1,25 bázického bodu (alebo 0,0125 %).

522 Preto vzhľadom na to, že žalobkyniam sa nepodarilo spochybniť hodnotu ročných predpokladaných súm spoločnosti Credit Suisse vo výške 1 060 802 752 528 eur, stanovenú v napadnutom rozhodnutí (pozri body 407 až 416 vyššie), po vynásobení hodnoty týchto súm koe-

ficientom úpravy vo výške 1,25 bázického bodu je náhradná hodnota predaja pre spoločnosť Credit Suisse 132 600 344 eura, ako to vyčíslila Komisia vo svojej odpovedi na opatrenie na zabezpečenie priebehu konania, o ktorom rozhodol Všeobecný súd.

523 Všeobecný súd ďalej považuje za vhodné zohľadniť povahu porušenia, ako aj jeho geografický rozsah a ponechať 16 % hodnoty predaja z dôvodu jeho závažnosti z dôvodov uvedených v bodoch 472 a 473 vyššie.

524 Okrem toho treba zohľadniť dĺžku trvania účasti žalobkýň na porušení, ako vyplýva z napadnutého rozhodnutia, keďže túto dĺžku žalobkyne nespochybnili a neovplyvnil ju ani záver uvedený v bode 117 vyššie týkajúci sa diskusie z 9. mája 2012. V dôsledku toho treba ponechať 0,42 roka z dôvodu dĺžky trvania účasti na porušení.

525 Napokon treba rovnako ako Komisia pripočítať dodatočnú sumu vo výške 16 % hodnoty predaja, aby sa zabezpečila potreba uložiť pokutu v odstrašujúcej výške bez ohľadu na dĺžku trvania porušenia.

526 V druhom rade sa zdá vhodné, v súlade s úvahami uvedenými v napadnutom rozhodnutí, znížiť základnú sumu pokuty z dôvodu poľahčujúcich okolností o 2 % za chýbajúcu zodpovednosť spoločnosti Credit Suisse, pokiaľ ide o príležitostné prípady koordinácie, a o 2 % za jej chýbajúcu zodpovednosť za základnú dohodu.

527 V treťom rade výška pokuty stanovená Všeobecným súdom náležite zohľadňuje potrebu uložiť pokutu v odstrašujúcej výške, ako vyplýva z bodu 525 vyššie.

528 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy sa Všeobecný súd domnieva, že stanovením pokuty vo výške 28 920 000 eur sa z hľadiska zásady individualizácie sankcie a zásady jej proporcionality vykoná spravodlivé posúdenie okolností prejednávanej veci, za ktoré sú spoločne a nerozdielne zodpovedné UBS Group, právna nástupkyňa spoločnosti Credit Suisse Group, UBS, právna nástupkyňa spoločnosti Credit Suisse, a Credit Suisse Securities (Europe).

IV. O trovách

529 Podľa článku 134 ods. 3 rokovacieho poriadku, ak mali účastníci konania úspech len v časti predmetu konania, každý z nich znáša svoje vlastné trovy konania.

530 V prejednávanej veci bolo žalobkyniam vyhovené, pokiaľ ide o ich návrh na zrušenie napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom sa týkal jeho článku 2 písm. a), ako aj ich návrhu na zníženie pokuty, ale nemali úspech, pokiaľ ide o ich návrh na zrušenie článku 1 napadnutého rozhodnutia. Za týchto okolností žalobkyne a Komisia znášajú svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (siedma komora)

rozhodol takto:

1. **Článok 2 písm. a) rozhodnutia Komisie C(2021) 8612 final z 2. decembra 2021 týkajúceho sa konania podľa článku 101 ZFEÚ a článku 53 Dohody o EHP [vec AT.40135 – FOREX (Sterling Lads)] sa zrušuje.**

2. **Pokuta, za ktorej zaplatenie sú spoločne a nerozdielne zodpovedné UBS Group AG, právna nástupkyňa spoločnosti Credit Suisse Group AG, UBS AG, právna nástupkyňa spoločnosti Credit Suisse AG, a Credit Suisse Securities (Europe) Ltd, sa ukladá vo výške 28 920 000 eur.**

3. **V zostávajúcej časti sa žaloba zamieta.**

4. **Každý z účastníkov konania znáša svoje vlastné trovy konania.**

Kowalik-Bańczyk Buttigieg Ricziová

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 23. júla 2025.

Podpisy

Obsah

I. Okolnosti predchádzajúce sporu . . . 2

A. O konaní, ktoré viedlo k prijatiu napadnutého rozhodnutia . . . 2

B. Napadnuté rozhodnutie . . . 3

1. Dotknuté výrobky a dotknuté odvetvie . . . 3

2. Správanie vytýkané Credit Suisse . . . 5

3. Pokuta . . . 7

a) Základná suma pokuty . . . 7

b) Konečná výška pokuty . . . 7

II. Návrhy účastníkov konania . . . 7

III. Právny stav . . . 8

A. O článku 1 napadnutého rozhodnutia . . . 8

1. O prvom žalobnom dôvode, založenom na porušení článku 101 ZFEÚ a nedostatku odôvodnenia, pokiaľ ide o kvalifikáciu výmeny informácií na internete ako protisúťažných dohôd a/alebo zosúladených postupov . . . 8

a) Úvodné poznámky . . . 8

b) O prvej prvého žalobného dôvodu založenej na tom, že Komisia nepreukázala existenciu základnej dohody a v dôsledku toho ani to, že výmeny informácií na internete predstavujú protisúťažnú dohodu a/alebo zosúladený postup . . . 9

c) O druhej časti prvého žalobného dôvodu, založenej na nedostatku dôkazov o tom, že výmeny informácií na internete predstavovali samostatné dohody a/alebo zosúladené postupy . . . 11

1) O prvej výhrade založenej na nesprávnom výklade niektorých súčasných dôkazov zo strany Komisie a o druhej výhrade založenej na tom, že výmeny informácií na internete nepredstavujú protisúťažné dohody a/alebo zosúladené postupy . . . 12

i) O prípustnosti niektorých tvrdení a dôkazov žalobkýň . . . 12

ii) O protisúťažnej povahe diskusií, ktoré žalobkyne konkrétne spochybňujú . 13

– O diskusiách, ktoré sa konali 14. júna, 5. augusta a 4. októbra 2011, ako aj 7. februára a 1. júna 2012 . . . 14

– O diskusii zo 14. mája 2012 . . . 14

– O diskusii z 11. apríla 2012 15

– O diskusii z 13. apríla 2012 17

– O diskusii z 9. mája 2012 18

– O diskusii z 5. júna 2012 19

– O diskusii z 25. apríla 2012 20

– O diskusii z 10. februára 2012 22

– O diskusiách z 25. apríla, 19. júna, 3. a 4. júla 2012 23

– Závery týkajúce sa diskusií, ktoré žalobkyne konkrétne spochybňujú . . 26

iii) O protisúťažnej povahe diskusií, ktoré neboli osobitne spochybnené 26

2) O tretej výhrade založenej na nesprávnom právnom posúdení, z ktorého mala vychádzať Komisia, keď dospela k záveru, že legitímne vysvetlenie predmetných výmen informácií poskytnuté spoločnosťou Credit Suisse je irelevantné 29

2. O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 101 ZFEÚ a nedostatku odôvodnenia, pokiaľ ide o kvalifikáciu výmen informácií na internete ako „obmedzenia z hľadiska cieľa“ 30

a) Úvodné poznámky 30

b) O prvej časti druhého odvolacieho dôvodu založenej na neexistencii dôkazu o existencii obmedzenia z hľadiska cieľa 31

1) O druhej výhrade založenej na pochybeniach, z ktorých mala vychádzať Komisia pri svojom posúdení kontextu relevantného trhu 33

i) O transparentnosti spotového devízového trhu 33

ii) O štruktúre relevantného trhu 34

iii) O dvojitej úlohe obchodníkov 35

2) O prvej výhrade založenej na tom, že záver Komisie, podľa ktorého bolo cieľom predmetných výmen informácií obmedziť hospodársku súťaž, je založený na nepresných a neoverených skutkových predpokladoch 36

i) O výmene informácií týkajúcich sa nákupno-predajných spreadov („bid-ask spreads“) 37

ii) O výmene informácií týkajúcich sa pokynov klientov 38

iii) O výmene informácií týkajúcich sa otvorených rizikových pozícií 39

iv) O výmene informácií týkajúcich sa súčasného alebo perspektívneho obchodovania 39

3) O tretej výhrade založenej na pochybeniach, ktorých mala vychádzať Komisia, keď založila právnu kvalifikáciu predmetných výmen informácií na dôkazoch predložených na účely priznania zhovievavosti a návrhov na urovnanie 40

4) O štvrtej výhrade založenej na tom, že Komisia sa nemohla opierať o svoje skúsenosti v oblasti výmeny informácií v iných kontextoch trhu alebo v iných finančných záležitostiach s cieľom zmierniť svoje dôkazné bremeno 42

5) Závery k prvej časti druhého žalobného dôvodu 44

c) O druhej časti druhého žalobného dôvodu založenej na pochybeniach, ktorých sa mala dopustiť Komisia v rámci analýzy legitímnej alebo prosúťažnej povahy predmetných výmen informácií 44

3. O treťom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 101 ZFEÚ a nedostatku odôvodnenia, pokiaľ ide o kvalifikáciu jediného a pokračujúceho porušenia uvedenú v napadnutom rozhodnutí 49

a) O prvej časti tretieho žalobného dôvodu založenej na nedostatku dôkazov a nedostatku odôvodnenia existencie celkového plánu sledujúceho spoločný cieľ, do ktorého chcela Credit Suisse prispieť, o ktorom vedela alebo ho mala predvídať . 51

1) O existencii „celkového plánu“ sledujúceho spoločný cieľ 51

2) O vedomosti a úmysle prispieť k spoločnému sledovanému cieľu 53

3) O dištancovaní sa od výmen informácií 54

b) O druhej časti tretieho odvolacieho dôvodu založenej na nesprávnom právnom posúdení, pokiaľ ide o kvalifikáciu základnej dohody ako prvku jediného a pokračujúceho porušenia, ktoré môže byť predmetom rôznych stupňov účasti . . . 56

4. O piatom žalobnom dôvode založenom na porušení zásady riadnej správy vecí verejných 57

5. Záver k článku 1 napadnutého rozhodnutia 59

B. O článku 2 písm. a) napadnutého rozhodnutia 60

1. O štvrtom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 23 nariadenia č. 1/2003, usmernení k metóde stanovenia pokút, zásad proporcionality a rovnosti zaobchádzania, ako aj povinnosti odôvodnenia 60

a) O prvej časti štvrtého žalobného dôvodu založenej na chybe pri výpočte náhradnej hodnoty 61

1) O ročných pomyselných sumách spoločnosti Credit Suisse 62

2) O jednotnom koeficiente úpravy použitom v napadnutom rozhodnutí 63

i) O koeficiente úpravy spojenom s tvorbou trhu 63

ii) O koeficiente úpravy spojenom s obchodovaním na vlastný účet 68

3) O alternatívnej metodike navrhovanej žalobkyňami na výpočet náhradnej hodnoty . . . 70

b) O tretej časti štvrtého žalobného dôvodu založenej na nadhodnotení pokuty vyplývajúcom z koeficientu spojeného so závažnosťou porušenia . . . 71

c) O druhej časti štvrtého žalobného dôvodu založenej na chybe pri znížení pokuty priznaného z dôvodu neprimerane slabých poľahčujúcich okolností . . . 73

d) O štvrtej časti štvrtého žalobného dôvodu založenej na porušení zásady rovnosti zaobchádzania . . . 74

e) O piatej časti štvrtého žalobného dôvodu založenej na nedostatku odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, pokiaľ ide o primeranosť výpočtu pokuty uloženej žalobkyniam vo vzťahu k pokute uloženej ostatným účastníkom porušenia . . . 75

2. Záver k článku 2 písm. a) napadnutého rozhodnutia . . . 76

C. O návrhu na zníženie pokuty . . . 76

IV. O trovách . . . 79